II 94.814

TOMA PETRESCU

CONSPIRAȚIA LOJILOR

FRANCMASONERIE și CREȘTINISM

II 94.814

BUCUREȘTI
1941

R S 204.894

TOMA PETRESCU

Dumnisoarei Eliza Damian,
Cu multă și aleasă prețuire.
Petrescu
25-VI/941

Conspirația Lojilor

— Francmasonerie și Creștinism —

B.C.U.- IASI 586046

— 1941 —

Editată de ziarul „SFARMĂ PIATRĂ"

S

Conspirația Lojilor

Francmasonerie și Creștinism

„Trebue să descreștinăm omenirea".
TIGROTTO

Francmasonerie și creștinism : două noțiuni diametral opuse ; două concepții despre viață și lume antinomice. Francmasoneria este negația supremă a creștinismului, după cum creștinismul este antipodul francmasoneriei atee și materialiste.

Două doctrine cari nu pot fi niciodată conciliate. O imposibilitate ideologică și faptică. O monstruozitate morală, o blasfemie contra lui Dumnezeu, a acelora ce-și propun să apropie aceste două idei: Adevărul Creștin și Negația lui.

Ce este *francmasoneria?*

Francmasoneria este o societate secretă, răspândită astăzi în toată lumea, care pretinde că are un scop filantropic, umanitar și progresist. Ea vrea reforma morală și spirituală a umanității în afară și pe deasupra oricărei diferențe de clasă și religie. Acestea sunt dogmele de suprafață care acoperă minciunile statutare ale francmasoneriei.

Ea pretinde că nu se ocupă nici de religiile nici de constituțiile statului, că respectă „credința religioasă și practică adevărul".

Ca să pricepem ipocrizia masonică, trebuie să ne reamintim că francmasoneria este minciuna întrupată.

Un mare francmason Voltaire — (convertit apoi la creștnisim) într'o scrisoare către francmasonul Thiriot, din 25 Octombrie 1736, spunea: „Trebuie să mințim ca un diavol.. nu timid, nu pentru un timp, ci cu îndrăsneală și în totdeauna".

Francmasoneriei i se poate aplica pe drept cuvânt formula: „vorbești, deci minți".

Insuși numele de francmason constituie două minciuni dintr'o dată, pentrucă un francmason nu e franc, nu lucrează deschis, la lumina zilei, deoarece se ascunde; nu e nici lucrător, zidar (mason) constructor, pentrucă dărâmă.

Asupra acestei probleme, s'au scris biblioteci întregi.

Nu detaliile interesează însă, ci instituția în bloc și acțiunea ei programatică.

Organizația francmasoneriei este secretă. Ceiace este secret, dă de bănuit, înseamnă că ascunde ceva ce nu este prudent a fi arătat la lumina zilei. In Francmasonerie, totul este învăluit într'un inestricabil și impenetrabil mister, chiar față de masonii ajunși la grade mari.

Francmasonul Dufresnne spunea la 1840: „Durata existenții noastre depinde de păstrarea viguroasă a secretelor noastre". (Turinez: „Le grand peril de notre temps ou la Francmaçonerie. Ed. II pag. 28).

Conducătorii masoneriei justifică rațiunea și conservarea misterului în francmasonerie, motivând că și în creștinism sunt mistere, taine. Ori această afirmațiune este ori ignoranță, ori rea credință.

E adevărat, există în creștinism taine, dar aceste taine se administrează și celui mai umil creștin.

Francmasoneria e o societate secretă, ori o societate secretă, prin singurul fapt al secretului, devine independentă de Biserică și Stat, care n'are nici un control real asupra organizației, scopului și acțiunei sale.

Providența a făcut ca să se descopere planurile infernale ale francmasoneriei, de către francmasoni ajunși la gradele superioare, cari atunci când au fost în posesiunea tuturor do-

cumentelor și datelor, au desvăluit lumii profane, „neinițiate" planurile scelerate și caracterul anti-creștin al iudeo-masoneriei.

Caracterul iudaic și anticreștin al francmasoneriei îl arată însuși simbolul sau emblema francmasoneriei, care constă dintr'un triunghiu răsturnat, care se încrucișează cu un compas.

Această emblemă este partea de jos a stelei judaice pe care fiecare din noi o putem vedea pe frontispiciul oricărei sinagogi.

Se naște întrebarea: pentru care motiv francmasoneria și-a ales triunghiul cu baza în sus, și n'a luat ca emblemă, triunghiul cu vârful în sus?

Iată semnificația: In Biserica Creștină Ortodoxă, există deasupra Sfântului Altar un triunghiu cu vârful în sus, ce simbolizează Sfânta Treime: Dumnezeu.

„Un demon, răsturnând triunghiul ce reprezenta Sfânta Treime — și ținându-l în sens invers — explică acest fapt zicând: vreau să mă definesc pe mine însu-mi și o fac prin acest simbol, căci eu sunt Dumnezeu deandoaselea". (Gaugenot des Mausseaux: „Le juif, le judaisme et la judaisation des peuples". — Paris).

Scopul principal al masoneriei, este deci anti-creștin. Ea vrea distrugerea creștinismului. Ce pune în loc? „Templul lui Solomon" reconstituit, ceeace înseamnă, fără metaforă, stabilirea dominației universale a lui Israil dea-

BCMJ „M. EMINESCU" IA

supra tuturor popoarelor de pe pământ. In acest sens sunt deosebit de interesante aceste pasagii din ziarul bolșevic ce apărea la Moscova, „Comunistul" din Aprilie 1919. Iată ce scrie în această foae redactorul Cahan: „Simbolul evreimii, care de secole luptă contra capitalismului creștin, a devenit astfel simbolul proletariatului rusesc, simbol care poate fi văzut chiar în adoptarea stelei roșii în cinci colțuri, care mai înainte, după cum e bine cunoscut, era simbolul sionismului și al judaismului".

„Prin acest semn se obține victoria, prin acest semn se obține moartea burgheziei creștine". Sunt instructive deasemeni semnificațiile ce le dă Cahan stelei roșii, emblema cu cinci colțuri a bolșevismului:

„Simbolul judaismului, a devenit deasemenea simbolul proletariatului rusesc". Steau lui David, emblema național jidovească, este o stea cu șase colțuri, formată din două triunghiuri supra-puse, unul cu baza în jos, celălalt cu baza în sus. Cele cinci colțuri ale stelei roșii simbolizează: Banul (finanța internațională), Presa, egalitatea (drepturile jidanilor din întreaga lume) Palestina și Proletarianismul. Al șaselea colț — care lipsește deocamdată — va fi Regele Izraelului (Mesia politic), care îi va da supremația mondială.

Dacă i se scoate linia de bază stelei ebraice cu șase colțuri, rămâne un triunghiu ce se apro-

pie de emblema masonică : echerul și compasul.

Am crezut necesar de a explica semnificația emblemei masonice, steaua lui David, din care reese identitatea perfectă, organică, între iudaism, francmasonerie și comunism, „această diabolică conspirație jidovească contra civilizației creștine". (Prof. Ch. Saroléa, dela Universitatea din Edinbourg în „Ce que j'ai vu en Russie Soviétique").

Elementul formidabil care asigură durabilitatea organizației francmasoneriei îl constituie jurământul, urmat de sancțiuni îngrozitoare, în cazul când un francmason desvăluie ceva din secretele sectei. Cred că nu-i lipsit de interes să reproducem textul integral al jurământului de inițiere, cerut la admiterea în gradul de Ucenic și Tovarăș (frate) la societatea „Italia tânără":

„Jur înaintea architectului suprem al tuturor lumilor de a nu destăinui niciodată secretele, semnele, atingerile, cuvintele doctrinare și uzurile francmasoneriei și de a păstra asupra acestora o tăcere eternă. Promit și jur de a nu trăda nimic nici prin condei, nici prin semne, nici prin vorbe, nici prin gesturi, de a nu face să se scrie, să se litografieze, să se graveze, să se imprime ceva, de a nu publica vreodată ceeace mi s'a încredințat până în acest moment și ceeace mi se va mai încredința în viitor. Mă oblig și mă supun la următoarea pedeapsă, dacă-mi calc cuvântul :

„Să mi se ardă buzele cu un fier roșu, să mi se taie mâna, să mi se smulgă limba din gură, să mi se reteze gâtul, cadavrul meu să fie spânzurat în loje în timpul când se lucrează la admiterea unui nou frate, spre a servi de batjocură a infidelității mele, și drept spaimă pentru alții, în urmă să fiu ars iar cenușa să fie aruncată în vânt, ca să nu mai rămâie nici o urmă despre amintirea trădării mele". (Citat după Prof. I. C. Cătuneanu dela Universitatea din Cluj, — „In fața primejdiei").

Dăm deasemenea și jurământul masoneriei românești în facsimil — anexa No. 1.

Să vedem cum însuși secta își dă certificat de bună purtare și moralitate prin Paul Rosen, fost francmason grad 33, fost Inspector general al masoneriei universale, în lucrarea sa „L'Ennemi Sociale". Iată definiția masoneriei:

„Francmasoneria nefiind altceva decât revoluția în acțiune, nefiind altceva decât o conspirație permanentă contra despotismului politic și religios, această francmasonerie nu s'a împodobit ea însăși cu decorurile ridicole, prin care prinții și preoții joacă în Stat roluri, pe care ei le-au uzurpat și le-au furat ? După ce am așteptat astfel dela frații noștri ideia luptei până la capăt, ce vor susține contra preoției, noi le procurăm armele, învățând pe secretarii intimi (un grad masonic), că spionajul dușmanului este o virtute lăudabilă ; învățând pe Sta-

roste și Judecător (alt grad masonic) că dreptul natural ne sprijinește în această luptă ; explicând Intendenților Construcțiilor, (alt grad masonic) că în baza acestui drept natural toate mijloacele potrivite spre a triumfa, sunt în esența lor și pe deantregul în conformitate cu virtutea și mai cu seamă este conformă cu suprimarea celor inutili, care faptă este încredințată aleșilor celor nouă".

In chestiunea „suprimării celor inutili„ masonii nu realizează decât prescripțiunile conducătorilor invizibili ai masoneriei fixate în Congresul dela Basel, sub denumirea de „Protocoalele înțelepților din Sion". Când un mason de grad mare posedă prea multe secrete ale sectei, de teama unei eventuale trădări, „frații" îl suprimă.

Infama sectă francmasonă uzurpează formulele libertate, egalitate, fraternitate, cari sunt postulate și realizări creștine, maimuțărindu-le și falsificându-le, dându-le un sens și direcție anti-creștină. Iată semnificația după doctrina francmasonă a formulei „libertate, egalitate, fraternitate", pentru care omenirea a sângerat profund și cu care francmasoneria prin instrumentul ei, democrația, deformându-le, caută să împingă omenirea la anarhie și revoluție.

„LIBERTATEA" arma a tot puternică, cu care noi am răsturnat lumea înseamnă: independența fără margini și restricții, sustrase dela

orice autoritate ; înseamnă independența spiritului, care nu poate fi stânjenită prin nici o revelație, nu poate fi limitată prin nici o dogmă ; înseamnă independența voinței, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaște nici rege, nici Dumnezeu". „Prin ajutorul libertății, ca pârghie, și prin pasiunile omenești ca punct de sprijin, noi vom răsturna pentru totdeauna pe regi și pe preoți, acești inamici neînduplecați ai neamului omenesc, mai funești pentru omenire decât tigrii pentru celelalte animale".

„EGALITATE". Instrumentul a tot puternic, cu care noi am transformat lumea, înseamnă : egalizarea proprietăților, căci drepturile omului la pământul comun, ca cetățean al unei singure și aceleași lumi, ca copil al unei singure și aceleași mame, sunt mai vechi și mai sacre decât toate contractele și tot dreptul nescris și prin urmare, aceste drepturi trebuiesc restabilite, pe când contractele trebuiesc rupte și dreptul nescris trebuie desființat".

„FRATERNITATE", făgăduința a tot puternică cu care noi am stabilit puterea noastră, înseamnă :

a) frăția în francmasonerie pentru a constitui un Stat în Stat, cu mijloace și cu funcțiuni independente de Stat și necunoscute Statului ;

b) frăția în francmasonerie pentru a constitui un Stat deasupra Statului, cu o unitate în cos-

mopolitism, cu o universalitate care face ca francmasoneria să fie superioară Statului și să-l conducă ;

c) frăț a în francmasonerie, pentru a constitui un Stat în contra Statului, atâta vreme cât vor exista armate permanente (care sunt) instrumente de apărare, principii de parazitism, piedică a oricărei înfrățiri.

Prin ajutorul fraternității ca pârghie și prin urile omenești ca punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totdeauna parazitismul și represiunea armată, această ciumă nepotolită, această groază sălbatică a neamului omenesc.

Frate, iată sfârșitul instrucțiunei ca șef al francmasoneriei.

Rostește acum împreună cu noi jurământul suprem : Jur de a nu avea altă patrie decât patria universală.

(casa comună)

Jur de a combate fără cruțare totdeauna și pretutindeni hotarele națiunilor, hotarele moșiilor, ale caselor și a atelierelor, precum și granițele familiilor.

Jur de a pune la contribuție întreaga mea existență pentru triumful fără capăt al progresului și al unității universale și declar că profesez negațiunea lui Dumnezeu și a sufletului.

Și acum frate, după ce Națiunea, Religia și Familia au dispărut pentru totdeauna pentru tine, în imensitatea operei fracmasoneriei, vino în brațele noastre, prea Puternice, prea

Ilustre și prea Scump Frate, să împarți cu noi autoritatea fără margini și puterea fără îngrădire pe care o exercităm asupra umanității".

Consensul formulei revoluționare libertate, fraternitate și egalitate, în accepțiune masonică constituie o monstruozitate contra ordinei Divine și naturale. Incontestabil că religia creștină a proclamat libertatea, egalitatea și fraternitatea, pe când masoneria, prezintă o caricatură din aceste trei binefaceri creștine și care formează o reală primejdie pentru viața națională și de Stat. Formula „Jur de a nu avea altă patrie decât patria universală" denunță fondul real și ne face să înțelegem ce ar însemna Statele Unite ale Europei, sau Pan-Europa, care reprezintă tendința spre mondialism, spre universalizare, spre colectivizare, iar vorbind fără metaforă, spre bolșevism universal, prin negația ideei de Dumnezeu, suprimarea fruntariilor, a monarhiilor și a armatelor naționale. Planurile infernale ale francmasoneriei scelerate au fost desvăluite lumii civilizate creștine, de către francmasoni care, atunci când și-au dat seama de „filantropicele" scopuri ale asociației, s'au retras cu scandal denunțând asociația de rău făcători împreună cu foștii lor tovarăși (frați).

Iată ce spune un fost mason italian care a avut un mare grad în loje :

„Am părăsit definitiv loja mea și ordinul

francmasonic, pentru că am dobândit convingerea că noi nu eram decât instrumentul jidanilor, care ne împingeau la distrugerea totală a creștinismului". (Delassus: „L'Américanisme et la conspiration anti-chrétienne". Paris pag. 20).

O altă desvăluire edificatoare cu privire la componența, caracterul intim și scopurile iudeo-masoneriei, o reprezintă spovedania unui fost francmason redată de Blater, în monumentala sa lucrare, „Histoire Politique":

„Puterea pe care luda a dobândi-to prin mijlocul francmasoneriei a ajuns acum la apogeu. Această putere este actualmente tot așa de temută pentru tron ca și pentru altar.

Deși excluși din unele loji, jidanii se află în toate lojile lumii.

La Londra sunt două loji jidovești care reunesc sub autoritatea lor toate elementele revoluționare, care există în lojiile creștine.

Iuda constituie capul tuturor lojilor, iar creștinii nu sunt decât păpuși oarbe puse în mișcare de luda, ei în cea mai mare parte a timpului nebănuind nimic despre aceasta.

O lojă diriguitoare, compusă în întregime din jidani, exista deasemenea la Roma (până la instalarea regimului fascist). Ea era deasemenea unul din tribunalele supreme ale revoluției și guverna celelalte loji prin intremediul unor persoane necunoscute.

La Lipsca, loja jidovească secretă (desființată printr'o ordonanță a guvernului Reichului), funcționa în permanență în timpul târgului, dar nici un creștin nu pătrundea în această lojă. Fie că cei mari (guvernanții) să înțeleagă că lojile francmasonice nu lucrează decât a semăna revolutia în interesul iudaismului".

Inșiși marii conducători ai poporului lui Izrael ziși și „Înțelepții Sionului", în congresul amintit dela Basel, au fixat directivele pentru organizarea acestei secte infame, instrumentul prin care să desființeze creștinismul.

„Pentru ce oare vom fi inventat noi și vom fi inspirat creștinilor toată această politică, fără a le da mijloacele de a pătrunde ; pentru ce oare, dacă nu pentru a atinge în mod tainic ceiace rasa noastră risipită nu putea ajunge în mod direct ? Această conspirație a servit de bază organizației noastre a francmasoneriei secrete, care nu este cunoscută și ale cărei planuri nici nu le bănuesc brutele de creștini atrași de noi în armata vizibilă a lojilor, pentru a le întoarce privirile dela frații lor". (Protocoalele Înțelepților Sionului, Cap. XI. par. Roger Lambelin pag. 71).

Cine inspiră și conduce masoneria, se poate vedea în alt capitol din Protocoalele Înțelepților Sionului protocolul XV Ed. Roger Lambelin pag. 94—95:

„Până să ne ridicăm la putere noi vom crea

și înmulți lojile masonice în toate țările din lume ; noi vom atrage în ele pe toți aceia cari sunt sau ne pot fi agenți eminenți. Aceste loji vor forma principalul birou al informațiilor noastre și mijlocul cel mai influent al activității noastre. Noi vom centraliza toate aceste loji într'o administrație, cunoscută numai de noi singuri, care va fi compusă din Înțelepții Noștri. Noi vom forma în acele loji sâmburele tuturor elementelor revoluționare și democrate. Ele se vor alcătui din indivizi din toate straturile societății. Proiectele politice cele mai secrete ne vor fi cunoscute și vor ajunge în stăpânirea noastră din ziua apariției lor.

Printre membrii acestor loji vor fi aproape toți agenții poliției naționale, pentru că serviciul lor ne este indispensabil, știind că poliția nu numai că poate lua măsuri contra celor recalcitranți, dar poate acoperi actele noastre, poate să creeze pretexte de nemulțumiri, etc. H. B.
Acei care intră în societăți secrete sunt de obicei niște ambițioși, niște aventuriei, în general oameni ușuratici, cu care nu ne va fi greu să ne înțelegem spre a ne ajunge scopurile noastre".

Cum însă autenticitatea Protocoalelor din Sion fiind contestată de către cei interesați, iată mărturisirea marelui Rabin din New-York, Isak Wise, făcută în „Israelite of America"

din 3 August 1855, pag. 116, cu privire la conținutul jidovesc al francmasoneriei :

„Francmasoneria este o instituție, a cărei istorie, grade, funcțiuni, cuvinte de ordine și declarațiuni, sunt dela început până la sfârșit judaice" (Cf. revista Hamer din 1 Martie 1924, pag. 86).

Intru dovedirea caracterului judaic al masoneriei, citățm deasemeni o declarație a fratelui .'. Mc. Gowan, făcută la 7 Aprilie 1930 :

„Masoneria este fondată pe vechea credință a lui Israel și este un fapt remarcabil că timp de 2.000 ani, acest popor nu a produs nici o operă de artă eminentă, în afară de templul din Ierusalim. Dar Israel a dat naștere frumuseței morale, care este baza francmasoneriei".

Pe bună dreptate ilustrul filosof italian Benedetto Croce, a definit în următorii termeni judicioși asociația francmasonilor :

„Francmasoneria ,această instituție pusă în momentul de față, în serviciul democrației radicale, populată de mica burghezie, instruită de „maeștrii" mediocri, întărită de simplicismul intelectualist al jidanilor, este cea mai mare calamitate a timpurilor moderne".

In Toronto (America) rabinul Ferdinand Iselman a pus sinagoga sa la dispoziția unui „serviciu" ritual masonic la 4 Martie 1938. Cu acest prilej, rabinul a declarat că există : „o

perfectă asemănare între francmasonerie și toate idealurile iudaismului".

In lumina textelor de mai sus se poate vedea clar că Românii afiliați masoneriei sunt în ghiarele jidanilor și pierduți definitiv pentru Biserică și Neam.

Cabala și Magia

Principiile masonice, fundamentul mistic al francmasoneriei, este împrumutat din Vechiul Testament, Talmud și Cabală. Spre exemplu: Cabala a furnizat sceptrul lui Solomon, steaua lui David, simbolismul numerelor și tot astfel faimosul arbore al lumii, obârșia celor trei lumini masonice: Înțelepciunea, Frumusețea și Forța. (General Erich Ludendorff: Vernichtung der Freimaurerei durch Enthullung ihrer Geheimnisse. München 1927).

Intrucât Cabala, această filosofie religioasă a poporului iudaic, formează și filosofia francmasoneriei, să vorbim puțin despre ea.

Kabala sau Cabala. — Cuvântul neo-hebreu gabala (dela gibbel, a primi) înseamnă: recepțiune, primire a unei învățături date, predate de cineva, ceeace echivalează cu „tradițiune".

Afară de masonerie și sectele religioase își

au origina în Cabală. In această privință Arhiereul Galaction Cordun are un valoros studiu intitulat: „Cum s'a manifestat Iudaismul în propaganda adventistă".

Publicistul francez Denis Saurat, publică o serie de studii asupra poesiei filosofice moderne, sub titlul: Literatura și Ocultismul (ed. Rieder Paris 1929). La pag. 87 a acestui studiu există un interesant capitol „Cabala", în care se învederează clar influența judaismului asupra gândirii laice contimporane.

....„In timpul Renașterei și în secolele următoare, Cabala se prezenta spiritelor europene printr'un echivoc. Ea atrage pe creștini pentrucă e un curent isvorît direct din Vechiul Testament, pentru că e un comentar făcut de poporul ales (jidani) din cărțile sacre, încredințate poporului ales (jidănesc), și cu aprobarea unora din Papi chiar s'a făcut acestui comentar reputația că ar fi favorabil ideilor creștinismului. Pe de altă parte, Cabala poate servi deasemeni dușmanilor creștinismului: pentru aceștia ea este „adevărata" explicație a doctrinelor Bibliei, iar Creștinismul nu-i decât o diformare a Bibliei.

Iată cele 4 teme principale a Cabalei (pag. 89):

I. Ideea că Dumnezeu e o putere inaccesibilă și totuși el este materia Universală din care-i făcută lumea;

2. Concepița legei sexuale, după care orice existență este în acelaș timp bărbat și femeie ;
3. Ideia că în Dumnezeu și în orice categorie de ființe, este o parte rea ;
4. Teoriile reîncarnației, speculate în faimoasa carte ebraică Zohar.

Și de ce au căutat evreii să influențeze literatura și spiritele prin Cabală ?

Răspunsul îl dă Saurat, în lucrarea amintită, pag. 179; pentru că „poesia filosofică" face o critică a religiei dintr'un punct de vedere legitim : cel artistic (pag. 182).

Prin urmare influența Cabalei, tinde să slăbească religia creștină, iar maeștrii masoni licențiați în Cabală și doctori în Științe Ocultе, pervertește formațiunea spiritualistă a creștinului prins în loja masonică și condus pe alte cărări decât ale Domnului.

Sunt foarte mulți masoni români, licențiați în Cabală și doctori în Științele Ermetice (Ocultе), în același timp și conducători de loji teozofice, care departe de a se inspira din adevărurile eterne ale creștinismului, sunt sub puterea directă a Cabalei judaice.

Cabala este o doctrină periculoasă, prin aceea că derutează acțiunea rectilinie a facultăților omenești prin erotism și sexualism.

Rezultatul studierii și aplicării Cabalei a dat naștere masoneriei, creindu-se apoi subloji masonice femenine mixte (androgine), în care se

practică în modul cel mai degradant cultul Venerei.... și chiar liturghia neagră, care este o caricaturizare a Sfintei Taine Euharistice.

Francmasoneria pe lângă învățăturile însușite din Cabală, își mai însușește învățăturile din magie.

Unul din marii maeștri ai magiei moderne, francmasonul Eliphas Léwy (preot catolic apostat), scrie în lucrarea sa : „Dogme et Rituel de la Haute Magie" Paris 1854:

„Toate Asociațiile Masonice datoresc Cabalei secretele și simbolurile lor".

Iar în „Manualele de Instrucție Inițiatică", francmasonul Osvald Wirth, în capitolul intitulat „Premiers éléments de Philosophie initiatique", redă câteva din învățăturile ridicole și caraghioase ale magiei.

Osvald Wirth, ca și fratele lui întru Lucifer, Eliphas Léwy recunoaște că :

„Simbolismul masonic concordă cu Cabala, în ceeace are de esențial" pag. 33.

Ca să cunoaștem în fond masoneria, trebuie să știm ce este magia, care este un element constitutiv ca și Cabala din filosofia francmasoneriei. Citind cartea lui Eliphas Léwy învățăm că magia nu-i decât o filosofie care cuprinde misterele religiilor păgâne din antichitate și se găsește în Cabala jidovească și în Talmud.

Lucrarea lui Eliphas Léwy — „Dogme et Rituel de la Haute Magie", demonstrează că

magia e constituită din mai multe părți.

1. Prima parte e Știința celor douăsprezece Numere și a celor douăzeci și două de Litere ale alfabetului ebraic.

Toate aceste semne grafice (inventate de oameni, au primit câte un simbol cabalistic și au fiecare o semnificație mai mult sau mai puțin abracadabrantă. Până și Dumnezeu (Iehova, marele arhitect), când a creiat Universul... s'a servit de semnele ovreiești, scrise pentru primele trei grade ale francmasonriei : „Livre de l'Apprenti, — du Compagnon, du Maître".

Restul magiei e rezervat gradelor superioare din ce în ce mai inițiate.

2. A doua parte a filosofiei diavolești e arta șarlatanească de a ghici viitorul, prin diverse mijloace, ca : ghiocul, apa, drojdia de cafea, liniile mâinei (chiromancia) somnambulism, etc. și mai ales prin „tarat" adică prin cărți de joc, cărora li se dă însemnări magice.

Dealtfel, în antichitate, preoții templelor, augurii, aruspicii, etc., aveau ca misie să prevestească viitorul.

3. A treia parte e Astrologia, — un fel de Astronomie mincinoasă — ce desvăluie soarta oamenilor, sau „Oroscopul", prin poziția reciprocă a Stelelor ,în momentul nașterii.

4. A patra parte a acestei științe oculte e Alchimia, — adică o chimie retrogradă — ce admite și astăzi ca elemente ale Naturii : Pă-

mântul, Apa, Aerul și Focul, singure cunoscute în Antichitate. Scopul mercantil al Alchimiei, era să transforme corpurile brute în Aur Curat (?!).

5. A cincea parte e Necromancia, sau evocarea morților, — în locul cărora se prezinta Diavolul și prezice Viitorul, sau descoperă ce ascund ei. Necromancia se practică astăzi și prin Spiritism.

6. A șasea parte e Magia Otrăvitoare, — care prepară prafuri și băuturi fermecate ca, „aqua tofana", ce produce o moarte repede.

7. A șaptea parte e Vrăjitoria, care consistă în fabricarea unei păpuși de ceară, — ce se numește vraje sau făcătură, — și reprezintă pe individul vrăjit.

Vrăjitorul ia această vraje, și — după ce o consacră Diavolului, prin evocări și formule de rugăciuni magice, — o împunge, cu un ac, la nivelul inimei sau în pântece, și peste puțin timp, vrăjitul moare subit.

In aceeași categorie intră Deochiul și Jetatura din Neapole, împotriva cărora poți să te aperi prin talismane magice.

8. La capătul acestei serii infame, — ce e departe de a fi complectă, — se află Magia Neagră (Goeția sau Demonomancia).

In Magia Neagră se evoacă, prin ceremonii infernale, diavolul cel mare (Lucifer, Satan, etc.)

care vine, când e astfel chemat și poți să-l vezi, după cum afirmă Eliphas Lévy:

„Când chiemi pe Diavol cu ceremoniile cerute, diavolul vine și îl vezi".

„Pentru ca să nu mori trăsnit, la această vedere, să nu devii cataleptic, sau idiot, trebuie să fi chiar nebun".

Dar, când nu ești nebun, ca să riști prezenței Șefului Dracilor, — și să nu mori sau să nu-ți pierzi mintea, — trebuie să fi căpătat gradul cel mai înalt al inițiației masonice, — adică să fii un adevărat mag, paladist". (Comentariu făcut asupra magiei de prof. Dr. N. Paulescu în Buletinul Anti-Iudeo-Masonic, pag. 80—81, 1930).

Pentru cercetări mai amănunțite despre Magie, sunt date mai ample în: „La Magie" (Paris 1927), scrisă perfid de un Francmason, Dr. J. Maxwell.

Dela studiul Cabalei și al Magiei, facem o mică incursiune în esența simboalelor masonice.

Șorțul de piele masonic, pe care-l atârnă masonul pe pântec, reprezintă amintirea șorțului masonilor (zidari) din evul mediu. Masonii leagă origina șorțului de partea vestmântului marelui Preot, destinat să ascundă goliciunea când urca treptele altarului. (Exod. cap. 20 vers 26); în termeni mai preciși el corespunde indispensabililor de in, după prescripția din

(Exod cap. 28.V.49) cu care marele Preot iudaic trebuie să-și acopere partea dela șale până la coapse. La fel trebuie să se observe, ca un fel de circumcizie simbolică în ceremonia care face să suporte „arta regală" omul incult (piatra brută) pentru a se transforma într'un om desăvârșit (piatra cubică). Atunci omul, după cum zice Deutoronomul cap. 10, este circumcis în inima sa și nu înțepenește deloc grumazul său". Oamenii astfel fasonați scapă de măsura comună și se așează într'o categorie excepțională. La acest titlu (grad) el trebuie să posede, pentru a se cunoaște ca francmason, un întreg sistem de semne convenționale. Acestea sunt semnele masonice propriu zise — ceeace se numește în mod popular secrete masonice (Buletinul Anti-Iudeo-Masonic, Ludendorf în luptă cu Masoneria).

Pe lângă circumcizia simbolică mai există și o circumcizie reală în masonerie. Acest fapt poate provoca senzație, dar este totuși reală : francmasonii de grade superioare se circumcid.

Unii din masonii noștri care au fost identificați ca circumciși au afirmat că au avut fimoză...

Odată integrați în spiritul judaic, membrii masoneriei devin automat membri ai „Alianței Universale izraelite".

Fostul secretar general al masoneriei franceze Jean Bidegain confirmă această afirmație

care ar părea de domeniul fanteziei : „Francmasonii dela gradul 18 în sus devin, de plano, membri ai alianței universale israelite".

Care este scopul alianței universale israelite?

„A ridica Ierusalimul deasupra Tronurilor, Papilor, Patriarhilor și Impăraților". (Disraeli : Conigsby pag. 138).

Iată cum francmasonii iudaizați, devenind unelte oarbe, lucrează la nimicirea creștinismului și la înălțarea iudaismului.

Mai producem un document din lucrarea „L'Ennemie Sociale" a fostului mason de grad 33, fost inspector al masoneriei universale, Paul Rosen :

„Să ne fie permis, în fruntea acestei cărți, a-i preciza caracterul.

„Literatura anti-masonică, în momentul de față, cuprinde un număr considerabil de lucrări foarte remarcabile.

„Toate au un caracter comun : desvoltă vederile personale ale autorului asupra francmasoneriei ,sprijinind această opinie prin documente mai mult sau mai puțin importante.

„Noi avem pretenția de a fi arătat o nouă cale, de a fi desvăluit un nou plan de campanie acelora care apără ordinea socială creștină.

„Noi am urmat în litera sa consiliul atât de limpede formulat de Sanctitatea Sa Papa, Leon XIII, când a scris în enciclica „Humanum Ge-

nus : Faceți să fie cunoscută francmasoneria, așa cum este".

„Și pentru a ne supune acestei auguste invitațiuni, noi am forțat Masoneria să se arate, să se expună ea însăși în nuditatea ei rușinoasă și monstruoasă.

„In acest scop am adunat documentele oficiale, cele mai incontestabile, emanând dela cercurile conducătoare și personalitățile care guvernează Francmasoneria, grupându-le astfel încât orice comentar pare de prisos, iar opinia asupra sectei satanice, în loc să rămână numai a publicistului devine ipso facto a oricărui cititor de bună credință.

„Intr'o primă lucrare, intitulată „Satana și Compania", am studiat învățămintele periculoase ale francmasoneriei și am urmărit educația progresivă a adepților săi. Astăzi, ne îndeletnicim să examinăm pe sectari la lucru, și asupra machinațiunilor lor întunecoase am hotărît să facem lumină.

„Ne-am impus a nu face să figureze, în paginele ce urmează decât documente oficiale de o autenticitate indiscutabilă; concluziile puse, vor apărea de neînlăturat pentru toți aceia, pe care nu-i orbește pasiunea contra religiei.

„Să rezumăm în puține cuvinte preliminare, obiectul și planul acestui nou studiu.

„Pentru a distruge ordinea socială, stabilită

de Dumnezeu în lume, Satana, a instituit o Asociație a cărei adevărată firmă socială, menținută secretă, este „Satana și Compania" a cărui numire mărturisită este : Francmasoneria.

„Această asociație, înființată pentru distrugerea ordinei sociale enumără astăzi (anul 1890) în lumea întreagă 156.000 ateliere de lucrare satanică numite loji, în care marele șef Satana, face să lucreze contra societății creștine : 25.875.000 oameni, care se intitulează francmasoni și 2.850.000 femei numite surori — masonice.

„Finanțele acestei puternice Asociațiuni care e de peste 28 milioane agenți de satanizare, au în fiecare an o mișcare efectivă de 3 miliarde franci aur.

„Lucrările sale se săvârșesc pentru „Gloria și sub auspiciile D.'. G.'. A.'. D.'. U.'. litere fatidice, care pentru profanii masoni, naivi înseamnă: „Du Grand Arhitecte de l'Univers", (Al marelui Architect al Universului) iar pentru cei inițiați se traduce prin cuvintele: „De la Grande Association Destructive Universelle" (a marei Asociații de Distrugere Universală).

„Spre a putea aduce o judecată imparțială și motivată asupra acestei asociațiuni, vom arăta francmasoneria la lucru în Franța, în Belgia, și în Italia; o vom arăta în plina ei ac-

de Dumnezeu în lume, Satana, a instituit o Asociație a cărei adevărată firmă socială, menținută secretă, este „Satana și Compania" a cărui numire mărturisită este : Francmasoneria.

„Această asociație, înființată pentru distrugerea ordinei sociale enumără astăzi (anul 1890) în lumea întreagă 156.000 ateliere de lucrare satanică numite loji, în care marele șef Satana, face să lucreze contra societății creștine : 25.875.000 oameni, care se intitulează francmasoni și 2.850.000 femei numite surori — masonice.

„Finanțele acestei puternice Asociațiuni care e de peste 28 milioane agenți de satanizare, au în fiecare an o mișcare efectivă de 3 miliarde franci aur.

„Lucrările sale se săvârșesc pentru „Gloria și sub auspiciile D.'. G.'. A.'. D.'. U.'. litere fatidice, care pentru profanii masoni, naivi înseamnă: „Du Grand Arhitecte de l'Univers", (Al marelui Architect al Universului) iar pentru cei inițiați se traduce prin cuvintele: „De la Grande Association Destructive Universelle" (a marei Asociații de Distrugere Universală).

„Spre a putea aduce o judecată imparțială și motivată asupra acestei asociațiuni, vom arăta francmasoneria la lucru în Franța, în Belgia, și în Italia; o vom arăta în plina ei ac-

țiune distructivă, în plinu-i învățământ corrupător.

„Acțiunea sa destructivă este politică și se exercită în Franța și în Belgia.

„Invățământul său corupător, este Anti-Religios și răspândit în Franța, în Belgia, în Italia, în lumea întreagă.

„Anarhistă în Franța și în Belgia, atee în Belgia și Italia: iată ce este francmasoneria universală în Europa sub direcția D. S. dela Berlin.

„Am scris inițialele masonice D. S. Pentru vulgum pecus, al francmasoneriei, aceste litere înseamnă „Directorat Suprem".

„Pentru marii inițiați, aceste două litere D. S. între care este încadrată deviza masonilor conducători „Deus Meumque Ius", (Vezi facsimilul 2 din Anexă) — reprezintă, simbolizează această deviză, care înseamnă: Impunerea (simbolizată prin cuvântul Ius), a principiilor masonice, mai întâi familiei, apoi națiunei, spre a ajunge a le înrădăcina în toată omenirea.

Distrugerea (simbolizată prin cuvântul Deus), a religiei, a autorității, a moralei. Distrugerea religiei în familie; distrugerea autorității în sânul națiunei; distrugerea moralei în omenire.

Materializare (simbolizată prin cuvântul Meum), prin corupție (adevăratul sens al cu-

vântului „Materializare"), a conștiinței, a învățământului, a Statului.

„Aceste cuvinte (Impunere, Distrucție, Materializare) înseamnă pentru Marii inițiați sataniei, că trebuie:

„Să impună distrugerea oricărei religii în familie, prin conruperea conștiinței;

„Să impună distrugerea oricărei autorități în națiune, prin conrupția învățământului;

„Să impună distrugerea ori cărei morale în omenire prin conrupția Statului;

„Pentru gânditori, pentru oameni serioși și cumpătați, aceste două litere D. S., cari de două secole joacă un rol atât de mare în istoria universală, înseamnă deci:

„Dezorganizare Satanică" a familiei, a națiunii și a omenirii, reprezentate prin cele trei puncte . ' . care le urmează".

Există francmasoni români care în corespondența lor particulară semnau, punând la sfârșitul numelui, trei puncte, . ' . fără ca să le fi știut semnificația.

Origina Francmasoneriei

Sunt mai multe ipoteze asupra începutului masoneriei. Istoricește se poate afirma că francmasoneria există sub forma actuală dela 1717. In această epocă, mai multe loji engleze, s'au reunit la Londra și au fondat Marea Loje din Anglia. James Andreson, a fost însărcinat cu redactarea definitivă a constituțiilor masonice. Lucrarea sa a apărut în 1723 și a servit drept bază la toate constituțiile masonice actuale. Născută în Anglia, n'a întârziat de a se întinde pe întregul continent, unde ea s'a răspândit în prima jumătate a secolului XVIII.

Din circumstanțele istorice și din datele fundării marei loji din Anglia, specialiștii sunt unanimi în a recunoaște origina și evoluția masoneriei pe glob. Așa de pildă Bernard Fay, profesor la Colegiul Franței, în remarcabila sa

lucrare „La Francmaçonerie et la Revolution Intelectuelle du XVIII Siècle", vol. V. din colecția Cluny, — consacră un studiu special masoneriei engleze asupra căreia vom reveni mai jos.

Eliminând teoriile fanteziste asupra istoricului masoneriei, citãm după Vicontele Léon de Poncins: „La Dictature des Puissances Occultes" pag. 64:

I. — Origina păgână. — Francmasoneria ar deriva din vechile mistere religioase ale grecilor și egiptenilor.

II. — Origina templieră. — Ordinul templierilor (care fusese mai înainte un ordin eminamente creștin) dar din cauza că se infiltrase francmasoneria în el și-i dăduse o nouă directivă contrară scopului pentru care fusese creat, a fost desființat de Papa) s'ar fi perpetuat în secret și retrăește în masonerie.

III. — Origina rosa — cruciană. — Francmasoneria ar proveni din ordinul ocultist al Rosei — Cruce (la acest grad, călcarea în picioare și străpungerea cu spada a crucifixului constituie un act ritual în masonerie).

IV. — Origina Corporativă. — Francmasoneria ar proveni din asociațiile de masoni (Corporațiile) din Evul Mediu.

V. — Origina stuartistă. — Francmasoneria ar fi creiată de Prințul Charles Stuart în scop politic.

VI. — Origina deistă. — Francmasoneria ar deriva din teoriile școalei deiste, al cărei reprezentant principal a fost John Toland.

VII. — Origina protestantă. — Francmasoneria ar fi internaționala protestantă, de origină calvinistă și puritană.

VIII. — Origina ocultistă. — Francmasoneria și-ar avea sorgintea în diferite secte ocultiste ele însile, inspirate din Cabala jidovească.

IX. — Origina Jidovească. — (care e cea veridică). Jidanii au creat toate piesele masoneriei în scopul dominației oculte mondiale.

Filosofia Francmasoneriei

Filosofia masonică e diametral opusă filosofiei creștine. Această filosofie atee și materialistă, li se inoculează masonilor treptat, pe măsură ce trec dela un grad de inițiere la un grad mai înalt, fără ca să fie observată această evoluție „spirituală" a masonului, din cauză că ideile masoneriei se administrează membrilor prin sugestie și saturație lentă.

„Primul efect al inițierii e de a purifica „ucenicul" de orice mentalitate creștină...

„Copilul crescut în religia creștină vede, judecă și lucrează creștinește; masonul născut la lumina templului, va vedea, judeca și lucra masonic" (Gustave Bord) „La Francmaçonnerie en France, des origines a 1815, préface, p. XVII).

Filosofia masonică e de esență panteistă, pentru că neagă existența lui Dumnezeu, înlocuind-o cu Natura, adică cu Omul.

Doctrina panteistă masonică e redactată de iudeo-masonul Adriano Lemni (fost primar al Romei) unul din șefii supremi ai magiei internaționale :

I. „Crez în eterna Materie-Mamă...

II. „Și în Om ce-i Fiul ei iubit...

III. „Carele din materie s'a zămislit și s'a născut din Pământul ce-l susține și-l nutrește...

IV. „Crez în Cugetare, duh de viață făcător... (citat după Dr. Emil Jouin: „Revue internationalle des Sociétes Secrètes Nr. I Ian. 1930 pag. 20).

FRANCMASONERIA
CONTRA RELIGIEI CREȘTINE

După dărâmarea Templului din Ierusalim — care fu profetizată de către Mântuitorul nostru Isus Hristos, ca o pedeapsă divină dată jidanilor pentru crucificarea Lui — iudaismul prin formidabilul său instrument, masoneria, a mobilizat toate forțele oculte pentru reconstituirea templului lui Solomon, prin descreștinarea omenirii.

Istoricul francez Maurice Muret în lucrarea sa : „L'Esprit Juif" Paris, — definește astfel acțiunea iudaismului anti-creștin :

„Jidanul de când a făptuit cea mai mare crimă contra Dumnezeirei (omorîrea lui Hristos) a rămas dușmanul neîmpăcat al lui Dum-

nezeu. Din această pricină, el ia proporțiile și semnificația unui simbol al luptei contra Bisericii ; descreștinarea lumii, fiind scopul suprem al francmasoneriei, rezumă toată acțiunea iudaismului contimporan".

„Descreștinarea lumii, la aceasta se reduce, în definitiv, acțiunea jidanilor contemporani".

Din cauza doctrinei, educației și practicei masonilor, atât în concepția lor despre viață și lume, cât și în activitatea lor în societate, ei vor avea o atitudine net anti-creștină, vor arăta un sentiment de ură implacabilă față de religia creștină și mai ales vor caricaturiza prin diferite legende viața și activitatea preotului creștin.

Iată ce ne spune francmasonul Lafargue, la congresul internațional masonic dela Bruxelles:

„Războiul lui Dumnezeu ! Ură lui Dumnezeu" !

Iar francmasonul De Lanessan, fost ministru și guvernator al Indochinei a spus într'o cuvântare la Loja „La Clemente Amitie":

„Infamul este Dumnezeu".

„Trebuie să sdrobim infamul !"

Iudaismului, ca să poată să dărâme creștinismul, i-a trebuit această asociație, această pâr-

ghie, — masoneria — recrutând diferiți adepți din diferite clase sociale ale societății creștine ca prin ei, să poată da mai ușor lovitura mortală religiei lui Hristos.

Serviciile creștinilor masoni au fost considerabile. Dar pătrunderea lor în tainele masoneriei a însemnat prin aceia că unii masoni recrutați dintre creștini, atunci când au parvenit la gradul cel mai mare (gradul 33, — ce semnifică anii crucificării lui Hristos) și au fost în posesiunea planurilor infernale ale iudaismului de a submina civilizația creștină, s'au grăbit să iasă din infama congregație, denunțând întregei lumi caracterul și scopul criminal al sectei.

După Paul Rosen, fost Inspector General al masoneriei, care a dat o lovitură aproape mortală mafiei, un alt mason mare, ocultist, membru în consiliul Ordinului Marelui Orient francez, M. I. Doinel, convertit în urmă la creștinism, a făcut destăinuiri prețioase asupra țelurilor masoneriei :

„De câte ori am auzit (e vorba aci de acei creștini cu numele care au avut nenorocul să se vândă, prin masonerie, jidanului) francmasoni gemând sub dominația jidanilor din loji, în atelierele filosofice în toate țările, în marele Oriente, în consilii, la toate punctele triunghiului cum zic ei, pe toată întinderea vastei lumi !

„Nu-mi aparține mie să demasc această tiranie din punct de vedere politic, nici din punct de

vedere financiar. Insă în gândirea Satanei, Sinagoga are o parte imensă, preponderentă. El contează pe jidani, pentru a guverna Masoneria, așa cum contează pe Masonerie pentru a distruge Biserica lui Hristos... Dela Revoluțiune (1787) jidanii au invadat lojile. Invadarea a fost progresivă. Ea este completă. Cabala a fost regină în lojile secrete. Spiritul jidovesc a fost rege în atelierele simbolice. Savanților, Kabala; ignoranților, spiritul jidovesc; Kabala dogmatizează și face metafizică, metafizica lui Lucifer".

„Spiritul jidovesc conduce acțiunea. Și, dogmă jidovească ca și spirit jidovesc, teoriei ca și realizare, totul este dirijat în contra Bisericei creștine, contra ei și numai contra ei și contra șefului Ei invizibil, Iisus Hristos". (Emmanuel Barbier. — „Les Infiltrations maçonniques dans l'Eglise, pag. 12".

Fondul anticreștin al masoneriei se poate vedea și din acest canon al rabinului Tharphon, citat de Bernard Lazare în lucrarea sa : L'Antisémitisme pag. 47 :

„Evangheliile trebuiesc arse — pentru că păgânismul este mai puțin periculos pentru credința ebraică decât creștinismul".

Un alt expert în materie, un cunoscător profund al tainelor hrubelor masonice, Jean Bidegain, fost secretar general al masoneriei fran-

ceze, în lucrarea sa, — „Le Grand Orient de France", Paris 1905, pag. 186, arată că :

„Francmasoneria, care incontestabil este de origină judaică, este pentru israiliți un instrument de acțiune și de luptă, de care se servesc în mod secret. Jidanii — atât de remarcabili prin instinctul lor de dominație și prin știința lor de a guverna — au creat francmasoneria, ca să înroleze într'nsa oameni care, neaparținând neamului lor, se angajează totuși să-i ajute în faptele lor, să colaboreze cu ei la stabilirea domniei lui Israel, printre oameni".

Concepția Masonică despre Dumnezeu

Francmasonii noștri naivi, gândesc, spun și scriu, că francmasonii cred în Dumnezeu. Aceasta e falș. Francmasonul Bernardin, gr. 33, a declarat formal:

„Dumnezeu, nu trebue să se confunde cu marele „Arhitect al Universului" (Preçis historique du Grand Orient de France, 1909 pag. 25).

Afirmația aceasta e clară și netă pentru toți francmasonii.

Fr. Sergent, spunea la fel în anul 1904: „Acei cari au primit o inițiere superioară știu că această formulă „Marele Arhitect al Universului", n'are nici o valoare religioasă. „Marele Arhitect al Universului", nu este Dumnezeu, este Francmasoneria Universală.

„Constituția și Codul Organic" al lojei Marelui Orient al României, care are imprimată

data calendarului judaic 5927, conține la pag. 8 această minciună grosolană: „Francmasoneria onorează pe Dumnezeu, Puterea Supremă, sub numele de: „Marele Arhitect al Universului".

Formula Marele Arhitect al Universului, după mărturisirea unanimă a fruntașilor masoni din supremele consilii, recunosc că n'are nici o valoare dogmatică religioasă, adică nu înseamnă Dumnezeu.

Ca să spulberăm orice urmă de îndoială, citățm aceste rânduri categorice din Oswald Wirth, „Le Livre de l'Aprenti", pag. 22: „Să avem curajul să ne mărturisim religioși, să ne afirmăm apostolii unei noui religii, mai sfântă decât toate celelalte. Să propagăm Religia Republicei".

Francmasoneria este „Biserica lui Satan".

Șeful ei suprem își avea sediul la Roma; Lemni (jidanul condamnat la 1844 ca escroc, de tribunalul din Marsilia), Nathan. (Tilloy: „Le peril judéo-maçconique" Paris pag. 55).

Francmasonul Minat, a scris despre acest din urmă ex-Papă masonic: „Nathan e jidan, urmaș al unei familii olandeze: Nathan la Roma este continuarea revoluției... Asemănarea numelor este fatidică. Nathan, este Satan, este puterea infernală (Revue maçconnique). „In imensa sa majoritate poporul iudaic a trecut

dela adorarea lui Dumnezeu la adorarea lui Satan".

„Cabala jidovească este tradiția orală a lui Moise, falșificată, păgânizată și se poate spune, diabolizată". (E. Barbier: „Infiltrations maçonniques dans l'Eglise).

„In gândul lui Satan, sinagoga are o putere imensă, preponderentă.

„El contează pe jidani pentru a guverna masoneria, după cum contează pe masonerie pentru a distruge Biserica lui Isus Hristos" (Doinel, francmason, grad mare, convertit, în: „Satan demasqué".)

Iată o magistrală calificare dată francmasoneriei de către un episcop creștin: „Minciuna: este religia ei; Satan: Dumnezeul ei; Turpitudinea: sacrificiul ei".

La gradul 25, Venerabilul zice Inițiatului: „Marele Arhitect al Universului" în onoarea căruia arde tămâia Lojilor și a Atelierelor, nu este Dumnezeu, este Ingerul Luminei, Geniul Muncii, Spiritul Focului".

Ori Ingerul Luminei, este Lucifer, este Satan.

Doctrina secretă a Ordinului francmasonic Odd Fellovs și a Paladiștilor (a francmasonilor luciferieni), constă dintr'un sistem manichian al dublei divinități.

„Dumnezeul creștinilor este rău și trebue

să-l combatem. Domnia lui se va sfârși la venirea lui Anti-Crist".

Venirea Anti-Cristului, profetizată de Sfântul Ioan Evanghelistul, în Apocalips, a fost realizată undeva în Eur-Asia și în marșul ei de acțiune satanică ar fi cuprins toată Europa dacă nu s'ar fi lovit de rezistența viguroasă a marelui spirit european.

Voltaire și d'Alembert, francmasoni cu grade mari, se salutau întru Belzebut (Domnul Dracilor) și întru Lucifer.

„Voi iubi, scria Voltaire înainte de reconvertire la creștinism, o bună carte de filosofie care va sdrobi pentru totdeauna Infamul. Imi pun toate speranțele în Enciclopedie".

D'Alembert răspundea lui Voltaire: „Este evident cum spui tu, că lucrarea (Enciclopedia) este ești din mâini diferite; eu am recunoscut patru, acelea ale lui Belzebut, Astaroth, Asmodeu și Lucifer".

La inițierea în gradul 20, venerabilul rostește:

„Fiți ca steaua de dimineață (Luceafărul), care anunță venirea zilei, mergeți de duceți lumii lumina, în numele sfânt a lui Lucifer, desrădăcinați întunericul".

La gradul 21: „Oamenii cari au întreprins clădirea Turnului Babel, erau toți din urmașii luiCain din Canaan. Acest turn era un monument ridicat în gloria Ingerului Luminei și

pentru salvarea umanității viitoare în cazul unui nou potop"...

In gradul 30 Kadoș (Sfânt), inițiatul înjunghie trei capete care reprezintă: Armata, Regele și Șeful Bisericei.

N'ar trebui să mai reamintim că s'au găsit francmasoni în așa grad de imbecilitate, că au ridicat statue lui Satan. Cazul francmasonului Herman Menz, din America, care a ridicat statue lui Satan, aproape de New-York, împărțind cu acest prilej, broșuri gratuite prin care proclama credința lui într'un diavol unic.

Acesta nu este un caz izolat de satanism. Sunt rugăciuni și imnuri închinate lui Satan. Și nu sunt create de un francmason oarecare, ci de conducători, ca francmasonul Carducci, gr. 33, din Italia.

FRANCMASONERIA CONTRA RELIGIEI, BISEIRICEI ȘI PREOȚIMEI CREȘTINE

In realitate, războiul feroce al francmasoneriei contra religiei nu vizează decât adevărata religie, creștinismul.

Iată câteva dovezi despre cele afirmate:

„Organizată așa cum este ea, francmasoneria poate, dacă vrea, să înlocuiască Biserica Creștină" (Fr. Felix Pyat).

„Noi suntem sectari" (Fr. Bourgueil).

„Noi trebuie să săpăm credința în supra-natural". (fr. Beauguir).

„Trebuie ca religia să fie distrusă sistematic în popor" (Fr. Most).

„Noi trebue să eliminăm din societate influența religioasă sub orice formă se prezintă ea". (Journal Offiçiel de la Francmaçonnerie Française, 1885 pag. 707).

„Nici un punct de echivoc! Să nu mai spunem: „Noi nu vrem să distrugem religia". Să spunem din contră: „Noi voim să distrugem religia". (Fr. Aulard; Analles de la Jeunesse laique, August 1904).

Noi nu putem și nu voim să avem nici un respect pentru practicele religioase". (Bulletin du Grand Orient de France, 1895, pag. 308).

„Rolul francmasoneriei este de a distruge religia". (Congresul masonic din 1899).

„Clericalismul, iată inamicul"! — urla jidanul francmason Gambeta.

„Clericalismul, acesta este dușmanul lumii moderne, pe care noi trebue să-l doborîm, și să-l distrugem". (Fr. Salva).

Iar alt francmason, Colfavru, spunea în 1887: „Inamicul umanității este clericalismul; inamicul este preotul; inamicul este acel care îndrăsnește să se pretindă că este intermediarul între Necunoscut și oameni. Religia este un organism despotic destinat să apere conștiința uma-

nă... trebue deci, ca lumea să fie debarasată de preoți".

In timpul revoluției franceze, s'a dat drept cuvânt de ordine acea instrucție de o ferocitate într'adevăr canibalică, elaborată în lojile masonice și care i-au costat viața pe episcopii și preoții care au avut imprudența să intre în templul Satanei, conspirând astfel contra lor înșile. Atunci a răsunat lozinca jidanului Adam Weishaupt, șeful ordinului francmasonic al „Iluminatilor", care a condamnat la moarte într'o conferință secretă la Franckfurt pe Main, pe regele Ludovic al XVI-lea :

„Avec les boyaux des derniers des pretres, étranglons le dernier des Rois" ! (Cu mațele ultimului preot să strangulăm pe ultimul dintre regi).

Autorul „Cursului de Masonerie practică" (un mason de grad foarte înnalt) scrie (Tom. I. pag. 5, și 6):

„Scopul real al masoneriei este dublu : ea își propune să răstoarne pretutindeni de o manieră definitivă și fără posibilitate de revenire regimul monarhic, care este negația odioasă a Libertății, Egalității și Fraternității. Ea își propune să sdrobească și să nimicească pretutindeni creștinismul, singurul sprijin adevărat și singura rațiune de a fi a regalității...

Francmasoneria spune : „Scopul justifică mijloacele".

„Descreștinarea Lumii prin toate mijloacele, mai ales strangulând creștinismul, câte puțin, prin noui legi contra clerului, în felul acesta se ajunge la lichidarea Bisericilor. Grație instrucției laice fără Dumnezeu, se va avea o generație atee. Vom face atunci o armată și o vom lansa asupra întregei omeniri creștine, armată care va fi ajutată de către toți frații și amicii țărilor în care va năvăli armata". (Conventul secret din 1879).

Trebue nu numai să descreștinăm Omenirea, ci s'o ateizăm" (Fr. Beauguier).

„Război de moarte Creștinismului". (Fr. Viviani).

„Trebue să extirpăm lepra devorantă a creștinismului'. (Gametta).

Se pot înmulți aceste perle de ură din conventele și atelierele lojilor francmasonice, din care reese că francmasoneria, departe de a practica adevărul, își impune ca dogmă minciuna.

Francmasonii sunt atei. Nutresc și duc o luptă înverșunată contra bisericei, religiei și clerului creștin. Suntem siguri că francmasonii noștri — cei mari — vor căuta să le spună francmasonilor mai mici, dar naivi, că toate astea se întâmplă auirea, în lojile străine, sau la „cei dela Marele Orient", dar „la noi", la Loja „națională", aci e cu totul altceva...

Răspundem acestor mistificatori ordinari,

precizând că Marele Orient Francez a adresat către toate Lojile din Franța și străinătate (Francmasoneria se știe că e universală, internațională și solidară, iar Marele Orient al României și Marea Lojă zisă „Națională" sunt recunoscute de Marele Orient Francez), o instrucție secretă în care scrie:

„Scopul nostru final este acela al lui Voltaire și a revoluției franceze : „Nimicirea pentru tot deauna a ideii creștine".

Și ce scria Voltaire ?

„Religia creștină este o religie infamă, o hidră mârșavă, un monstru care trebuie ca o sută de mâini invizibile să-l strivească...

„Să sdrobim, sdrobiți infamul !" „Ori infamul e Dumnezeu".

„Templul masonic, trebue să înlocuiască Biserica" (Fr. Charbonier la Congresul Masonic din 1885).

„Să sperăm că într'o zi bisericile vor fi transformate în săli de concert, de teatru sau adunări, în magazine de grâne și în grajduri de cai" a îngânat francmasonul Most (pag. 24 în „La Peste religieuse").

Lucrarea masonului Most : „La Peste religieuse", e tradusă în românește de un oarecare Neagu (Neghel) și publicată în biblioteca revistei „Ideei", a socialistului Petre Mușoiu. Citez o parte din finalul lucrării „Ciuma reli-

gioasă" a francmasonului Most. în traducere de Neaqu:

„Va veni vremea când crucile și icoanele vor fi aruncate în foc, potirile și vasele sfinte schimbate în unelte folositoare, bisericile prefăcute în săli de concert, de teatru sau adunări și, când n'ar putea sluji asemenea scop, în hambare de grâne și în grajduri de cai. Să nădăjduim că va veni o zi, când mulțimea luminată de astă dată, se va minuna cum de nu s'a săvârșit încă de mult o asemenea prefacere. Se va face atunci Tabula Rasa din tovarășii popimii...

„Statul ca și Biserica, vor fi șterse de pe fața pământului".

Observând fenomenele sociale și revoluționare care au avut loc în Spania cu incendieri de biserici, preoți jupuiți de vii și puși în panoplii, în măcelăriile din Madrid, vedem o identitate perfectă între ideologia masonică și pragmatica comunistă.

Telegramele de presă din vremea războiului civil spaniol ne relatează cazuri de incendieri care ilustrează textele masonice de mai sus:

„In Alcada de Henares, aproape de Madrid, comuniștii au incendiat biserica și au făcut în piață un foc în care au aruncat stauele, icoanele și sfintele odoare. Apoi au încercat să in-

cendieze mânăstirea Madeleines şi biserica Sf. Jacques.

„La Torrevieja (aproape de Alicante), două biserici au fost incendiate, apoi teatrul municipal, două hoteluri şi patru case particulare".

„La Centa, au fost incendiate biserica Remedias. (Tel. Rador, ziarul „Universul" Nr. 70, 18 Martie 1936).

Mai citim într'unul din numerele ziarului „Bezbojnik" că, tribunalul U.R.S.S., a condamnat la moarte pe preoţii Prjuchin şi Shuraw Iljoff, pentru crima gravă, de a fi slujit biserica şi a fi propovăduit moralitatea şi smerenia. Ei au vorbit în favoarea celui mai mare inamic al comunismului, care se numeşte Dumnezeu şi au trebuit să-şi răscumpere curajul cu viaţa. De-altfel însuşi Lenin a spus : „Concepţia oricărui Dumnezeu este o mare infamie".

Iată ce spune „Bezbojnik" (Ateul): „Vom da foc tuturor bisericilor din lume". Şi trista soartă a Catedralei „Sfânta Camera" din Oviedo, au mai avut-o şi alte locaşuri sfinte din Spania. („Ţara Noastră" 20 Martie 1936).

Acţiunea de distrugere de biserici din Spania a fost condusă de creştinii Marani (jidani botezaţi încă de pe timpul lui Ferdinand Catolicul, care deşi creştinaţi, au ţinut permanent legătura cu Sinagoga şi au păstrat religia lui Moise în inimă).

In lumina acestor evenimente ne putem ima-

gina perspectiva eventualilor prefaceri sociale pe care ni le preparau masonii și anti-fasciștii din România. Declarațiile martorilor pentru comunistul Constantinescu-Iași, a fostului senator Leanca, și alți, au trădat o mentalitate sectară, față de Stat și Biserică, periclitând viața noastră religioasă de stat și națională.

Găsim că nu-i lipsit de interes a mai reda încă câteva texte provenite din lagărul inamicilor bisericei creștine, necesare pentru explicația atitudinei unor politicieni, foști guvernanți, față de biserica noastră ortodoxă, în Parlament.

Francmasonul M. Guyat, întro conferință ținută în conventul masonic dela Paris, la finalul cuvântărei se întreabă:

„Mult va trebui, oare să întreținem bisericile care propovăduiesc nebunia și să plătim pe popi, a căror treabă nu-i decât să stârnească și să exploateze sminteala ?".

Comparăm, abținându-ne dela alt comentariu ,răspunsul dat, de fostul Ministru Argetoianu, unul din marii pontifi ai masoneriei românești, într'o ședință a Camerei, unei delegații de preoți parlamentari, pentru achitarea salariului clerului ortodox : „Mai lăsați-mă în pace, nu am bani și mai ales pentru preoți, care nu au alt merit decât să cultive superstiția în popor".

so-
as-
ilor
fos-
nen-
eri-
na-

reda
ami-
expli-
uver-
, în

ță ți-
inalul

iseri-
lătim
rnea-

enta-
etoia-
omâ-
egații
sala-
pace,
re nu

Democrație — Masonerie

Democrația, fiica naturală și nelegitimă a francmasoneriei, este ostilă ortodoxismului nostru național. Această afirmație e confirmată de un text masonic, care a fost până în ultimul moment în programul politic al defunctului partid Național-Țărănesc, în care, această mentalitate sectară subsistă încă și care reprezintă democrația prin excelență.

„E nevoie de un măturoi viguros, ca să scăpăm țara de popi și călugări" (Fr. C. Laffere).

Preoților ortodoxi, le-a fost oprit accesul în partidul Național Țărănist de către doctrinarii partidului în cap cu Stere și alți masoni ai partidului și dacă au fost și preoți în partid, această prezență se explică din motive de oportunism, căci democrația a avut nevoie de aportul electoral al preotului.

O caracterizare judicioasă a democrației noastre masonice și anti-creștine a făcut-o d.

ția în

Prof. Nichifor Crainic în ziarul „Curentul" din 15 Martie 1929; — „Impotriva Democrației Masonice". „Democrația masonică ostilă bisericii e, în fond, ostilă sufletului românesc. Democrația masonică, având substrat ocult, e subversivă și primejdioasă, e internațională în sensul unor anumite interese, nemărturisite și, pentru această ruinătoare lentă a ideiei de românism. Democrația masonică e, prin substratul ei secret și prin nimic justificat în această epocă a libertății, nedemnă și imorală. Urmărită deaproape în acțiunea ei la noi ea apare solidară cu toți indivizii fără lege, pe care îi împinge la conducerea statului pentru a opera prin ei, în scopurile nemărturisite, ca prin niște instrumente docile. Democrația masonică își fundează ideologia în variabila rațiune omenească: iar acțiunea în apetitul bestial al maselor, — cele două elemente, care pregătesc anarhia și disoluția societății".

„Francmasoneria are un sistem de idei religioase noi. Ea lucrează pentru o nouă civilizație pe bază naturalistă și atee în opunere cu vechea civilizație, de esență creștină".

„Masoneria din punct de vedere filosofico-religios, este revolta contra lui Dumnezeu, lupta contra creștinismului în general, și descreștinarea omenirei în special. Mai înseamnă negația spiritului, deificarea materiei și a omului, propagarea pseudo-democrației care duce

în mod fatal la dictatura numărului, răsturnarea valorilor și distrugerea elitelor care formează aristocrația spiritului — condițiune esențială ca astfel masoneria să-și impună în lume dictatura ei proprie".

„Francmasoneria prin instrumentul ei care este Liga Națiunilor, lucrează la republica universală prin distrugerea Monarhiilor, Religiilor și Armatelor naționale, contra oricărui regim de autoritate. în vederea realizării așa ziselor Statelor-Unite ale Europei, sau Pan-Europa care nu-i decât o formulă ipocrită a republicei Universale, atee, fără patrie și fără Rege".

Democrația — atât la noi cât și la celelalte popoare — a fost instrumentul iudaismului și masoneriei internaționale.

Democrația n'a constituit domnia poporului, ci domnia jidanilor, francmasonilor și politicienilor asupra poporului.

Democrația împingea popoarele în brațele bolșevismului, a disoluției sociale și a anarhiei, — însă au fost salvate la timp prin intervenția energică a armatelor naționale.

Francmasoneria, Liga Națiunilor și Creștinismul

După marele război mondial, care a adus atâtea cataclisme, distrugeri de imperii și revoluții urmate de o cumplită criză morală s'a pus în mod automat, problema păcii, problemă care a dominat spiritul omenirii din timpurile cele mai vechi.

Incontestabil, toată lumea dorește pacea, o condiție esențială a progresului, care este mai înainte de toate, un postulat creștin. Ideia de pace a preexistat înainte de fundarea Ligii Națiunilor, fiindcă este un ideal creștin: pacea și înfrățirea între popoare. In evul-mediu Petrus de Bosco, în „De recuperatione Terrae Sanctae" preconiza federalizarea tuturor statelor creștine sub numele de „Respublica christiana".

Georg Padiebrad, regele Boemiei, milita și el pentru aceiași federalizare a Statelor Euro-

pei, ca și regele Henry al IV-lea care întocmise prin ministrul său Sully, un plan de federalizare a statelor creștine. Țarul Nicolae II al Rusiei și filosoful Kant în lucrarea sa „Zum ewigen Frieden", diferiți Papi, Monarhi și Prinți ai lumei apusene inspirați din același ideal creștin de pace, au propus stabilirea păcii universale.

Conducătorii jidanilor, sesizându-se de această tendință de federalizare a statelor creștine, care constituia un real pericol pentru planul lor de hegemonie și dominație politică mondială, au anticipat-o prin instrumentul lor, francmasoneria, și au realizat ei o „Ligă a Națiunilor", care constitue la rândul său un instrument pentru scopul final: „Republica Universală".

La prima vedere această afirmație, ar părea riscantă.

Dar orice urmă de îndoială va dispare chiar pentru cei mai înfocați apărători ai Ligii Națiunilor, prin producerea documentelor furnizate de Institutul Anti-Marxist din Geneva și Paris, de sub direcția de Studii a Contelui Brenier de Saint Cristo, secondat de mai mulți profesori universitari, generali și alți scriitori. membri ai Academiei Franceze, Institutului și Colegiului Franței.

Extrasele sunt luate din „La Croisade contre-revolutionnaire" organul institutului anti-marxist din Paris și din „Revue Internationale des

Sociétes Secrètes", organul Institutului francez de cercetări masonice internaţionale şi revista elveţiană „La Nouvelle revue Romande" din Geneva.

„Nu e oare, natural şi necesar a vedea în curând un Tribunal Suprem, însărcinat să descurce plângerile dintre Naţii — judecând în ultimă instanţă — şi al cărui cuvânt să impuie Lumii întregi ?

„Şi acest cuvânt, e cuvântul lui Dumnezeu, pronunţat prin fiii săi întâi născuţi (jidanii) şi în faţa căruia se va închina cu respect.... universalitatea oamenilor" (Lewy Bing în : „Les Archives Israélites).

Acesta este ante-proiectul Ligii Naţiunilor datând din 1864, şi e, cum se vede, de origină jidovească.

In 1901, în Congresul Secret dela Bâle, „înţelepţii Sionului", rabinii şi conducătorii judaismului mondial au dat formă definitivă proiectului Ligii Naţiunilor, după cum se vede din acest protocol:

„Noi vom obosi într'atât pe creştini că îi vom forţa să ne ofere o Putere Internaţională.... care va îngloba toate statele din lume şi va forma cu Super — Guvernământ.

In locul guvernelor actuale vom pune o sperietoare ce se va numi, Societatea Naţiunilor".

Odată acest plan elaborat, jidanii l-au în-

credințat lacheilor lor. francmasonii ca să-l pună în aplicare.

Lumea mai crede și astăzi, din cauză că presa internațională întreține această grosolană minciună, că Liga Națiunilor ar fi fost elaborată de Wilson, și că ar fi fost discutată în 1919 la Congresul dela Versailles. In fond ea a fost pruncul masoneriei.

Atât Wilson cât și fostul Prim-President al Ligii Națiunilor, Léon Bourgeois, au fost masoni. In lucrarea unui scriitor mason F. H. Thiriet: „Aperçu philosophique et Historique de la Francmaçonnerie" 1922, găsim următoarele:

„Dacă universalitatea ambiționată de religii nu este din fericire decât o irealizabilă chimeră, aceea pe care francmasoneria și-o atribuie este perfect logică.

„Și orb cel care neagă realizarea sa în fapte. Nu este cugetarea masonică aceea care, direct sau nu, prin punerea în mișcare a unor forțe conștiente sau nu, a răsturnat unele după altele tronurile absolutismului și fondat republicile ?"

„Nu este ea aceea care a ținut în gardă, în așteptarea victoriei finale, această enormă agenție de regresiune și minciună care se numește Biserica Creștină, și combătut peste tot cealaltă rușine a omenirei, militarismul? Și nu dela ea, în sfârșit, se inspiră primele încercări ale unei republici mai vaste, spre marea Re-

publică fără ură și fără violență, această schiță încă nedesăvârșită, dar bogată în promisiuni, Societatea Națiunilor, al cărui suprem consiliu e presidat de un francmason, fratele nostru, Léon Bourgeois?"

Iar în „Compte rendu des travaux du Grand Orient de France" din 1922, vol. I. pag. 113, găsim:

„Masoneria trebue să fie în frunte, fiindcă Societatea Națiunilor nu este numai o idee a d-lui Wilson, ci sinteza principiilor esențiale ale francmasoneriei".

Să vedem ce spunea „L'Almanach des Franc-Maçcons" din 1884:

„Când Republica va fi stabilită peste tot în bătrâna Europă, ea va forma Statele Unite ale acestui vechi continent".

Și mai ales, în 1916, în timpul războiului mondial, francmasoneria începe să se ocupe serios de viitoarea Societate a Națiunilor.

La 5 Martie 1916, francmasonul Gaston Moch vorbește în loja „Les Trinitaires", despre „Pactul Societății Națiunilor".

La fel, la 8 Noembrie 1916, profesorul francmason Aulard strigă:

„O imensă speranță a străbătut lumea: „Societatea Națiunilor", care e ideia Revoluției Franceze".

Iar în 1917, Ianuarie 14 și 15, a avut loc la Paris o conferință ocultă, în care s'a decis

convocarea unui „Congres al Francmasoneriei Națiilor aliate și neutre, pentru căutarea mijloacelor de a ajunge la constituirea Societății Națiunilor".

Scopul acestui congres e „Să prepare Statele unite ale Europei, — să creeze o autoritate supra-națională, care să rezolve diferendele dintre Nații. Francmasoneria va fi agentul propagandei acestei concepții de pace și de fericire universală: Societatea Națiunilor".

Congresul masonic al Națiilor aliate și neutre s'a și întrunit la sfârșitul lunei lunie 1917, — și a fost prezidat de Generalul Peigué (mare maestru al marei loji din Franța).

Cu acest prilej s'a votat statutul viitoarei Societăți a Națiunilor, care a fost înscris în Tratatul dela Versailles.

Tot în acest timp conventul „Marelui Orient al Franței" din 1917, se pronunță în acelaș sens cu congresul „Marei Loji a Franței".

Adunarea generală a „Marelui Orient al Franței" invită pe membrii ei, să înceapă o viguroasă și neobosită acțiune pentru desarmarea generală și instituirea unui Tribunal Internațional, cu sancțiuni indispensabile pentru menținerea Păcii".

Iar „Congresul Partidului Socialist" din Bordeaux, — întrunit în Octombrie 1917 — decide:

„Realizarea măsurilor de preparare a Societății Națiunilor".

Societatea Națiunilor a fost inaugurată după război, în ziua de 10 Ianuarie 1920.

Și de atunci, francmasoneria caută prin toate mijloacele să-și lărgească câmpul activității.

Astfel, conventul „Marei Loji a Franței", din 1920, „constată cu satisfacție, că Adunarea Generală a Societății Națiunilor e primul sâmbure al unui Parlament Internațional".

Conventul din 1922 al aceleași loji „se pronunță în favoarea principiului Societății Națiunilor, ce constituie o Internațională a Popoarelor".

El găsește insuficientă concentrarea întregei activități diplomatice a Europei, în Parlamentul din Geneva.

In aceiași dare de seamă a Conventului din 1922, se mai găsesc următoarele pasagii:

„Scopurile principale ale societății Națiunilor, consistă în organizarea păcii, în răspândirea unei educații pacifiste generale, sprijinită mai ales de răspândirea unei limbi internaționale, în crearea unui spirit european, a unui patriotism al Societății Națiunilor (?) — pe scurt, în formarea Statelor Unite ale Europei, sau a Federației Lumii"...

In plus, „Autoritatea internațională trebue

să fie sancționată prin o „Armată Internațională".

„A desarma statele răslețe și a arma Federația Statelor asociate, constituie cele două faze ale unuia și aceluiaș progres".

In sfârșit, Conventul „Marelui Orient al Franței", ținut în 1925, confirmă deciziile Conventelor precedente și cere „ca ordinele Societății Națiunilor să fie executate ca niște legi de Stat, — fără ca să fie supuse deliberărilor organismelor legislative ale diferitelor Națiuni".

S'ar putea obiecta că aceste texte elaborate în Conventele atelierelor și lojilor masonice, n'au decât o valoare sugestivă și care nu pot fi în contingență cu realitatea, adică nu constituie nici o primejdie pentru societatea omenească, prin aceea că nu caută ca Liga Națiunilor, acest instrument de execuție mondială, al masoneriei Universale, să se substituie Creștinismului.

Răspundem : Exista o asociație afiliată Ligii Națiunilor: „Gândirea Europeană", care a făcut să apară un manifest înserat în revista „Ideea Europeană", organul Institutului Social Român, care era stipendată de Aristide Blank, intitulat: „Spre o nouă conștiință pacifistă a Lumii", și care prezenta „Pacifismul" ca o nouă religie, substituindu-l creștinismului, motivând că religia creștină a dat faliment

moral prin aceea că n'a reușit să facă să dispară din lume războaele. Ori, dacă creștinismul n'a reușit încă în misiunea sa divină de a pacifica omenirea întru Hristos, aceasta tocmai din cauza masoneriei și a Ligii Națiunilor, care au propovăduit o pace falsă, înarmând unele popoare și desarmând pe altele ca, din acest desechilibru să nască stări conse, discordii și războaie.

Acum câțiva ani, la Fundația Carol, sub auspicile Uniunii Naționale a Femeilor Române, de sub președinția d-nei Alexandrina Cantacuzino, a avut loc conferința d-nei Zoe Râmniceanu — dela Geneva —, despre: „Spre o nouă civilizație în lumina Teosofiei", formulând diferite critice actualei civilizații, care-i de esență creștină, preconizând o nouă civilizație, fundată pe alte principii, decât cea veche.

Liga Națiunilor tinde a realiza pe lângă o Internațională a Națiilor și o Internațională a Religiilor.

La Geneva, a avut loc nu de mult, o conferință a reprezentanților tuturor religiilor și confesiunilor din lume.

Conferința s'a deschis după oficierea unui Te-Deum Sintetic, urmată de o cuvântare a primului Rabin al Genevei. Ea a lansat un „Mesaj u de Pace" către lume...

La Galați, în anul 1935, din sugestia acelorași oficine tenebroase a avut loc o consfătuire a cultelor: Ortodox, Catolic, Protestant și Mozaic, provocată de un frate: jidan, delegat dela centrala masonică din Filadelfia cu misiunea de a forma „o pace confesională, un front al religilor, în vederea unei reeducări a masselor, a unei armonii sociale".

După cum era de așteptat, reprezentanții cultului ortodox și catolic l'au trimis la plimbare pe mosafirul din Filadelfia.

Liga Națiunilor, urmărește așa zicând pacificarea omenirei însă cu excluderea ideei religioase creștine, în spirit masonic, laic.

De unde Biserica se străduește să repună pe Hristos în viața internațională a popoarelor, Liga Națiunilor, vrea Să-L excludă.

Liga Națiunilor, după definiția lapidară, a Prof. A. C. Cuza e „liga jidanilor contra națiunilor". Definiția este atestată și de jidanul Zangwil,: „Liga Națiunilor, e o idee de inspirație exclusiv evreească"!

Toate străduințele acestei Ligi de a pacifica omenirea și a face să dispară războaele. au rămas infructuoase. Instituția și doctrina ei au eșuat în mod lamentabil.

Aceasta din cauză că nu a avut la bază sinceritatea. Ea pretindea că vrea pacea și desarmarea universală ; ori masoneria lucrează în unile state la o educație ultra șovină, iar în

alte state, face prin reprezentații și agenții ei o educație pacifistă și anti-militaristă. Și în acest desechilibru numai pace nu poate fi.

Liga Națiunilor, impunând omenirii prin bărbații de stat și guvernele aservite ei, desarmarea universală, a lucrat conștient sau inconștient, voluntar sau involuntar, la pregătirea revoluției mondiale. De remarcat că proectul desarmării universale imediate, a fost prezentat într'o ședință plenară a Ligii Națiunilor de către jidanul mason Litvinov (alias Finkelstein).

Iată cum, Liga Națiunilor, făcând așa zisă operă de pacificare, n'a făcut decât să pregătească războiul și revoluția mondială, — idealul francmasoneriei.

„Revoluția internațională, trebue să fie mâine, opera francmasoneriei : francmasoneria trebue să fie gata ca să-i furnizeze cadrele". **(Buletinul masonic al Marei Loji a Franței din** 1825, pag. 281 și 326).

Când s'a retras Japonia din Liga Națiunilor, din cauza conflictului cu China, Liga Națiunilor a trimis un delegat la fața locului în persoana Lordului Lytton, ca să studieze origina conflictului și să fixeze responsabilitățile. Delegatul, în urma investigațiilor făcute, s'a întors la Geneva, prezentând un raport de trei mii pagini dactilografiate. Se știe că în China, sunt bande de chinezi înarmate care fac dese incursiuni pe

teritoriul japonez, omorînd și prădând populația. Armate întregi chineze, — bolșevizate, — s'au raliat acestor bande, constituind o reală primejdie pentru siguranța Japoniei. Armata Japoniei, a întreprins o acțiune de pacificare ,isgonind armatele chino-bolșevice. Totuși delegatul Ligii Națiunilor a găsit vinovată Japonia în acest conflict, conchizând în raport că: „Chinejii au avut dreptate și că fenomenele sociale care se petrec în China, sunt și idealurile Ligii Națiunilor".

Numai desființarea Ligii Națiunilor „care a fost o utopie" după cum a caracterizat-o domnul General Ion Antonescu încă din anul 1919 în lucrarea: „Românii, — originea — trecutul — sacrificiile și drepturile lor", numai abolirea ideilor ei de bază cu excluderea totală și irevocabilă a judaismului din Europa, poate să asigure pacea lumii. Pacea dreptății. Pacea lui Christos.

Unitatea Francmasoneriei

POATE EXISTA MASONERIE CREȘTINĂ ?

După denunțarea făcută lumii civilizate de unii din foștii conducători ai masoneriei despre planurile infernale ale acestei mafii, care constau în descreștinarea și desnaționalizarea omenirei, și în universalizarea comunismului, pontifii actuali ai masoneriei și-au fixat o tactică de luptă diabolică.

„Recunoaștem și noi că masoneria este anti-creștină, anti-monarhică, comunistă, anti-clericală, etc.... însă aceea e masoneria Marelui Orient. Loja noastră e creștină". Acesta este leit-motivul masoneriei zise naționale.

E necesar să arătăm că nu poate exista masonerie creștină, că masoneria e universală, e unitară, internaționalistă și atee.

Francmasonul Robert Ficher, face această afirmație foarte interesantă :

„Toți francmasonii de pe pământ nu fac decât o singură lojă, nu formează decât o singură asociație".

MASONERIA ENGLEZĂ E CREȘTINĂ ?

Conducătorii așa zisei masonerii naționale susțin că lojile lor sunt de „rit scoțian antic și acceptat" și pretind că francmasoneria anglo-saxonă, e divizată de masoneria Marelui Orient.

E just că o ruptură oficială a avut loc la 1877, din cauză că masoneria marelui Orient a suprimat din ritualele sale formula „Marele Arhitect al Universului". Dar la mijloc nu este decât un pretext pueril. Se știe după scrierile masonice că formula „Marelui Arhitect al Universului" n'are nici o valoare dogmatică, — religioasă. (Oswald Wirth: l'Ideal initiatique, pag. 129).

După denunțarea lui Paul Rosen, formula „Du Grand Architecte de l'Univers" e o formulă fatidică, care pentru masoni și inițiați se traduce prin formula „De la Grande Association Destructive Universelle", și nu are nici o valoare religioasă.

Francmasoneria anglo-saxonă, are sub obidiența sa lojile din Anglia, din Dominioane, Statele Unite de Nord ale Americei și țările Scandinave. Aceste loji au principii similare și sunt intim legate între ele.

Masoneria engleză de rit scoțian pretinde că ar fi creștină și că are chiar Biblia în Lojă. Creștinismul ei ar fi confirmat chiar de formula „Marelui Arhitect al Universului"...

Prezența Bibliei în lojile engleze n'are valoarea decât a unui simbol. Pe drept cuvânt Shakespeare, a făcut această justă reflecție care se poate aplica în cazul de față :

„Și Diavolul poate invoca Scriptura".

Din francmasoneria engleză fac parte foarte mulți episcopi anglicani, dar asta nu justifică întru nimic, că un prelat creștin poate să facă parte dintr'o societate secretă cum e francmasoneria.

De notat că episcopii anglicani sunt protestanți. Ori după ultima definiție modernă a masoneriei, francmasoneria este internaționala protestantă și apoi protestantismul nu este sinonim cu creștinismul.

Definiția protestantismului este foarte bine redată de scriitorul jidan Lucien Wolf :

„Protestantul este creștinul care părăsește idolatria trinitară, și se apropie de monoteismul iudaic", iar un alt scriitor jidan englez, A. Weil spune : „Orice creștin, care devine protestant face un pas spre iudaism". (Citat din B. Lazare, — „L'Antissemitisme et ses causes", pag. 224).

Caracterul jidovesc și anti-creștin al lojei engleze îl denunță scriitorul englez N. H. Webster, — în lucrarea sa „Societățile Secrete și Mișcările subversive" pag. 124).

„Acest blazon — e vorba de blazonul masonic a Marei Loji a Angliei — zice Lucien Wolf — este în întregime compus din simboale

jidovești și este o încercare de a ne expune în mod heraldic diferitele forme ale heruvimilor descriși în partea a doua a viziunei lui Ezechil, — un bou, — un om — un leu și un vultur — și el aparține astfel de cel mai înalt și mai mistic domeniu al Simbolismului hebreu".

MASONERIA ENGLEZĂ E MONARHISTĂ ?

E drept că marele maestru al masoneriei engleze este Ducele Connaught, unchiul regelui Angliei. După cum tot așa de adevărat e că fostul rege al Angliei, Eduard al VIII-lea s'a retras din masonerie — fapt ce a constituit o zi de mare doliu pentru masoneria engleză — pentru motivul că voia să aibă, ca Rege, mâinile libere.

Actualul Rege este informat — ca și toți monarhii, care mai supraviețuiesc — de planurile masoneriei republicane. El știe din istorie că un fost prim ministru al Angliei, Cromwel, (1599—1658), o creatură a lojilor masonice engleze, a fost un asasin ordinar al șefului bisericei catolice și a propriului său Rege, Carol I.

Un caz mai mult decât eloquent îl găsim în cartea „La Revolution Française" de Pierre Gaxotte, care precizează :

„Ludovic-Filip-Iosif, cunoscut sub numele de Philippe-Egalité, prinț din ramura Orleanilor, intrând în francmasonerie, și îmbrățișând cauza

revoluției și pasionându-se pentru ea, ajunge să voteze în Conventul Lojei pentru moartea vărului său Ludovic al XVI-lea".

Masoneria engleză e împânzită în diferite societăți secrete cu tendințe revoluționare, așa zise societăți de gândire, societăți teosofice ca „Steaua Orientului" care au fost sub direcția masoanei Besant și a lui Krishnamurti.

Există o identitate într'acest sistem ocultist al masoneriei engleze și comunism. A avut loc la Paris congresul internațional al muncitorilor, la care Any Besant a luat parte ca delegată, și pe care marxiștii au aclamat-o propunând să fie asociata lor. O dovadă puternică despre unitatea și legăturile masoneriei de rit scoțian și Lojile Marelui Orient, o prezintă masonul englez, Sir Alfred Robbins în lucrarea amintită mai sus „Francmasoneria de Limbă Engleză" informând că Alteța Sa Regală Ducele Connaught a vizitat în cursul ultimelor șase ani, mai multe loji importante din Statele Unite ale Americei, lojile Marelui Orient din Brazilia, Argentina și Uruguay, precum și multe loji importante din Europa.

Loja engleză are raporturi oficiale cu masoneria din Spania, din Argentina, din Mexic, toate cu caracter revoluționar și anti-creștin.

Toate masoneriile de pe glob s'au federalizat, făcând o singură și unică organizație.

In 1921 la Bâle, s'a pus bazele asociației

masonice Internaționale, (A.M.I.) cu scopul de a întări solidaritatea masoneriei de pretutindeni.

Revistele și Buletinele se tipăresc în trei limbi : Franceză, Germană și Engleză.

Marele Orient Francez din Paris, are un rol predominant. Editează „Les Annales Maçonniques Universelles" sub direcția lui Edouard Plantagenet. O altă revistă editată de A.M.I. este „La Paix" cu următorii foști sau actuali colaboratori : Ramsay Mac-Donald, Ed. Beneș, A. de Monzie, G. Stresemann, Henri Barbusse și alți cunoscuți masoni dela Marele Orient, André Lebay și A. Lantoine dela Marea Lojă.

In concluzie masoneria engleză e anti-creștină, anti-monarhistă, anti-clericală, ca și celelalte masonerii.

Prin urmare masoneria universală nu formează decât o singură asociație ; iar masonii de pe tot golbul, nu formează decât o singură Lojă. **Un scriitor mason amercian, A. Preuss, în „Etude sur la F. M. Américaine", pag. 302, confirmă afirmațiunea de mai sus :**

„Francmasoneria este peste tot una și aceiaș, nici decum prin rit, căci aceasta nu-i decât o unitate accidentală ; nici decum prin jurisdicțiune, ceeace nu-i decât o afacere de convenienţă ; nici de cum prin membrii săi „esoterici", căci aceștia sunt ținuți în necunoștința doctrinelor Artei. Este una în spiritul

său veritabil și esoteric ; ea este una prin scopul și obiectul său ; una în lumina și doctrinele sale, una în filosofia și religiunea sa ; ea formează astfel o familie, o corporațiune, o instituțiune, o fraternitate, un ordin, o lume care tinde, prin catolicitate (universalitate), să se substituie catolicității instituite de Iisus Christos".

Criterii de recrutare și activitate masonică

Ce fel de oameni se înrolează în masonerie, din ce factură morală trebuie să fie viitorii membri cari vor fi recrutați și înhămați la carul iudaismului anti-creștin? Din preoți vicioși, din avocați fără procese, medici fără clientelă, profesori fără catedră, funcționari din toate gradele dornici de o înaintare și ascensiune cât mai grabnică.

In privința aceasta sunt foarte interesante instrucțiunile date de marele convent al masoneriei italiene lui Garibaldi, acest mare italian care a realizat unitatea Italiei și de care masonii s'au servit la un moment dat pentru a lovi în Biserică.

Iată instrucțiunea dată lui Garibaldi, cu privire la captarea și recrutarea membrilor:

„Tu te vei sili să atragi în aceste ateliere (alt grad) cel mai mare număr de elemente duș-

mănoase Creștinismului, dușmănoase ideilor și instituțiunilor creștine, pe toți revoltații contra Bisericii, care este vrăjmașa noastră, pe toți necredincioșii de orice fel".

Atlă categorie de adepți.

„Tu te vei sili să faci loc printre frații simbolici tuturor ambițiilor, care voiesc să ajungă la onoruri și putere, tuturor declasaților și secăturilor, cari sunt în căutarea unei poziții sociale, oamenilor de petreceri, bonvivanților lacomi de plăceri materiale ,negustorilor și industriașilor lacomi de câștig, literaților și savanților setoși de reclamă".

Altă categorie de adepți internaționali.

„Tu te vei sili să îngrămădești în grupul Simbolismului, oameni inteligenți și influenți în toate țările; studiază-i, ghicește-le tendințele și înclinările. Cu acești oameni aleși, instrumente desăvârșite ale sacrosanctelor noastre revendicări, tu vei avea să formezi Atelierele înaltelor Grade".

Odată echipa de lucru constituită, gata de asalt contra Dumnezeirii, arsenalul de luptă pus la punct, armate ale lui Satan, declanșează ofensiva din tranșeele lojilor contra cetății inexpugnabile a creștinismului.
URA Masoneriei contra Dumnezeului Adevărat

Iată un concert de salve infernal, contra Divinității:

„Adversarii noștri ne tratează școlile noastre, de școli fără Dumnezeu. Cu atât mai bine; această ideie de Dumnezeu tinde să dispară dintre noi și se va isprăvi în curând prin a dispare complectamente" (F. M. Chanteclair 1907).

„Isus nu este decât un om" (Fr. Buisson).

„Dumnezeu este un cuvânt, un mic cuvânt urîcios" (Fr. Renan).

„Dumnezeu este o ființă imaginară" (Monde Maçonique).

„Dumnezeu este o ființă supra naturală creată de oameni" (Catehismul Ateului).

„Dumnezeu este un vertebrat gazos" (materialistul Haeckel).

„Dumnezeu este eter" (Idem).

„Dumnezeu, iată inamicul!" (Bulletin maçonnique).

„Dumnezeu este o brută" (Fr. Larcher).

„Dumnezeu este spiritul răului și al morții" (Fr. Boyer).

„Dumnezeu este un criminal; el este de o ferocitate fără margini" (Seb. Faure).

„Dumnezeu este infamul" (Fr. Lanessan).

„Trebuie gonit Dumnezeu din cer" (Besant).

„Război contra lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este prostia și lașitatea; Dumnezeu este ipocrizia și minciuna, Dumnezeu este tirania și nenorocirea; Dumnezeu este răul" (Fr. Proudhon).

„Scopul meu este de a organiza umanitatea, fără rege și fără Dumnezeu" (Fr. Jules Ferry).

Ne oprim cu citarea acestor blasfemii și sacrilegii masonice, reamintindu-le nenorociților noștri francmasoni, că Fr. Voltaire a urlat toată viața: Ecrasez l'Infame! (Sdrobiți infamul!) adică pe Dumnezeu, dar mai târziu a trebuit să sfârșească prin a recunoaște că „dacă Dumnezeu n'ar fi existat, ar fi trebuit inventat".

Sbaterea și ura lor împotriva creștinismului și a lui Dumnezeu sunt numai ridicole fandări de pigmei împotriva Adevărului veșnic și atotcuprinzător. Lucrările lor infame, dacă nu ar tinde la distrugerea armoniei din lume, la pervertirea conștiințelor și la degradarea spiritului uman, n-ar merita decât dispreț și compătimire. Căci Dumnezeu rămâne dincolo de toată dialectica și de toate patimile care se consumă într'o tragică inutilitate în atelierele Marelui Arhitect al Universului.

Oricâte vrăji și oricâte magii negre i-ar trimite tagma luciferiană „Dumnezeu — așa cum a strigat francmasonul Garcia Moreno căzând sub pumnalul răzbunării masonice — nu moare!"

Biserica Ortodoxă Română și francmasoneria

Francmasoneria e importată în România deabia în Secolul al XVII-lea, pela 1734, de un italian sub numele conspirativ, Cara, care a format prima Lojă în Galați, împreună cu alți trei marinari compatrioți, care veniseră cu corăbiile lor în apele românești. Cara, trecu apoi la Iași, unde înființă și acolo o lojă. Amândouă lojile erau pendinte de Marele Orient din Italia.

La 1857 se fondă la București o mare Lojă denumită „Steaua Dunării" ai cărei membri principali au fost inițiați la Paris și lucraseră ca autori principali la desăvârșirea revoluției din 1848.

La noi, după cum se vede din aceste date istorice, francmasoneria ființează și activează de mult fără ca instituțiile de Stat și Statul însuși amenințat în existența sa să se sesizeze. In ultimul timp numai, odată cu instaurarea regi-

mului de autoritate a Generalului Ion Antonescu, masoneria a fost denunțată ca un pericol de Stat.

In lumea occidentală, capii Statelor, monarhii și prinții, precum și Capul Bisericii, s'au sesizat și au înțeles mai repede calamitatea ce o reprezintă această sectă pentru societatea organizată.

Astfel capii bisericei catolice au interzis și pus la index masoneria în mai multe rânduri: Clement al XII (1730—40) în 1738; Benedict IV (1740—58) în 1757; Pius VI (1775—99) în 1775; Pius VII (1800—23) în 1821; Leon XII (1823—29) în 1826; Pius VIII (1829—30) în 1829; Grigore XVI (1831—46) în 1832; Pius IX (1846—78) între 1846 și 1873 o condamnă de cinci ori. Leon XIII (1878—1903) în 1878, 1884 și 1894. Excomunicările și punerile la index se mențin și astăzi la Vatican, și lumea catolică din Apus le respectă cu stricteță.

In urma enciclicelor repetate ale Papilor în contra francmasoneriei, Domnii din Moldova și Muntenia au ordonat închiderea Lojilor.

La 1865, Domnitorul AlexandruCuza, printr'o ordonanță, a forțat lojile să înceteze orice activitate, „să intre în adormire".

Totuși masoneria s'a recules și a funcționat în secret, reușind să se sustragă de sub vigilența organelor polițienești și administrative, având în felul acesta toată libertatea conspi-

rativă, contra Bisericei și a vieții naționale și de Stat.

Astfel, după documente autentice masonice, găsim că faimosul proces al fostului Mitropolit Primat Ghenadie a fost montat și regisat de masonerie pentru a lovi în capul vizibil al Bisericii Române, un om integru, pentru a-i sdruncina astfel autoritatea morală și a lovi în Biserica Creștină Ortodoxă. Intr'o diplomă de activitate masonică a „fratelui" Ullic, licențiat în Cabală și Doctor în Științele Oculte (vezi facsimilul No. 3 din Anexă), găsim această prețioasă dovadă care mărturisește despre misiunea dată acestui vechi mason de către Loja Marelui Orient al Italiei: „Ex-membru în Consiliul inchizitorial de șapte, al Marelui Orient Italian, pentru urmărirea procesului Mitropolitului Primat D. D. Ghenadie".

Există o filială secretă masonică, afiliată Marei Loji Naționale de rit Scoțian sub denumirea „Ordinul Speranței", care a organizat și declanșat o campanie infernală contra unui alt cap al Bisericei ortodoxe, în scopul de a lovi încă odată în prestigiul credinței noastre strămoșești.

Acțiunea anti-creștină și ocultă a masoneriei a luat forme fățișe în ultimii ani. De reamintit acțiunea cenușarilor, compuși din masoni dela Marele Orient și Loja Națională, acțiune care

a provocat atâta turburare sufletească în sânul credincioșilor ortodocși.

De reamintit iarăși acțiunea stricăcioasă contra bisericei ortodoxe a unui mason notoriu fost funcționar superior la Ministerul Cultelor, anume Stancu Brădișteanu, denunțat în Parlament de d. Prof. Petrovici, că a dat autorizație de clădire a unui templu adventist în fața catedralei ortodoxe din Piatra-Neamț, aducând prin aceasta o ofensă cultului ortodox dominant.

Masoneria Românească întreține sectele anti-creștine și iudaizate.

Un fost ministru, mason de grad mare la loja Națională de rit scoțian „lojă eminamente creștină și mai ales națională", în urma influienților oculte internaționale, a recunoscut baptismul de cult, acordându-i prin lege toate libertățile cultice.

Iată cum masoneria, prin potentații ei, a luptat atât contra șefilor Bisericii pentru a-i discredita în fața poporului drept credincios, cât și contra Bisericei însăși prin „persecuție savantă" organizată contra Ei și prin promovarea sectelor anticreștine.

Acțiunea masonică nu s'a limitat numai la aceste două obiective. Acțiunea ei ia proporții, lucrând la descreștinarea tinerimii, pentru a da o generație de atei, nepatrioți, frivoli și revoluționari.

Francmasonii continuă acțiunea de descreș-tinare a tineretului — România de mâine — prin organizarea de festivaluri și ținerea cine-matografelor deschise Duminica și Sărbătorile, sustrăgându-l astfel de sub influența educativă a Bisericii.

Biserica noastră a intervenit de nenumărate ori în vremea democrației, cerând Statului să împiedice anarhizarea tinerimii, în propriul său interes. Intențiile ei au rămas însă totdeauna fără răspuns.

Un real pericol pentru sănătatea spirituală a tinerimii române au constituit instituțiile: Cercetășia și Străjerismul.

Cercetășia înființată de generalul Baden-Powel, un mare pontif al masoneriei, care a fost sub raza de influență a altui mare mason, Kipling, mason luciferian, e condusă în toate țările numai de masoni, iar la noi pâră la război de Francmasonul C. G. Costaforu grad 33, membru al marelui Orient și venerabilul lojei Drepturile Omului.

Revista „Cercetașul" a fost redactată de masoni.

Regulele cercetășești au tins la anihilarea spiritului religios și a instinctului de nație. Art. 6 din „Legea Cercetașului" e destul de elo-cvent: „Cercetașul nu face deosebire de cre-dință, clasă socială și de avere". Vrea să zică, se cutlivă prin excelență interconfesionalismul

— negația confesiunii, și internaționalismul, — negația nației.

Toate reuniunile copiilor cercetași au avut loc numai Duminica dimineața.

O formă avansată a cercetășiei, a format-o Străjerismul cu faimosul cult al focului, de origină păgână.

Un real pericol pentru sănătatea sufletească a poporului român o formează însă sectele religioase, care constituesc o masonerie populară. Sectele religioase sunt torpilele iudeo-masoneriei prin cari vor să dinamiteze biserica creștină .

Acțiunea sectară a avut — în toate timpurile și în toate locurile — două obiective bine definite :

a) Descreștinarea popoarelor și

b) Anarhizarea lor.

Dacă în România nu s'a reușit să se facă revoluție socială prin intermediul luptei de clasă a fostului partid național-țărănist și dacă Kominternul nu ne-a dinamitat până acum prin diversele sale organizații revoluționare, sectele religioase, dacă nu se vor lua imediate și radicale măsuri, vor măcina ele temelia sufletească a Românismului.

HB.

Mișcarea sectară a luat proporții din ce în ce mai îngrijorătoare datorită nouilor libertăți cultice acordate baptismului de către Ministerul Cultelor prin Deciziunea Ministerială Nr.

5.657, publicată în Monitorul Oficial Nr. 34, partea I-a din 10 Februarie 1940.

Acest nou regim al „cultului" baptist nu-i decât vechiul statut votat în congresul general al comunităților baptiste, ținut la Cluj, în ziua de 14 Aprilie 1936, prin care, în dispreț**ul legii fundamentale de apărare a Bisericii dominante, li se acordă acestora permisiunea de a face prozelitism, prin aceea că se acordă dreptul comunității baptiste prin art. 14 al zisei Decizii Ministeriale,** „de a se îngriji de catehizarea copiilor, în școli, de educația sufletească a membrilor aflați sub drapel, precum și să formeze organizații pentru educația religioasă a tineretului și copiilor **(școli duminicale și altele), pentru ajutorarea săracilor și pentru alte scopuri religioase și filantropice, după cum se va găsi potrivit și necesar".**

Iată ce scrie în această privință revista „Raza" din Chișinău Nr. 529 din 6 Martie, 1940, sub titlul: „Stăvilirea propagandei sectare".

„Conducerea Eparhiei Ismailului a fost informată, din diferite puncte, că în ultimul timp propaganda baptistă a luat un avânt foarte mare. Propagandiștii baptiști mișună prin sate, profitând de faptul că mulți locuitori sunt concentrați și caută să folosească lipsa lor, pentru a veni deghizat în ajutorul familiilor acestora. Deasemenea, se prezintă pe la școli, cerând să

fie lăsați să predea religia după doctrina baptistă.

„Consiliul Eparhiei Sudice a făcut o intervenție foarte energică la Sfântul Sinod și la Ministerul de Culte, cerând să se ia cele mai drastice măsuri pentru stăvilirea propagandei baptiste, ai căror agenți au devenit mai mult decât îndrăsneți".

Baptiștii continuă să lucreze cu febrilitate la distrugerea unității spirituale și politice a neamului nostru. Acțiunea acestui prozelitism religios, făcută de sectele religioase, și-ar avea rațiunea în Africa, Asia, China și în colonii cari sunt necreștinate, dar nu la noi, unde poporul nostru român este cel mai vechi popor creștin din Sud-Estul Europei.

Baptiștii din Ardeal, sunt creația ocultei iridente pusă în slujba maghiarismului care are ca scop să sfărâme unitatea națională, prin a provoca pe această cale o desbinare spirituală între frații ardeleni și cei din regat, ca prin luptele confesionale să readucă pe cei dintâi sub dominația maghiară.

In Basarabia baptiștii sunt instrumentele imperialismului comunist și sunt sub conducerea sionistului Averbuch.

Baptiștii au obținut de la o trecută guvernare democratică dreptul ca fiii lor să se poată înscrie în școlile normale.

Așa că astăzi avem învățători cari fac edu-

cația religios-morală a tineretului școlar, nu în spiritul creștinismului nostru ortodox tradiționai, ci sectar.

Școala Normală de Fete din Predeal ne-a dat foarte multe fete absolvente baptiste.

Numai în Capitală sunt peste 12 școli — pepiniere de sectarism și bolșevism religios. Pentru baptiști în str. Berzei Nr. 14 și B-dul Basarab 56 bis; pentru adventiști în str. Labirint 116, Elena Cuza 53, Apele Minerale 42 și Str. Popa Tatu 38; pentru evangheliști de ultimă oră în str. Episcopul Radu 31 și Str. Palade 67; pentru Tudoriști în str. Carol Davila 48 și str. Elena Ionescu 43; pentru Penticostaliști în str. Chișinău 29; pentru studenții Bibliei în str. Crișana 33.

In legătură cu acțiunea revoluționară a sectei Milenișt ilor (studenții în Biblie), ziarul „Universul" din 16 Martie 1940 ne relatează că au fost arestați 10 milenișt i în comuna Gugești jud. R. Sărat, deoarece au contravenit la ordinul 15 al Corpului de Armată.

Milenișt ii deși au fost desființați într'un timp — mâna nevăzută dela Ministerul Cultelor i-a tolerat și i-a încurajat.

„In scurt timp revoluția va veni, lumea întreagă terminându-se într'o confuzie teribilă și anarhică, ce va răsturna și arunca toate babiloniile, sistemele eclesiastice, bisericești și po-

litice". (Revista Oficială Milenistă „Studenții Bibliei" 1920, vol. 9, Nr. 5, pag. 3).

Sectarismul religios nu-i decât bolșevism religios și nu face altceva decât să anarhizeze, să bolșevizeze spiritul poporului român, pregătind pe cale religioasă revoluția socială și politică de mâine.

Cunoscutele mișcări sectare manifestate sub formă violentă ca stilismul, care a provocat lupte sângeroase în cuprinsul țării și au dus la cunoscuta „republică" dela Albineț, precum și mișcările similare dela Piatra Neamț, s'au dovedit a fi — după rapoartele oficiale — regizate de Internaționala III-a.

Poliția de Stat, după amănunțite cercetări, a constatat că falșul călugăr stilist — capul rebeliunei — era agent comunist.

Un fapt relatat în raportul Procurorului General al Curții de Apel din Chișinău dă măsura pericolului baptist și sectar în general. Procurorul a informat Ministerul de Justiție că în comuna Gașpar în ziua de 24 Ianuarie 1940, premilitarii baptiști au ieșit din front și au refuzat să joace „Hora Unirii" și să strige: „Trăiască Majestatea Sa Regele", pe motiv că „laude se cuvin numai lui Dumnezeu".

Conducătorul mondial al baptismului este Nussbaum din New-York.

Sectarul mondial este Russbrook, care a lucrat în vechea Rusie la organizarea sistematică

a defetismului religios și politic și la revoluția socială.

In Rusia Țarilor au existat peste 100 de secte, care au anarhizat sufletul poporului rus, pregătindu-l astfel pentru revoluția socială, pentru colectivism.

Statul vechi democratic avea un viciu congenital: excludea eticul; îl preocupa numai socialul și politicul cu corolarul său: electoralul.

Dar Statul acela s-a prăbușit tocmai din pricina aceasta.

Statul actual, în concepția superioară a Domnului General Ion Antonescu, reconfirmă postulatul creștin ca punct central de rezistență și conservare a vieții naționale.

Salvatorul și Conducătorul României a definit într'un mod ideal rolul misionar al Bisericii și al slujitorilor ei prin aceste cuvinte magistrale:

„Eu nu aștept dela slujitorii Bisericii, mai mari și mai mici, decât să fie pătrunși până în adâncul conștiinței lor de caracterul Dumnezeesc al ei și de răspunderea lor de trimiși ai lui Dumnezeu în mijlocul neamului nostru. Conștiința că ei stau sub ordinele lui Dumnezeu trebue să-i facă să ardă de râvnă. Numai atunci își vor îndeplini misiunea spre cel mai mare folos pământesc și ceresc al Neamului nostru".

Dar după cum ostașii nu pot să-și îndeplinească datoria cu armele, dacă între cartușele

care li se dau, mâini criminale ar introduce cartușe încărcate cu nisip, tot astfel și ostașii sufletului nu pot să-și facă datoria cu prisosință către Christos, Națiie și Stat și nici să corespundă dorinței exprese a Domnului General, dacă mâini oculte și infame, favorizează acțiunea criminală a sectelor.

Soluția — după opinia noastră — nu poate fi de cât aceasta :

N.B. Suprimarea radicală și irevocabilă a funcționării tuturor sectelor din cuprinsul României, închiderea și sigilarea localurilor, confiscarea patrimoniului lor în folosul Statului, ca o condiție esențială a vieții noastre naționale și de Stat.

Din fericire Biserica oficială Ortodoxă Română s'a sesisat (deși cam târziu), de pericolul care-l prezintă masoneria pentru existența Sa și spiritualitatea fiilor ei.

Intreaga creștinătate ortodoxă a luat poziție față de acest inamic implacabil. Astfel Comisiunea pregătitoare inter-ortodoxă care a lucrat în mânăstirea Vatopedi, din Sf. Munte Athos, la care a luat parte și o delegație română, în ziua de 8—23 Iulie 1930, pentru prosinodul ortodox, la punctul II, din chestionarul care cuprindea problemele ce au intrat în discuție, a decis :

„Căutarea mijloacelor în vederea unei colaborări a Bisericilor Ortodoxe, între ele, cu

scopul de a combate ateismul, precum și diferite sisteme ca : Francmasoneria, Teosofia, Spiritismul, etc".

Am urmărit desbaterile conferinței sinodale și am constatat cu durere că nu s'a discutat problema francmasoneriei, care a fost fixată în conferința dela Vatopedi.

In urma acestei încercări de luptă comună, a Bisericei Ortodoxe din Răsărit, a început, în fine, și biserica noastră ortodoxă română, lupta contra francmasoneriei.

Astfel Prea Sfințitul Episcop Vartolomeu al Râmnicului, în scrisoarea de stigmatizare a francmasoneriei, adresată Direcției de Studii a Buletinului Anti-Iudeo-Masonic, definește în termeni foarte juști această asociație.

„Dacă sufletul meu a fost, este și va rămâne în veac refractar vreunei instituții omenești, instituția aceasta este francmasoneria, în care eu am văzut deapururea nu numai subminarea evanghelică a sufletelor, dar primejdia ordinei naționale și politice din fiecare Stat".

Insuși fostul Patriarh, a denunțat și combătut planurile anti-creștine și anti-naționale ale masoneriei, cu prilejul cuvântărei la Duminica Ortodoxiei, de la Școala Societății Ortodoxe a Femeilor Române. Citățm din această cuvântare publicată în „Acțiunea Română" din 6 Octombrie 1932.

„Românii de alte religii, au ajuns chiar să

aibă cele mai mari demnități în Stat și în a-ceste situații n'au făcut decât să-și așeze în toate locurile înalte, numai neortodoxi, fiindcă ei nu sunt partid al țării, ci un partid al unei religii.

„S'au dus în Franța mulți dintre acei oameni și în loc să se întoarcă de acolo îmbogățiți sufletește, s'au întors convertiți la francmasonerie.

„Francmasoneria nu este o sectă potrivită cu ideia națională, ci dimpotrivă ea este toată pătrunsă de tendințe internaționale.

„Deaceia, oamenii aceștia chiar când spun că sunt români, nu trebue crezuți, fiindcă n'au suflet de român.

„Eu i-am spus unui om de treabă: D-ta, îi acoperi pe oamenii aceștia, dar nu știi cât de mare rău faci. Am atras atențiunea fruntașilor noștri politici prin scrisori, arătând cât e de mare pericolul francmasoneriei pentru religia noastră, dar oamenii noștri nu m'au înțeles, căci ei sunt deprinși cu timpurile din vechea Românie, când nu era nici un pericol. Numai unul m'a înțeles și mi-a dat dreptate.

„V'am spus toate acestea, pentru că sunt aci multe femei și pentrucă păstrarea religiei depinde înainte de orice, de mame și soții, adăugând că rolul de a menține prestigiul religiei incumbă guvernanților, ale căror soții sunt da-

B.C.U. „M. EMINESCU"

toare să le arate pericolul în care se găsește religia".

In concluzie, masoneria prin acțiunea ei anticreștină, s'a pus în conflict cu Dumnezeu. A mobilizat toate forțele răului din lume și le-a organizat, aruncându-le în luptă contra Binelui și a Adevărului.

Geniul Binelui, care e în antiteză și în luptă crâncenă cu geniul Răului, va birui fără îndoială căci prin el birue Dumnezeirea însăși. Armatele lui Satan: Iudaismul și Francmasoneria, cu anexa lor, comunismul, vor fi înfrânte.

In esență, este un conflict ideologic între creștinism și masonerie, un raport antinomic, ireconciliabil. După cum nu se pot concilia, binele cu răul, — adevărul cu minciuna —, frumosul cu urîtul, — justiția cu injustiția, — Dumnezeu cu Satan, — tot așa nu se pot concilia creștinismul cu francmasoneria.

„DUMNEZEU NU MOARE" a exclamat un mason înfiorat de monstruozitatea ereziilor sectei. Da, Dumnezeu nu moare. Dar pentruca el să rămână mereu viu în sufletul poporului român, se impune în mod necesar și imediat ca Biserica oficială, secondată de Facultățile de Teologie, și cu concursul acelor societăți culturale și naționale, care au în programul și preocupările lor, pe Iisus, să înceapă o acțiune dinamică de recreștinare, sub egida autoritară a regimului de salvare națională și primenire mo-

rală a domnului General Ion Antonescu, omul providențial, trimis în cele mai grele momente critice pe care le-am parcurs în istorie, să salveze națiia românească dela prăbușire, dela sclavia veșnică pe care ni-o pregăteau forțele oculte ale iudeo-masoneriei, prin intermediul agenților interni — puși conștient sau inconștient — în serviciul dușmanului extern.

TABLOU

DE MEMBRII AI ASOCIAȚIUNILOR FRANCMASONICE DIN ROMÂNIA

Allberger Paul
Abassi Mahomed Bey, Egipt
Abbott M. Leon, U.S.A.
Abramidi I.
Abramovici Friederich
Abramovici Isac
Abramovici Leon
Abramovici Maurice
Abramovici R.
Abramovici Sandy
Abrams Wiliam
Acél Frantz
Acharan Quesade Armando, Chili
Adler Solomon
Adorjan Armin, doctor
Ahumoda Manuel I. A., Chili
Aizic Manole, comerciant
Aizic Isac
Akerman Tobias
Albuquerque de Amaro Arthur, Brazilia
Alcazar Antonio, Madrid
Alexandreanu Ion
Alexandrescu N. Ion, avocat
Alexandrescu Traian, avocat, fost Decan
Alexandru Saru Mihail
Alfandari M.
Algazy
Alimănescu Gh.
Allagia Pedro José, Uruguai
Almuly Iosef, desenator
Alperin H.
Alter Sami
Ambruș Adalbert
Amuday Matias
Amuday Natan

Anastasiu Ştefan doctor
Anca Pavel
Andreeff Alexandre, Bulgaria
Andreescu C.
Andrene Guilherme, Panama
Angelescu Constantin, Dr., fost ministru
Antinescu Zaharia
Antonescu Victor artist, societar Teatru Naţional
Antoniu C. Ion
Apostolescu Naum
Antoniu Gheorghe, avocat
Aprihăneanu M., arhitect
Arabin Solomon
Arapu Ion
Arbore C. Zamfir
Argeşeanu Constantin, maior
Argetoianu Constantin, fost ministru
Arie B. Napolean, doctor în drept.
Argintoianu A.
Aries
Arion S. Vasile
Aronshon Samuel
Arnold Alfred
Armand Solomon
Aronovici Samy
Asimachi C.
Axelrade Filip
Ayaia de Mas Cezar, Uruguai
Bacher Hugo
Balaban N., profesor Craiova
Balasan Petru
Balasio Al., avocat
Balasz Ludovic
Banu Constantin, fost ministru
Barahona Paz Miquel, Guatemala
Balbon M., inginer
Barilescu Ion
Bario Martinez Diego, Madrid
Baroliu C. Johannes, Viena
Baroncea Simion, doctor
Barroso H. M., Madrid
Basarabescu I. A., membru al Academiei Române
Batalia G.
Bădescu
Bădiescu Neculai
Bădulescu Dimtrie, avocat
Bădulescu Nicolae,
Bălăceanu Paraschivescu Const., avocat public
Băleanu S., prof. Craiova
Băluţă Scarlat, avocat
Bărbulescu I., inginer
Barcăcilă Alexandru, prof. T. Severin
Becker Wilhelm
Beer Oscar, inginer
Behar Jaques
Behar Moise
Behrmann Sig.
Bejaranu Marcel
Belu Constantin, inginer
Benardeau Adolf

Bendel Adolf
Bender C.
Bene Alexandru
Beneni Segal
Beranha H.
Bercovici Carl, comerciant Hamburg
Bercovici
Bercovici Iancu
Bercovici Jaques
Bercovici Max
Bernadr Leblé
Berdan I. Gheorghe, ofiţer
Berger Adolf
Bercovitz Ioseph, doctor
Bernett Venancio, Columbia
Bernstein Paul
Bianovici B.
Biazotti Raymond
Bibescu Antoine
Bibescu Gh.
Bibescu Valentin
Biciulescu Marin, ziarist
Bilciurescu Victor, ziarist
Birro Istvan, Braşov
Bilciurescu Alexandru, scriitor
Birman Sigmund, industriaş
Biseaberu
Bittman Bourelly
Bittner Alexandru
Blănaru L.
Blatt Mauriciu
Blum C.
Blum Moise
Blum Rubin
Blumenfeld Osias
Blumenfeld Simion, fiul
Blumenthal Charles, Paris
Boagiu N., Craiova
Bobiniscky, Paris
Bobrinshi P., conte
Bogdan Constantin, căpitan maritim Constanţa
Bogghelian I.
Böhm Otto, Viena
Bolintineanu St. C.
Bornsil Charles
Boncescu Gheorghe, Consilier de Legaţie
Bonnissel Charles
Borzi
Bossa Simion, Columbia
Böszörmenyi Geiza, doctor
Boţan Constantin Lt. Comand.
Boteanu N. Vladimir
Braşovanov Gh. Atanasiu
Botez Constantin
Botez V. Gheorghe
Brătăşanu Paul I., inginer Dir. Minist. Ec. Naţ.
Bouffardeau, Paris
Boyé, inginer
Brădişteanu Stancu
Bramm Bernard, dentist
Braunstein Iulius
Braunstein M.
Braveanu I. A.
Bricaud Jean, Lyon
Brif Corneliu
Broder M. Artur

Braunstein I.
Brosowsky Bohumil
Bruker I., doctor în filosofie
Buckhalter S. Arthur, ziarist
Bucholtzer C., comandor rezervă
Bucovici Z.
Bulfinscki Romald, artist
Buneanu Al.
Burghelea, general rez.
Buruiană D., inspector general
Busan Ettore, Milano
Bursan Constantin, Consilier în Minist, Finanţe
Busson Eugen, Paris
Călărăşeanu Dimitrie
Cambureanu D., inginer
Candel Isac
Cantacuzino Gh.
Cantacuzino M.
Cantardjieff Assin, Bulgaria
Cantea Dimitrie, colonel
Canto Del Hermogenes G. A., Chili
Cantuniari M. Constantin
Cantuniari Mişu
Capatescu S. V.
Căpităneanu N. R.
Capşa M., general rez.
Carniol Lupu, comerciant
Carniol M., fiul
Carp Corneliu
Cassan Dimitrie, funcţionar
Cassvan Nestor
Castrişan Teodor
Cauly Moise
Cauly M., Vitaly
Cazacliu Grigore, fost rezident regal
Ceamis Mihail
Cecropide Dinu. Dir. Banca de Credit
Cengureanu N. N.
Cereanu N.
Chiru Vasile
Chitaru S. Ilie
Chivici Mişu I.
Chrager D.
Ciobanu Virgil, dctor
Cioc Mihail, inginer
Cioculescu N. Radu
Ciocazan, colonel
Ciolan Pierre, consul
Ciprut Ion
Cipu Ion
Cireş, inginer
Ciuceanu E.
Ciuley Liviu, arhitect
Clecianu
Clemens, doctor
Cohran P. Sam., Washington
Codreanu Mihail, Iaşi
Cohen D. I.
Collet Louis, Lausane
Collin Sig.
Colman Ion
Colonie Alfrede Luis, Spania
Coloredos Fr.
Cominos Cominos
Comşa Silviu

Constantinescu Aurel, pictor
Constantinescu C. doctor
Constantinescu G., Craiova
Constantinescu Gogu
doctor Buc.
Constantinescu Iancu,
Craiova
Constantinescu Sandy,
Constanța
Constantinescu C. Titus
Constantinescu V., inginer
Cornea Radu
Cornișteanu, doctor
Cowhes H.John, U. S. A.
Cosmescu Ion
Costachi N. Lupu
Constantinescu Gheorghe
Costin Maximilian
Coțioiu Romul, doctor Arad
Counelakis Pierre, funcționar
Crăciun, Constanța
Crăciun Raul
Crăiniceanu Grigore,
colonel rezervă
Crăiniceanu Ion, avocat
Crăiniceanu R.
Craioveanu, pensionar
Crețescu D.
Cristescu B., doctor
Cristorian D., doctor
Crișan George
Crugliade V. George
Cruglicov, asistent Sc. Politechnică
Csilco Ludovic, Brașov
Cutcudache C.

Dabija Gheorghe
Daia Popescu, doctor
Daia Mihail, diseur
Daia P. P. fost dir. general
Pescăriile Statului
Dancov P., colonel rez.
David Ion
Davidoff Alex.
Davidovici A.
Davidshon Al.
Davidovici M.
Davila Carol, fost ministru
la Washington
Davis HamiltWalther,
Canada
Daurian D., Paris
Dăne scu Emil
Deau Edward, Londra
Deciu Gh. Bubi
Deciu Gheorghe
Deladecima, profesor
Demayo Pascu
Demayo Rafael
Demetrescu Eugen
Demetrescu Gheorghe
Demetrescu I.
Demetrescu Jean
Demetrescu M. Mihail, avocat
fost dir. Cabinet Minist.
Domenii
Demetrescu N., doctor Craiova
Demetriu Ion
Deroussi
Despotide Nicolae, căpitan
rez.

Deşliu Scarlat
Deutsch Andor
Deutsch Armin
Deznai Victor, Timişoara
Diacon Denis, Grecia
Diamand Solomon, doctor
Diamant Oscar (Osias)
Dianu F.
Dianu N.
Didoi David
Dimancea N. Chiriac, Craiova
Dimitriu Alexandru, marina de comerţ
Dimitriu Andrei
Dimitriu Borca Vasile, profesor Iaşi
Dimitriu Victor
Dimiu Dimitrie
Dinescu Scarlat
Ditman Borelli
Djuvara T. Toma
Dobias E. G., Constanţa
Dobrescu George Gh.
Dobrescu, medic Craiova
Dogani L. Vasile
Dombrovschi V., fost primar al Capitalei
Donatto P. Robert
Dooru Van P. W., Olanda
Doppler, Austria
Dorughian
Dozza Radu, doctor
Drăgănescu Mihai, magistr. Craiova
Dragomir Dan
Dragomirescu Dan
Drăniceanu N. D.
Duca G. Mihai
Duca H. Gheorghe
Dumitrescu G., Galaţi
Dumitrescu Gheorghe, cpt. comandor
Dumitrescu N. G,
Dumitrescu Gogu, inspector
Dumitrescu Ionel
Dumitrescu S.
Dumitrescu St. Ion
Dumitriu Alex. căpitan marină rez. Constanţa
Dumitriu, sculptor
Duqué I. Gérard
Duţulescu St., profesor Craiova
Dvoroty Viktor, Cehoslovacia
Egon N. Mihai
Edel, comerciant
Eihorn S.
Eftimiu Victor, scriitor
Eitel Gustav
Elias A.
Elias Iacob
Eliezer D. Lazăr, funcţionar
Enacovici George
Enciu Em.
Enescu Constantin
Erdös Samoilă
Eschenazi L.
Esenbag Gh.
Esser Hans
Estereuş V.
Ettineger Barbu
Eustaţiu Constantin

Fabius Ştefan, Cluj
Fabre C., inginer
Fabre Lucien, Paris
Fabriţius Gustav
Făgădău P. Alter
Farro I. Iacob, funcţionar la Bancă
Febles Roig Frederich, Venezuela
Felberbaun Anton, Bucureşti
Feldman *S.*
Ferester Bernhardt, Bucureşti
Filipescu D., Ploeşti
Filderman, doctor Bucureşti
Filipi Anton, zincograf
Filipi Gh., ziarist
Finkelstein Iancu, Bucureşti
Finkelstein Moritz, Bucureşti
Finkelstein Osias, Bucureşti
Finkelstein Sulam
Finkelstein Râmniceanu R.
Finkelstein Zalman
Firică Teodor
Fischer Hans
Fischer, Galaţi
Fischer Iuliu, doctor
Flitman Herman
Flondor Radu
Florescu Gh.
Florescu Silviu
Focşaner Artur
Fresches Herman, doctor
Frangi Rafael
Fotescu, colonel aviator
Fraul Henric
Friedlander Vitorio
Fregoli
Friedman Leone, doctor
Friedman Villy
Fromant F. C.
Fruchelstein I.
Fruchter Louis
Fuchs Dima, ziarist
Fudescu, inginer
Fundăţeanu Preda, lt. c-dor
Fundu A. Constantin
Furtună Horia, avocat
Gabor Livius, doctor
Gabrilescu Marcel comerciant
Gabrielescu Valentin, avocat Craiova
Gabrovsky Petru, Bulgaria
Gafin I. H. M., Bucureşti
Găitan Louis, Guatemala
Galia H. Herman
Galia Al. Nicoll
Galip, Paris
Gane P. Virgil Alex., referent Cons. Legislativ
Ganea Nicolae, inginer
Garbis Jean
Garcia T. Gauro,Mexic
Garoianu Artur
Gaster
Gâtlan Iosif
Gâţei Virgil, avocat Bucureşti
Gandi Egon
Gavrilescu Marcel, Bucureşti
Gaber Arnold, Bucureşti

Gelep M., pictor Craiova
Georgescu, lt. c-dor rezervă
Georgescu Paul
Georgescu T., general rez.
Georgescu P. Vasile
Georgescu Teologu Gh.
Georgescu Vladimir, căpitan rez. Bucureşti
Gheciu Vasile
Ghelerter Salom, Bucureşti
Ghenadescu P., colonel rez. Bucureşti
Ghenzul
Gheorghiadi Gheorghe, avocat
Gheorghiade Nicolae, Iaşi
Gheorghiade St. C.
Gheorghian Gh., doctor Bucureşti
Gheorghian Dumitru
Ghiulea Jean
Ghica D. Eduard
Ghica Gr. Gr.
Ghica Gr., principe
Ghica Silvonar
Ghica, fost ministru la Londra
Ghiulea I. Len
Ghiţescu, doctor
Ghiboli, Bucureşti
Gildred Albert, Ecuador
Gliwie Hipolit, Polonia
Glod Gheorghe, avocat
Gold Albert
Gold Aron Moise
Goldenberg Florian, Bucureşti
Goldenberg R. Arnet, Bucureşti
Goldenberg N. Isidor
Goldenberg Sami, Bucureşti
Goldenberg Samson
Goldemberg Simion
Goldenstein M.
Goldman Isidor
Goldner
Goldner Ioseph, comerciant Lyon
Goldstein A. Adolf
Goldstein Carol, Bucureşti
Goldstein I. Bucureşti
Goldstein Leibu, Bucureşti
Goldstein Mendel, Bucureşti
Goldstein Natan, Bucureşti
Goldstein M. Solomon, Bucureşti
Goleinsky, Paris
Golejerssky Golia Herman
Goriger M.
Goma D. Paul, inspector general administrativ
Gombosy Iosif
Gonta C. Romulus
Gonzales Ceferino, Madrid
Goyer Ale
Graf Francise
Grasiany Isac, Bucureşti
Grauer Gustav, comerciant Bucureşti
Grecu C., Bucureşti
Grigorcea

Grigorescu Iancu
Grigorescu M. Ion, avocat
Grigorescu Mihail
Grigoriu A. C.
Grigoriu Alexandru
Grigoriu C. George
Grigoriu P.
Grill B.
Grilo Emilio, Portugalia
Gropper Marcu, industriaş Bucureşti
Gross Samuel
Graussier, Belgia
Gruber Israil
Grün Jaques
Grunau Radu
Grunberg I. Alexandru
Grünberg Eliezer, Bucureşti
Grünberg M. Isac, Bucureşti
Grünberg Jules
Grünberg Lupu
Grunberg Mişu
Grünberg Osias
Grünberg H. Saşa
Guevara A. José, Venezuela
Guichard Arnoldo, Peru
Guillet
Gurgian Artachel, Secretar Legaţia Persiei
Gutman S.
Hackl Otto, Viena
Hagipanos P., Grecia
Haffner Siegfried
Halevi A. M., rabin Bucureşti
Halid
Halipa Pantelimon, fost ministru
Halperu H.
Hallunga Alexandru
Hambrrger A., inginer Bucureşti
Hananel Alberte
Hanbuck Adolf
Harmening Carl
Harnik David
Harnik Herman
Hardt Ize
Harting Pierre, librar Paris
Heddaya Mahomed Paşa, Egipt.
Heitz E. Dir. hotelului „Boehler" Buc.
Heitzner Leon
Heinning Samuel
Herdan Ignace
Herescu N.
Herovanu Eugen, prof. universitar
Herovanu Alfons
Herovanu E. Mircea
Herman A., Bucureşti
Hermandores A. William, Bolivia
Hermeliu Baruch, contabil autorizat
Herch
Herşcovici Bernanrd, Bucureşti
Herşcovici Marcu
Herşcovici Marcu, Bucureşti
Hertz Hus

Hertz Iulius, Bucureşti
Herzog A.
Hesselman Otto, arhitect Craiova
Hillard V., avocat Bucureşti
Hilel Samuel
Hiller Iosef, Galaţi
Hirsch Iacob, Bucureşti
Hrizico V. C., Sofia
Hefner Siegfried, Bucureşti
Homoriceanu C., col. rez.
Honstein
Horning Ignatz
Hornstone I. Bernhard
Heschek Iohan, Viena
Hoyer De., Paris
Hozan Ion, doctor
Hozan I.
Hueck Carol, Spania
Huhupan
Humulescu H.
Hutschneker Richard, doctor în drept
Iacob Adolf
Iacob Iacob, Bucureşti
Iacobs Adolph, Bucureşti
Iancovici Emil
Iancovici Israil, Bucureşti
Iancu Iosif, Bucureşti
Ianculovici Gh., Bucureşti
Ianovici I.
Ianovici Virgil
Ianovies Eugen
Iasu Ion, profesor
Jeroham Misim, comerciant Bucureşti
Ieşanu Avram
Ileş I.
Illeş Moritz, Bucureşti
Illeş Zozum
Iliad Românul A., avocat Bucureşti
Iliescu Armand, avocat Bucureşti
Iliescu Jean
Iliescu Leontin, ziarist
Indjidjianu Vahé, Bucureşti
Ioneş Nicolae, doctor în drept
Ioanid Apostol
Ioanidi N., scriitor
Ioanin N.,
Ioaniţescu Pompiliu av. Buzău
Ionescu Constant, Bucureşti avocat
Ionescu Emil, comandor
Ionescu Ilie
Ionescu Ioan
Ionescu Romeo
Ionescu Virgil
Iordăchescu G. I.
Iosf Iosif, Bucureşti
Iov, căpitan rez., Piteşti (inventatorul brîului „Iov")
Ipcar Emil, consul
Irimescu Constantin, avocat Constanţa
Iscovici Leon, inginer, Bucureşti
Ismail Hursie, Constantinopol
Istoafă S.
Iturpide V. Julia

Ivanoff Chisto, Bulgaria
Ivanovici Niculae
Ivănceanu Vintilă
Jalowitzki Constantin, Bucureşti
Jacobi Arnold, Timişoara
Jarusiewiez
Jarosy Andrei, doctor
Jelescu E.
Johuson H. Charles, New York
Jorăscu, doctor
Jorăscu, I.
Jorăscu Virgil
Jorgala Aristide
Jorge Enrique
Iuhasz G.
Jurăscu, Bucureşti
Karso Alexandro
Karber Jean, Bucureşti
Kalman Andrees
Kandaurof L., Paris
Kaner Jack
Kapralik Adolph, Viena
Kasner Max, Viena
Katz Ferdinand, Bucureşti
Katz Samuel, Bucureşti
Kaufman E.
Kaufman Ernest Felix
Kaufman Marcu, Bucureşti
Kaufman Oscar
Kaureck al.
Kelber I. Jean
Kerekes Emanuel
Killman V. C.
Kinger Osias
Kiniescu Gheorghe
Kirilă Constantin, Iaşi
Kiritescu C.
Kiropol Jean
Klar Lazăr, Bucureşti
Klein Andrei, Bucureşti
Klein L. Otto, Viena
Klinger Osian
Klinger Sulim, Bucureşti
Knoll H.
Kogălniceanu M. Vasile
Kalendoroff M. Stoica, Sofia
Kolm Fritz
Konia I. Gh.
Koenig Grumberg, Bucureşti
Konig Matei
Korner Iosif, doctor
Kossil N., inginer Bucureşti
Kostin Henric
Kovacs Benedict
Kovacs Ludovic
Krakauer Lupco, Bucureşti
Krausz Victor, Viena
Kreisler Costea Mihail, Bucureşti
Krimbas Bazile, Grecia
Kroner E.
Kroner E.
Kupcsaiy Bernat, doctor
Kuttler Eduard
Labai Ioil
Lacatoş Alexandru
Lampart Alfredo, Guatemala
Langa V. Constantin
Lang Ossian

Laptev, ofiţer Bucureşti
Langu Valentin
Lastanic Iosef, Bucureşti
Lăzărescu N.
Lazăr Maxim
Lazăr Solomon
Lazaroneanu I.
Lazarovici L.
Laszlo Monar, Arad
Lebelsohn Robert
Lebli Bernard
Lebrun Francisc, fost profesor de franceză
Leibovici Benzion
Leibovici Jean
Leibovici Leon, Bucureşti
Leibovici Scarlat, Bucureşti
Lenguceanu N. N.
Lenhoff Eugen, Viena
Leon M. Leon
Leparovici I.
Leyndeker L.
Levenbuck Egon
Levin Mauriciu
Lewa El Ali Savck Paşa, Turcia
Levi Asriel
Lichiardopol Gh.
Lindenberg Arnold
Liudmann Rolf, Suedia
Löbensohn Maurice, Bucureşti
Löbelsohn Robert, Bucureşti
Löbelson Silvain, Bucureşti
Löbl Beniamin
Losner Max, U.S.A.
Lövenbach Egon, Bucureşti
Lucaci A. Marius
Lucianu Lazăr
Lucian
Ludving Sami, Bucureşti
Lunierdski Vitold, Polonia
Lupan St. A.
Lupaşcu A. Ştefan, Iaşi
Lupescu Ioanid
Lupescu Z. Moritz
Lupescu N.
Lupescu Sacha
Lupu Costa
Lupu
Lupu Nicolae, fost ministru
Lustgardner M., Bucureşti
Lustig M.
Lustinger Edmund, consulul Olandei la Cernăuţi
Lystechinsky Froiekuroff, Paris
Mabré Henrick, doctor
Macavei Petre, căpitan aviator rez. Bucureşti
Madariaga M. José, Argentina
Maher Ahmed, Turcia
Mahieddin Osman, Dir. Bancă Istambul
Magalhaies Evangelesta, Portugalia
Magnete, Belgia
Maler Vladimir Leonida, dr.
Maltopolu Th., colonel rez.
Manase Aron, Bucureşti
Mandiuc Nichita, industriaş

Manolache C., general rez.
Manoliu Margarit, doctor
Manolescu Jean
Manta D.
Mantel Nathan, Bucureşti
Mântulescu Manta, maior
Manu Ion, artist Bucureşti
Mânzatu Anton, inspector Ministerul Muncii
Mânzatu Ion (Nellu Manzati)
Maratha M. Nicolae, Brăila
Marb I. Jenri, doctor chimist Bucureşti
Marcovici Arion
Marcovici Mauriciu
Marcovici Mont-Marcell
Marcovici N.
Marcu Sebastian
Marechal Jaques, Franţa
Margulius V. Lazăr
Marian B.
Marian Narbert, Bucureşti
Marin Constantin
Marinescu Ge.
Marini Eugeniu, funcţionar superior Minist. Cultelor
Martorell Felix, Barcelona
Mârzescu Constantin, profesor universitar Iaşi
Masler Martin
Mantu Constantin, avocat ziarist
Mavrocordat I. N.
Mavrodiu Constantin
Mavrodiu Vasile, colonel rez.
Mavromati Leonida, doctor Bucureşti
Maxime Lazăr, avocat
Mayer Otto, Viena
Mencoça De A., doctor Jugoslavia
Meer Oscar
Meer Samoilă, doctor
Menasianu Bogos
Mendel Ciril, Galaţi
Mendel F., Paris
Mendelsohn Bernard, Bucureşti
Mendelsohn Leon
Meneges Octaviano Bartos, Brazilia
Mezger Gh.
Miclescu Emil
Miceanu Nicolae
Midena
Midileff Petru, Sofia
Mihail, T. Severin
Mihăilescu Paşcani
Mihalache Mihail
Mihăilescu Sava
Mihalcea M., arhitect
Mihalovici Teofil
Milea Aurel, doctor Cluj
Milicevici D., Belgrad
Mincu, lt.-colonel rez., Galaţi
Minassian Begos
Mintz Alexander
Minulescu Ion, scriitor
Mironescu C. A. I.
Mitache Gh.

Mitrany Dan
Mococeanu A. St.
Moda I. Paul
Moisescu Haim
Moisescu Henri, Bucureşti
Moisescu M., ofiţer, Bucureşti
Mojoiu P., inginer Craiova
Molda C.
Molda P. P.
Moldoveanu Ion
Moldoveanu Leonte
Molnar Edward, U. S. A.
Molnar Ladislau, inginer Arad
Monier
Montero Emilio, Paraguai
Monti Georges Eduard, conte Paris
Morey P. Edwood, Washington
Morff. Elveţia
Moroianu Leon, avocat Bucureşti
Morţun Ion, artist
Moscovici Mauriciu
Moscovici M. Moritz, Bucureşti
Moscovici Nicu
Moscu Virgil, Bucureşti
Moteanu Constantin, doctor în Ştiinţele Economice
Moşoiu Traian, general rez. †
Mucha Alfons, Cehoslovacia
Mugur Gh. Remus, Bucureşti
Muster D.
Muster Moritz, Bucureşti
Mutafoff Crum, Bulgaria
Nachtigal Alfons, avocat, Bucureşti
Nachtigal Viny
Nadler Einrich, Bucureşti
Nadler Ionaş, funcţionar Bucureşti
Naftaly Solomon
Nachrgang Fredrich
Nanasy Ioan, doctor
Nasciuc Leon, inspector CFR Cernăuţi
Nechita Gh., literat
Nedelescu I.,
Negoescu Cristea
Negreanu Neiman
Negruţu Gh., Craiova
Negrilă V.
Negru Mihai, ziarist, Bucureşti
Negulescu Aurel, comandor rez. (Moş Delamare).
Nehuta Alfred
Nemeth Nathann
Ney Pavel, doctor
Nichita G.
Nicolaeff Alex., Bulgaria
Nicolau Constantin, Câmpina
Nicolau I. Nicolae, inginer Bucureşti
Nicolau Vasile, Bucureşti
Nicoleanu Gh. agronom
Nicolescu Faust
Nicolescu Nico Jean
Nicolaescu Stoica

Niculescu, fost inspector vamal Constanţa
Niculescu Bazar Canstantin
Niculescu Ritz D.
Niculescu Gheorghe
Niculescu Radu, căpitan rez. marină Bucureşti
Nissim Levy, Bucureşti
Niţă Sergiu
Niţescu I.
Niţescu Voicu
Niţulescu I. D. profesor Craiova
Noradunghian Mihail
Nosrat Ahmet Bey, Egipt
Novac Sinai, doctor Bucureşti
Nubert Gh., doctor
Nüsbacher Carol, doctor
Oblar Adolf, Bucureşti
Obler Maxim
Ochs Jaques
Odizeu Apostol
Olar José, Panama
Olăraşu Gheorghe, pensionar, Bucureşti
Olariu Gheorghe, doctor, Bucureşti
Olteanu Aurel, avocat Braşov
Opran
Ordonez Enric Llauzo, Cuba
Ornstein Kiva, avocat
Otone Pietro, inginer
Păcuraru Brutus, Arad
Păcuraru A.
Pădeanu D.
Paicu A., doctor militar
Palade C. Zoe
Palerni N. Raul, Italia
Palina R. Augustin, Chili
Panaitopol
Paudo Masiaea Iulio, Bolivia
Pangal Ioan, Bucureşti
Panaitescu Răpan Gh.
Pangratti George, general rez. fost şef al Justiţiei Militare
Pantazi M. Emanuel, Bucureşti
Papiniu E. Em.
Papuk Mayer, Bucureşti
Paraschivescu Bălăceanu C.
Parteni Cezar Antohie
Partenie, profesor
Partenie Cezar Amedeu
Pârvu Train
Păsărilă Al., căpitan rezervă Craiova
Pascal V. A.
Pascal David
Pascalovici, inginer
Patelli Nuli N., Bucureşti
Paţiu Edgar Adolf, Bucureşti
Pătru I., Craiova
Patt H. W., Argentina
Paul Ioan, Brăila
Pavelescu, general
Pavelescu, inginer
Pavelescu Gheorghe
Paves Solomon

Pavlu Vasile, avocat, Craiova
Pechet, Sam.
Peltz I., Bucureşti
Peltz Zissu (Izu), Bucureşti
Peretz Erast, inginer
Pelzweig Ioanid
Peretz Leon, Bucureşti
Petzweig Mişu
Perlzweig Ioanid
Perpignan, Turcia, Constantinopol
Persu A.
Pette Segall, Bucureşti
Peteli Vuly
Peter Iulian
Petian Dorin
Petrescu Al., colonel rez.
Petrescu Atanasie, lt-comandor rez.
Petrescu C.
Petrescu David, Craiova
Petrescu N., doctor Craiova
Petrescu Tiri, doctor
Petrini Dimitrie, maior rez.
Petrino Raymond, avocat Bucureşti
Pisani Marcu
Pişca N. Ion
Piuho Enique, Paraguai
Pizanti Mihai, Bucureşti
Plăiaşu T.
Pleniceanu Sever, colonel rez.
Pofroidi Virgil
Pogonat T.
Poldesz Rihard
Polyzu Alexandru
Pollak Gustav, Viena
Pomponiu C.
Popescu Alexandru
Popescu, lt. de marină rez.
Popescu Artur, inginer
Popescu C., ofiţer rez. Bucureşti
Popescu Cetate Petre, maior rez.
Popescu Manta Gh.
Popescu Policlet I., magistrat Craiova
Pompilian N., avocat Craiova
Popovici Andrei
Popovici Mihai
Popovici Miron
Popper Hugo, inginer
Portocală M.
Porutin Perij N. B.
Predescu M.
Pribeagu Ion, ziarist, scriitor
Prejbeanu Nicolae, medic Bucureşti
Prodan Paul
Proorocu, director de Bancă Craiova
Protopopescu Nunucă, Bucureşti
Quartier la Tante Eduard, Elveţia
Raatz Alexandru, doctor
Rabier Ferdinand
Radian Alexandru, fost subsecretar de Stat
Radian C. St., avocat Ploeşti

Rădescu Florian, publicist Paris
Radu Alexandru, doctor
Rădulescu Dan
Rădulescu N., prof. Craiova
Rădulescu Tanir, publicist
Radwaner I.
Ragheb Idris, Egipt
Ramich Nuredim, Turcia
Ramos E. Thomas, Mexico
Rânzescu George, inspector de Poliţie
Rapaport
Rotianu Alexandru
Răsvan V.
Răutu Virgil, Roman
Râmniceanu Sever
Raymond R., Paris
Rebello Antonio Ioagiu, Brazilia
Recovshi C., Bucureşti
Refast Mahomed
Reichl Kürt, Viena
Reiner M.
Reisberg Anton
Reiter, New York
Reiter W. Louis, U.S.A.
Retezeanu Gheorghe
Reven Isac Weiss, Bucureşti
Raymond Simon, Paris
Rhein Otto
Richards I. T., Honghong, China
Riesenfeld Otto, Bucureşti
Roată Vasile, inginer
Robachi
Robani I.
Rocher Pierre, China
Rochus
Rodan Victor, ziarist, fost prim redactor la ziarul „Curentul“
Röder Samy
Rodrin, căpitan aviator rez.
Rogalski
Rogan (Rosenfeld) M., Bucureşti
Roller Ignatz
Roling Gheorghe
Romanescu Nicolae, doctor, Consilier de Legaţie
Ronceanu Vintilă
Rosenberg Henri, Bucureşti
Rosen Alexandru
Rosenberg Leo, comerciant
Rosenfeld, doctor Timişoara
Rosenfeld Segal, Bucureşti
Rosenstek I.
Rosenthal Mauriciu
Rosenthal Mauriciu, Timişoara
Roşcu Alexandru, Bucureşti
Roucelle S. Bozina, U.S.A.
Roucelle S. Joseph, California
Rovenţa Gh. Ion
Ruban Iacob
Rubens N.
Rubin Gh.
Rusu Liviu, Timişoara
Rusu Silviu, Bucureşti
Sabatié, inginer

Sadoveanu Mihail, scriitor
Sadoveanu Vasile, Iaşi
Said Aly, Egipt
Salom
Sălăgeanu, inginer
Salzman Leo, doctor
Samargiu George
Samoil John
Sampayo Moseisa Jaquine, Brazilia
Sandor Iosef
Sandu Valeriu, Bucureşti
Sandulovici David, Bucureşti
Sandy Egon, Bucureşti
Sapatina Th.
Sapunaroff
Sasu M.
Sătescu Ion
Sava Valentin, doctor Bucureşti
Savin Ion, Craiova
Savopol Alexandru. medic Craiova
Săvulescu Dem.
Savu Alexandru
Sayed Aly Paşa, Egipt
Scărlătescu Ion
Schamscha H. Solomon
Schein Avram, Bucureşti
Schenk Iuliu, profesor Braşov
Schiffer David, Bucureşti
Schildhaus Adolf, Bucureşti
Schiller M.
Schillo N.
Schima Iohan, Bucureşti
Schlessinger Ion, Bucureşti
Schloss M. Salom
Schmidt Oton
Schwenzwitt Lazăr
Schor Andrei
Schor M., Bucureşti
Schmidt Otto
Schrager David
Schrager Enric
Schreiber Bernard
Schum Johan Hans
Schwartz Adrian
Schwartz I. Isidor
Schwartz Moses
Schwartz Stroe
Schwenvitz Lazăr
Scriban
Scudder Townsend, New-York
Segal Albert
Segal Benone
Segall L.
Segal Penchas
Segall Solomon
Segalescu M.
Semo I.
Seni Solomon
Sergiescu Constantin
Servatius Ludvig
Setz Carol, inginer
Sgadelly W.
Silberman Adolf
Silberman Aron David
Silberstein Herman
Silberstein Simon
Silvianu Max

Siloclu Ioan
Simici Gheorghe
Simion Strul
Simionescu, doctor (Paris 1933)
Simionescu Cristache
Simon Diamant
Simon Leon
Singer Leopold
Singer M., doctor
Skileru Alexandru
Skokoweski Ibigniew, Polonia
Slama Gheorghe, avocat Bucureşti
Slăvescu Victor, fost ministru
Smutny A., doctor, ataşat comercial
Soepkes I. Ad.
Solacolu A., general rez.
Solares Felipes, Guatemala
Soldano Aristobulo, Argentina
Solomon Armand
Solomon Mişu
Solomonoff Naftaly
Sombreuil Guy
Sommer Eduard
Sonntag
Sorescu Al.
Sorescu Gogu, avocat Bucureşti
Sorescu Ion, Bucureşti
Sory André
Spiegler Manoil
Spielman C. H., Boston
Spirescu Bucur, fost inspector şcolar
Squarciafico Guglielmo
Staidler Richard
Staiger René Mircea, Bucureşti
Stamatiu I. Nicolae
Staniceff Constantin, Bulgaria
Sten Benjamin, Bucureşti
Steiberg Efraim
Steinberg Moritz, Bucureşti
Steinhart I.
Stempowski Stanislaw, Polonia
Sterea Aristide
Sterea Victor, inginer
Sterescu Constantin, şef telegrafist
Stern Adolf, doctor Galaţi
Sternberg Moritz
Sterpu Paul
Steru Moise, avocat
Stenerman Jean, Galaţi
Stihi Gh.
Stoenescu Florian
Stoenescu Gh. Traian
Stoian
Stoichiţă O.
Stoica C., inginer
Stolear Boris
Strauss Sigmund, Viena
Stray Andrei, Polonia
Stroilă N. N.

Suarez Urdianibia Celestino, Cuba
Suciu Alexandru
Suciu Vasile
Sufriu Michel, Bucureşti
Sureyya Fuat, Turcia
Szabo Alexandru
Szanto Desideriu
Szecsi Alexandru
Szego Emeric, doctor
Szentemrei Eugen
Szigeti I.
Szollosi Sigismund
Samu Desiré, Sibiu
Sandor J.
Smilovici Milo
Soltuz Constantin
Soneriu Ion
Soimescu Ştefan, profesor
Stroescu N. G.
Stroe G.
Ştefănescu B. Bazile, avocat
Ştefănescu C., căpitan comandor rez. Bucureşti
Ştefănescu Mihail, ing. silvic Bucureşti
Schwartz Iosif
Tabacu V. Toader, Bucureşti
Tavviy Jaques
Tamaş Georghe
Tănăsescu Ioan, tâmplar
Tanody Andrei, doctor
Tatos V.
Tassu V. I.
Tassu V. S.
Tatos Th.
Tănăsescu Alexandru
Tărcăuanu M. A., Bucureşti
Tendler Lazăr
Tenenbsum Sigmund
Tenenhaus M. Leopold
Teodorescu Romanati Gh
Teodorescu M.
Teodorescu Nicolae, inginer, Bucureşti
Teodorescu Th.
Tetrat Traian, colonel
Thamzet L., Dir. fabrică Bucureşti
Theodoridi Antoine, Brăila
Theoharidi Anton, doctor
Thomson M. Bl., New-York
Tilea Viorel, fost ministru
Tissescu Gh.
Tisescu Nicolae
Tişca Ion
Titu, comandor
Todicescu T., profesor
Teodoroff Ştefan, Bulgaria
Tobiesvski, Rusia
Tamagian Melconian
Tompkins S. Arthur, Anglia
Townsendeer, Anglia
Traul Henri, Bucureşti
Trelles Barcio Augusto, Spania
Tudelo A. Carlos, Peru
Tuner Lupu, Bucureşti
Tuschely Manole
Tuschely Solomon
Tzonckeff Guedo, Bulgaria
Turk F.,

Taga Mihail
Ulic D. Babel, Bucureşti
Ulic I. T., colonel pensionar Bucureşti
Ungar Aizic Isac, Bucureşti
Ungureanu Ion
Urechie Gheorghe, colonel inginer rez.
Urechia, doctor
Uscher Neftuli, Bucureşti
Vaida Voevod Alexandru, fost prim ministru
Valentineanu V.,
Valeriu Alexandru
Valigorschi
Valeriu Victor, controlor Coop. Meseriaşilor
Vanegas A., Venezuela
Vannuchi Aroldo, Bucureşti
Vârnav Spiridon
Vasarhelyi J.
Vasilescu, general
Vasilescu Gh., profesor Craiova
Vasilescu L., arhitect
Vasilescu Gh. Nicolae, Bucureşti
Vasilescu Simion, inginer
Vasiliu Langa Constantin, avocat
Vasiliu I., avocat Galaţi
Veesler Henri
Vericeanu Grigore, Iaşi
Verucci Ebey, Egipt
Vescolage, Portugalia
Vidaur A. Z. Lopez, Montevideo
Vied A., Franţa
Vigdănescu D.
Vinea Ion, ziarist
Virgil Nicolae, doctor
Viţeanu Ion. ziarist
Vlădescu N. Ion
Vladimir Leonida, doctor
Vlaicu Gh., Iaşi
Voiculescu Paul
Voinescu Romulus
Vraca Nicolae, inginer
Vuller Rubens, U. S. A.
Wachtel Lupu
Wagschal H.
Wacke G. L. Arthur. India
Walf L.
Waligorsky Jean, Bucureşti
Walker G. Friederich. Austria
Walther Del Rio, Cuba
Waltzman Henri, Paris
Wapnner I.
Wardrope Hugh William, Canada
Waruly C.
Waschal H., Bucureşti
Wasserman I.
Wechsler Bernard Titi, Bucureşti
Weill Marcel
Weinberg Mauriciu
Weinberg Moise
Weindenfeld Solo, Bucureşti
Weintraub Iosif, Bucureşti
Weiss Aurel

Weintraub Moise
Weis Eugen
Weis Gustav, doctor
Weis Ignacs, avocat Braşov
Weissman Herman, Bucureşti
Weist (Weiss) Iosef, Bucureşti
Wellhoff Bernard, Paris
Wider
Wiegenfeld Carol
Winkler Johan, Bucureşti
Winkler Paul
Wolf Alexandru
Wolf Leon
Ycaza I. H. Valejo, Ecuador
Zaharia Marcu
Zaharocici Emanuel,
Zamfirescu Lică, avocat Bucureşti
Zamfirescu V.
Zamola Enrico
Zavergiu Teodor Mihail, doctor
Zilberstein Avram
Zaharescu Paul
Zaharia M., Bucureşti
Zakermann David, Bucureşti
Zamfir A.,
Zalacostas Constantin, Grecia
Zeciu E., colonel rez.
Zeidler L.
Zerzawy F. Herman, Viena
Zilberman Aron David
Zisman H. Emanuel, Bucureşti
Zissu Petre
Zombory Ladislau, pr. militar catolic
Zotta Sever
Zsupan Ioan, Bucureşti
Zuckerman David
Zumino L.,
Zusman M.,

Complectare de membrii asociațiunilor masonice cari dintr'o greșeală de dactilografie au fost omiși.

Arnold Carniol
Bulgăraș
Castrișanu
Opran N. I.
Gârniță
Militaru Vasile
Dr. Boureanul
Vlahide Dudu
Pangarti Emil
Cisek
Costaforu G.
Molda Paul
Vasilescu V.
Mihăilescu Toscani
Vasilache V.
Vintilescu Al.
Prof. Dimiu
Dr. Alperin
Grecu N.
Nicoleanu Eracle
Sigmund Bizman
Lungulescu
Paucher Alfred
Postmantir Iosef
Breziș
Goligher
Stavrescu P.

și Domnii

Păiș Niculae
Swiedenek

care au intrat în francmasonerie din ordin după cum se dovedește cu documentele-anexe No. 9, 10, 11, 12.

Indice bibliografic al literaturii anti-judeo-masonice

ONCLAIR: „La Francmaçonnerie contemporaine".

TURINEZ: „La grand péril de notre temps ou la Francmaçonnerie".

GAUGENOT DES MAUSSEAUX: „Le Juif, le Judaisme et la judoisation des peuples".

CHARLES SAROLEA: „Ce qui j:oi vu en Russie sovietique".

BLATER: „Histoire Politique".

ROGER LAMBELIN: „Les Protocoles des Sages de Sion".

ELIPHAS LEWY: „Dogme et Rituel de la Haute Magie".

Dr. I. MAXWELL: „La Magie".

PAUL ROSEN: „L'Ennemie Sociale".

PAPA LEON XIII: „Enciclica, Humanum Genus".

BERNARD FAY: „La Francmaçonnerie et la Revolution Intelectuelle du XVIII Siecle".

LEON DE PONCIENS: „La Dictature des Puissance Ocultes"; „Les Forçes secrétes de la Revolution, Francmaçonnerie et Judaisme".

GUSTAVE BORD: „La Francmaçonnerie en France des origines à 1915".

MAURICE MURET: „L'Esprit Juif".
JEAN BIDIGAIN: „Le Grand Orient de France".
IOSIF de SANTO de COLMAR: „La Chaine Infernale"; „La Francmaçonnerie contre l'Eglise"; „La Francmaçonnerie désasquée"; „La Question Juive".
TILLOY: „Le peril judéo-maçonnique".
EMIL BARBIER: „Infiltrations maçonniques dans l'Eglise".
DOINEL: „Satan demasquée".
AULARD: „Analles de la jeunesse läïque".
MOST: „La Peste religieuse".
LEWY BING: „Les Archives Israelites".
F. H. THIRIET: Aperçu philosophique et historique de la Francmaçonnerie".
A. PREUSS: „Etude sur la Francmaçonnerie Americaine".
J. D. HEKER: „Religia în ţara Sovietelor".
Dr. EMIL JOUIN: „Les Maçons"; „La Grande Révolution"; „La Francmaçonnerie spéculative".
tion"; „La Francmaçonnerie spéculative"; „Les Précurseurs de la Francmaçonnerie".
MIHAIL EMINESCU: „Scieri politice şi literare".
B. P. HAJDEU: „Talmudul"; „Istoria toleranţei religioase în România".
V. CONTA: „Discurs în Cameră".
V. ALECSANDRI: „Discurs în Senat".
D. ROSETI TETCANU: „Discurs în Cameră".
G. PANU: „Chestia ovreiască".
Prof. Dr. N. C. PAULESCU: „Noţiunea de Dumnezeu şi Suflet în Fiziologie"; „Instincte, patimi şi remeriile lor"; „Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul şi Francmasoneria"; „Biserica şi Sinagoga".
Prof. I. C. CATUNEANU: „Cuvinte adevărate".
G. BOGDAN DUICA: „Românii şi Ovreii"; „Ovreii pământeni şi subpământeni".
ARHIBALD: „Porcii"; „Problema jidovească".

TH. RAICA: „Jidovii cu legea lor".
Prof. A. C. CUZA: „Naţionalitatea în Artă"; „Despre Poporaţie"; Studii Economice".
Lt.-Col. ION ANTONESCU: „Românii, originea, sacrificiile şi drepturile lor", Bucureşti 1919.
Prof. NICHIFOR CRAINIC: „Puncte cardinale în haos"; „Nostalgia Paradisului".
N. CASIAN: „Biblioteca Anti-Masonică"; „Statele Unite ale Europei şi România".
Prof. GH. CUZA: „Francmasoneria în Germania".
Dr. V. TRIFU: „Francmasoneria în Parlament".
FLORIN BECESCU: „Francmasoneria"; „Spionaj, Intrigă, Crimă".
DIMITRIU: „Francmasonerie, Iudaism şi Comunism".
I. D. PROTOPOPESCU: „Pericolul ovreesc".
G. BELEUŢA: „Jidanul talmudist".
Dr. I. BIBERI: „Antisemitismul".
Prof. V. G. ISPIR: „Curs de sectologie" (Istoria şi critica sectelor religioase).
Prof. Dr. V. GHEORGHIU: „Francmasoneria".
Cpt. MAREŞ: „Francmasoneria în filmul Ecaterina Teodoroiu".
MIHAI PRAJESCU: „Antisemitismul Dr-lui Istrati"; „Pacifism Iudeo-Masonic Revoluţionar".
„Buletinul Anti-Iudeo-Masonic", 1930.
„Infrăţirea Românească", Cluj.

BIBL. [illegible] ARA
„ [illegible] IAŞI
21x13 Fcm
366.1 (∞) (0.4) = 59

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINISTRI
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 46695 din 3 Mai 1941
INTRARE

DOMNULUI MINISTRU.

Subsemnatul, TOMA PETRESCU, membru fondator al Societăţii de cercetarea materialului şi activităţii societăţilor secrete Franc-Masonice din România - Comisiunea Ministerială din Ordinul Domnului General-ION ANTONESCU, CONDUCĂTORUL STATULUI, respectuos supun solicitudinii Domniei Voastre spre aprobare legala inserarea lucrării mele "CONSPIRAŢIA LOJILOR" - Franc-masonerie şi Creştinism - lucrare care are prealabila aprobare a Serviciului Central de cenzură.

Lucrarea este împărţită în mai multe capitole şi tratează caracterul ateu, creştin, anti-dinastic şi anti-naţional al acestei mişcări universale.

Denunţă activitatea nefastă a Ligei Naţiunilor -o creaţie şi un instrument al masoneriei mondiale - care a dezarmat moralmente şi materialmente popoarele remarcând realismul D-lui General ION ANTONESCU, care încă din 1919, pe atunci Locotenent Colonel, a denunţat Liga Naţiunilor "că este o utopie".

Lucrarea este editată de ziarul "Strigarea" de sub direcţia D-lui AL. GREGORIAN.

Primiţi, Domnule Ministru, expresiunea profundului meu respect.-

DOMNULUI SALE

DOMNULUI MINISTRU MIHAI ANTONESCU.

Rezoluţia D-lui Ministru Mihai Antonescu, care a ordonat să se publice lista tuturor francmasonilor, fără excepţie.

Inaintea Marelui Architect al Universului si a
Pr.: Put.: Sup.: M.: Insp. Generali: 33.: Jur, pe
onoarea mea de Om si de adevarat Franc-Mason
sa execut orbeste si cu fanatism si sa replica
si fara comentarii ordinele ce le voi primi de
la Franc-Masoneria Nationala Romana, si-o
voi fi ele, pentru a ajunge la scopurile
pe care le urmareste. -

Voi pastra cel mai mare secret, despre tot ce
privete Ordinul Cavaleresc, al spatiului Franc Mason
national Roman. —

Voi fi totdeauna solidar cu ceilalti membrii
ai acestui Ordin, de care nu me voi desparti
nici odata. -

Facsimil din înfricoşătorul jurăm ânt masonic către „Marele architect al Universului“

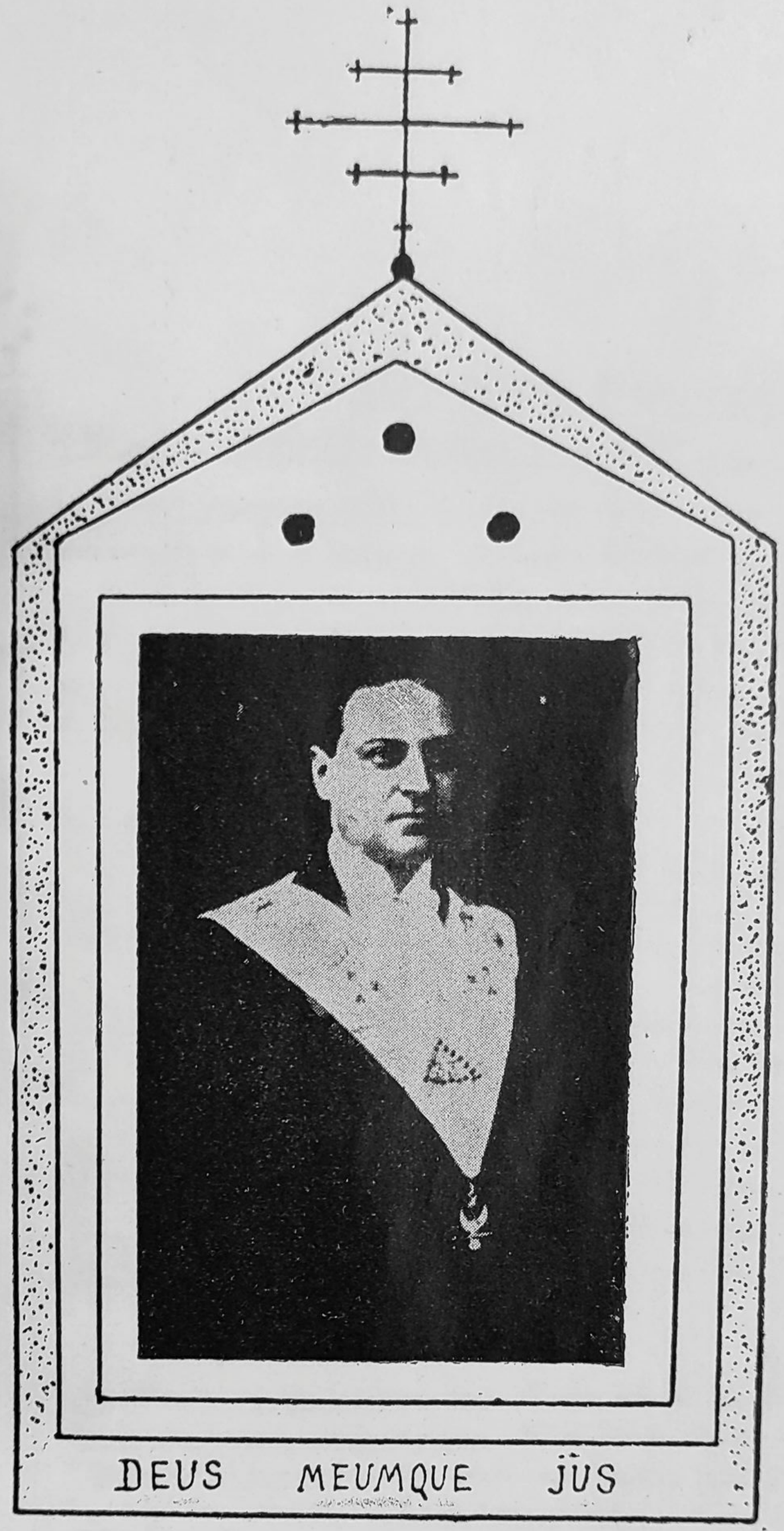

DEUS MEUMQUE JUS

Joan Pangal

Suv.: Mare Comandor.: — Mare Maestru.:

Fondatorul Actualei Masonerii Române.

...fugit în străinătate de teama răspunderilor

Activitatea masonica

1984 – Septembrie 25 – Initiat Dixipol Franc mason. –

Ex Garant de Amicitie al RAH I II „Sapientia" Or Bacau – „Jutorul" Or Calarasi. Romanio Prudentia Or Bucuresti – Concordia Or Napoli – Stella Alexandrină Or Alexandria [Egypt] – Unione Italiana I Or Buenos Aires ———

1) Ex membru in Consiliul Inquisitorial de Septe M Or Italia [pentru urmarirea procesului Mitropolitului Primat D D Ghenadie] ———

Ex Comisar Informator M Or Italia [In procesul ghotelan Marcinon pentru crima ce a comis lo Familia Burbuso] ———

Ex „Intermediar Concliabil" rite M Or Italia cu M Or. Frante ———

Ex Membru in Commissiunea mesonica de arbitraj internationala. ———

Ex President in commissiunea de protectore la congresul masonic din Roma contra persecutiunilor romanilor [cuto vlahi] in Macedonia ———

Ex Venerabil A. L. Mari „Tapeu" Or Galati ———

Ex Venerabil A. L. „Prahova" Or Ploesti ———

Ex Inquisitor secret M Or Italia [pentru A L Romana or Bucuresti] —

Ex Membru in Sup. M Cons Gen Mare Loje Nationale Romane ———

Ex Inquisitor Secret M Or. Italia [Pentru toate III. din Romania] ———

Ex Mare Hierophant Mizraim & Memphis Or Roman ———

Ex Membru in Supr Cons. 33 Mare Loje Americano Romane ———

Ex Venerabil A. L. Mc Bl Thomson Or Bucuresti ———

Actualmente

Membru de Onoare in Supr. Cons. M Or pentru Frante. Prof Ecoss: A. A: –

Garant de Amicitie al Supr. Cons. M Or pentru Frante Prof Ecos: A. A. –

Representant al Supr. Cons. Ord Mest din Frante cu titlul de D. S. C. ———

2) Tres Sage Vers „Secretul in Cabala" Ord. Cabalistic. Rose+Croix ———

Mare Comandor [Ad vitam] – Supr. M. Insp. Gen 33: ———

Marele Hierophant al Mare Loje de Adoptiune. Steaua Orientului Or. Bucuresti

Venerabil A L. „Steaua Dunarei" Or: Bucuresti ———

Fr Lt Colonel 1° ulc 33 90. 97. & S. R & D. S. C. ——

1905

Ramificațiunile

Mare Loje Naționale Române.

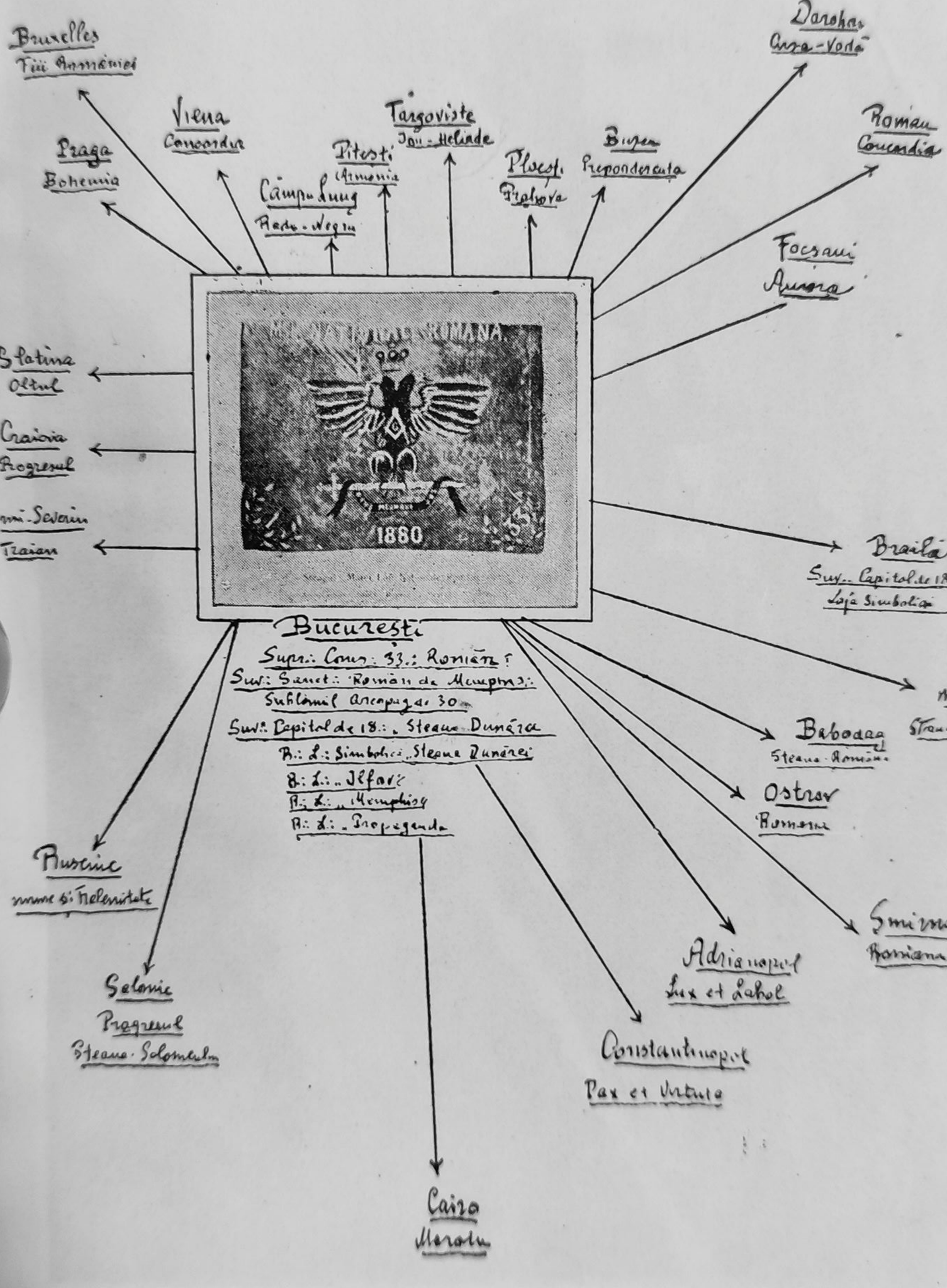

Graficul răspândirii lojilor francmasonice din România

Inspector G-ral al Masoneriei în inspecţia lojilor din România

Supra statul masonic emite monede şi titluri de împrumut

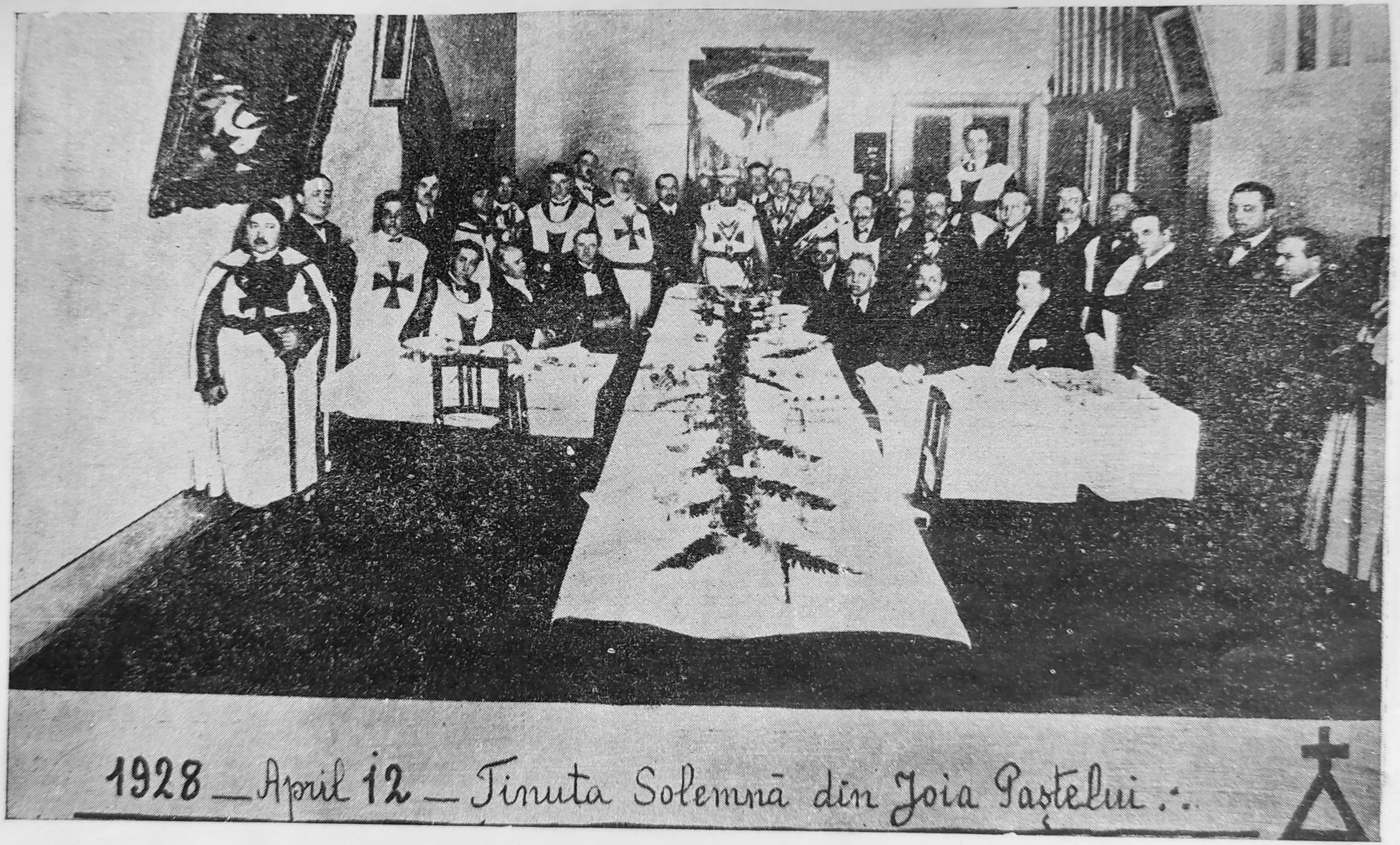

1928 — April 12 — Ținuta Solemnă din Joia Paștelui .·.

Y.G.M.A.A.U.

Decret .:

Relativ la:

Înființarea decorațiunei cu numele: Virtutea Masonică

Noi P.P. Suv. Mare Comandor. Mare Maestru al Ritului. — În urma Votului unanim al Suveranului Sanctuar: [Sacrul Colegiu]. —

..... — In virtutea puterilor morală conferite de Marile Constitutiuni și Regulamentele Ordinului:

Am decretat și decretăm = ...:

.....

1). — Se înființează o decorațiune masonică numită = „Virtutea Masonică". — .....

.....

2). — Această decorațiune va avea trei clase. — .....

Nimeni nu va putea primi o clasă superioară.

Puterea „suverană" masonică constituită în supra-stat, emite decrete

10

MAREA LOJE NAŢIONALA
DIN ROMÂNIA

GRAD PERETE

TEMPLUL MASONIC
45, Str. Câmpineanu
BUCUREŞTI, 1

București 20 Iunie 1931

Către P:. Il:. Fr:, Comandor Păiş

P:. Il:. Fr:. ,

Avem favoarea de a vă încunoştinţa că cu adâncă părere de rău am luat act de demisia frăţii Voastre ce ne-a fost astăzi prezentată.

Vă aducem la cunoştinţă că s'au îndeplinit toate formalităţile şi aţi fost trecut demisionat în toate scriptele noastre.

Primiţi, vă rog, prea So:. Fr:. asigurarea sentimentelor noastre frăterne.

MAESTRU

MARELE SECRETAR R:.

8 Noembrie 1940

Stimate Domnule Contra-Amiral,

Referitor la cele cuprinse în scrisoarea D-lui de alaltăieri, vă pot comunica următoarele:

Către sfârșitul anului 1928, fiind informat că mai mulți ofițeri sunt membri ai lojelor masonice, am ordonat în calitate de Ministru al Armatei, să mi se întocmească o listă de acei ofițeri

A fost mare greutate pentru întocmirea ei, de aceea nu am putut-o obține decât în anul următor (1929)

Pe cei mai mari în grad și în special pe acei ce făceau parte din Ministerul Armatei, i-am sfătuit personal să se retragă;

Intre aceștia, pe listă, figurați și D-voastră. V'am întrebat dacă căutați ca membru al „Logei masonice naționale"? și dacă faptul este adevărat?

Mi-ați răspuns că v'ați înscris ca membru <u>ordinar</u>

formal al A. S. Regale Principele Nicolae (care făcea parte din membrii Înaltei Regențe) cu scop ca A. S. să fie informată de cea ce se petrece în acea lojă.-

Am prezentat chestiunea A. S. Regale; Principele Nicolae mi-a confirmat spusele d-v.

În vara anului 1931, pe când mă găseam Inspector General de Armată, întâmplător mi-a căzut în mână o fotografie format mare, în care se găseau fotografiați membrii Logei masonice Naționale din București, în grup. Majoritatea erau membrii marcanți ai partidelor noastre politice. De curiozitate i-am căutat printre acei domni: Nu i-am găsit între ei.

Rog primiți Domnule Amiral, expresiunea sentimentelor mele de considerațiune și afecțiune camaraderească

General de C. de A. în retragere H. Cihoski

București (XI), Bd. Dacia 50.

București, la 5. Iunie 1941.

Domnului
Tovarăș Petrescu
Directorul personalului la Președinția Consiliului
de Miniștri.

București.

Fiind sesizat că ați scos o carte intitulată - Conspirația lojelor -, - cred minerit, deși faptele rămân bine cunoscute de cei mai accentuați luptători contra francmasoneria, - a vă arăta actiunea mea și încă mai mult a risipi legendele ce se leagă în această privință de Numele Maiestei Regelui a Romînieî întregi.-

Actiunea mea a fost foarte simplă: „ Să mi se cerc dacă lojile minoritare din Ardeal se pot uni cu loja Națională din Țară. -

Lucrând eu și Înaltă Suveranul nostru. misiunea mea drept o operă Națională și de înțelegerea cu grupul etnic din Țară - și pentru a reuși am intrat în loja dela Brașov care avea conducerea lojilor din Ardeal.-

După lungi deliberări am reușit să îndeplinesc misiunea încredințată, după care am inaintat lojei din Brașov, încă în anul 1931 demisia mea, fără a fi activat în nici o direcție sau comitet atie cu vreo lojă francmasonă. —

Primiți vă rog Domnule Director distinsele mele considerațiuni

Generaladjutant
Friedrich.

I. C. Ulic în harnaşament masonic grad 33

Ilustre Venerabile,

Fiind informat
că așa zisul Fr∴
Popescu este
fascist și anti-
semit cred că
nu are ce căuta
în mijlocul nostru.

Fr^{3}/. B Hemeliu

B Hemeliu

Proba dictaturii iudaice din loji

18

Or. de Genève (Suisse), 21 Avril 1923

L'Association maçonnique internationale

Adresse:
CHANCELLERIE DE L'ASSOCIATION MAÇONNIQUE INTERNATIONALE
Avenue des Vollandes 1
GENÈVE

Adresse télégraphique:
AMITENTE GENÈVE

Au T.C.F. Lieutenant Colonel ULLIC

Calle Victoriei 34

BUCAREST.

(Roumanie)

R. Intrare Nr. 27
4 Mai 1923

T.C.F.

J'ai mis au point dans une certaine mesure tout ce qui dans votre manuscrit sur " l'Histoire de la Roumanie" m'a paru présenté quelque intérêt.

J'ai envoyé un exemplaire de ce document au Frère O. Lang à New-York qui se préoccupe avec tant de sollicitude de l'organisation de la Maçonnerie Roumaine.

Inclus vous en trouverez également un exemplaire et si vous avez des objections à présenter au sujet de ce document, veuillez bien me le faire savoir.

...ez agréer T.C.F. mes sentiments très fraternels :

Ed. Quartier-la-Tente

I-a înapoiat corectura la 3 Mai
I.T. Ullic

Dovadă că masoneria din România este „națională" și independentă... sub ordinele și controlul inspectorului străin din New-York

6 Noembrie 1931.

R:. Loja... Steaua Dunării...

Or:. Bucureşti

P:. S:. F:. Ven:.,
PP:. SS:. FF:.

Alăturat vă trimetem:

1) Constituţia Marei Loji în forma în care a fost votată de Convemtul 1930.

2) Proectul cu modificările necesare Constituţiei studiat propus de Comisia specială numită de Consiliul Federal.

3) Raportul Lojii Pitagora în chestiunea minorităţilor.

4) Propunerea Lojii Aurora Or:. Braşov.1

In conformitatea cu hotărârile luate de Consiliul Federal în sedinţa sa din 4vOct.1931 vă rugăm să studiaţi în lojă modificările propuse Constituţiei şi problema minorităţilor astfel încât, delegaţii Lojii D-tră să poată susţine la Convent concluziile fixate de Lojă.

Primiţi, vă rog, P:. S:. F:. Ven:. PP:. SS:. FF:. asigurarea sentimentelor mele frateme.

SECRETAR GENERAL

MARELE LOJA NATIONALA DIN ROMANIA
MARELE SECRETAR

TRAST PERETZ

Dovada imixtiunii directe a Masoneriei în viaţa politică şi de Stat a României de ieri

Un interior de lojă masonică

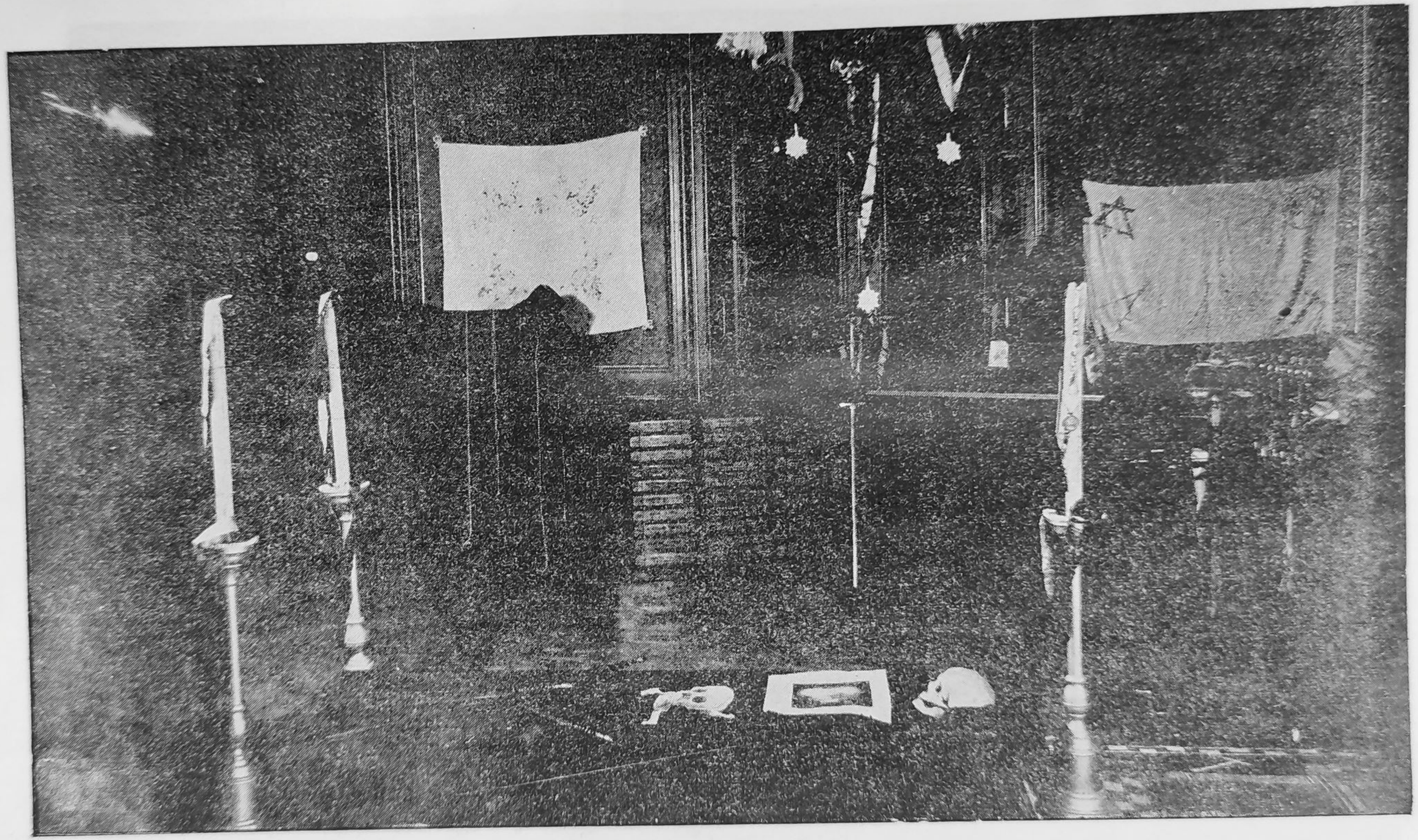

Sinistra cameră din lojă unde se iau înfricoşătoarele jurăminte

Marele Maestru luând un jurământ

Fotografiați după învestirea marelui Hierophant

Figură rituoasă masonică grad 33 .:

J.·.G.·.M.·.A.·.A.·.U.·.

Decret ·.

✠ Noi P.·. P.·. Suv.·. Mare Comandor. Mare Maestru ·. al Ritului. – Având în vedere votul unanim al Supremului Sanctuar ·. [sacrul Colegiu] din ședința de la 20 Iunie 1923 prin care PP.·. Ill.·. și PP.·. PP. FFr. Pantelimon Halipa 33. și Alex-Vaida-Voevod 33. au fost proclamați ca Membrii Emeriți ai Supr.·. Cons.·. 33. din România

Relativ la: Pantelimon Halipa Alex. Vaida-Voevod proclamați ca Membrii Emeriți.

PP. Ill.·. și PP. PP. FFr.: Pantelimon Halipa și Alex. Vaida-Voevod

.....

— În virtutea puterilor nouă conferite de Marile Constituții și Regulamentele Ordinului.

Am decretat și decretăm =

— 1] Din cauze cu totul independente de voința lor. PP. Ill. și PP. PP. FFr. Pantelimon Halipa 33. și Alex. Vaida-Voevod 33. ne mai putând participa la lucrările Supremului Consiliu. sînt proclamați, în vot unanim ca Membrii Emeriți. –

— 2] Marele Cancelar – Marele Secretar General este însărcinat cu executarea acestui Decret –

DEUS MEUMQUE JUS

Dat la Val.·. București - Astăzi 21 Iunie 1923

Suv.·. Mare Comandor.·. Mare Maestru.·. Mare Cancelar.·. Mare Secretar.·. General

33°

Investirea pe viață a „fraților" Pantelimon Halipa și Al. Vaida Voevod cu titlurile și gradele câștigate în masonerie

Jidanii masoni Cauly (tatăl şi fiul)

A.·. L.·. G.·. D.·. G.·. A.·. D.·. L'U.·.

GRANDE LOGE NATIONALE DE ROUMANIE

LIBERTÉ EGALITÉ FRATERNITÉ

D. 000127-24

Or.·. de Bucarest, le 22. V. 924 (E.·. V.·.)

P.·. Sc.·. Fr.·. Vener.·.

Cu onoare vă rugăm a dispune ca fr.·. secret.·. să facă în cel mai scurt timp posibil, și să trimeată Secr.·. gener.·. o listă completă de fr.·. fr.·. ce formează R.·. L.·. L.·. cu funcțiunile sau profes.·. ce o ocupă în viața profană, în modul cel mai detailat posibil {D. ex. Minist.·. sau Banca [illegible] magasinul X st.·. h:] pentru completarea unui registru ce se află la Secretar gener.·. și care va servi fr.·. fr.·. ce vor avea nevoe prin ministere, instit. de Stat sau particulare, magazine etc.

Cu ... sentimente
M. Secretar ag.·.
[signature]

MAREA LOJA NAȚIONALĂ ... MARELE SECRETAR

Pr.·. Sc.·. Fr.·. Vener.·. al R.·. L.·. „Steaua Dunării"

Or.·. București —

45673 – Socec

Document din care reese că „frații" lucrau mână în mână cu fr.: din ministere și instituții de Stat și particulare

„Demnitarii" și Oficierii lojei „Steaua Dunării"

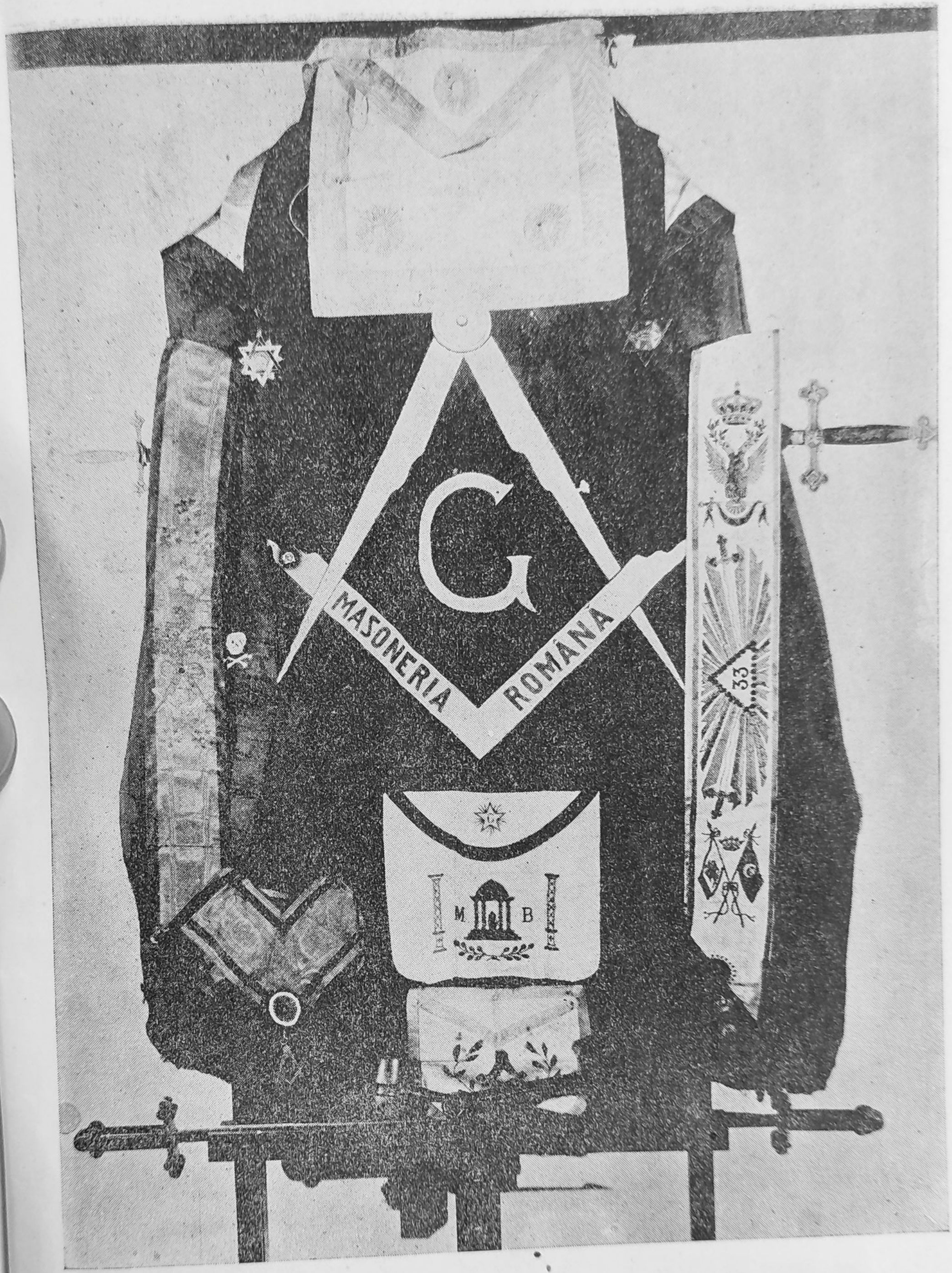

Piese masonice din lojile din România

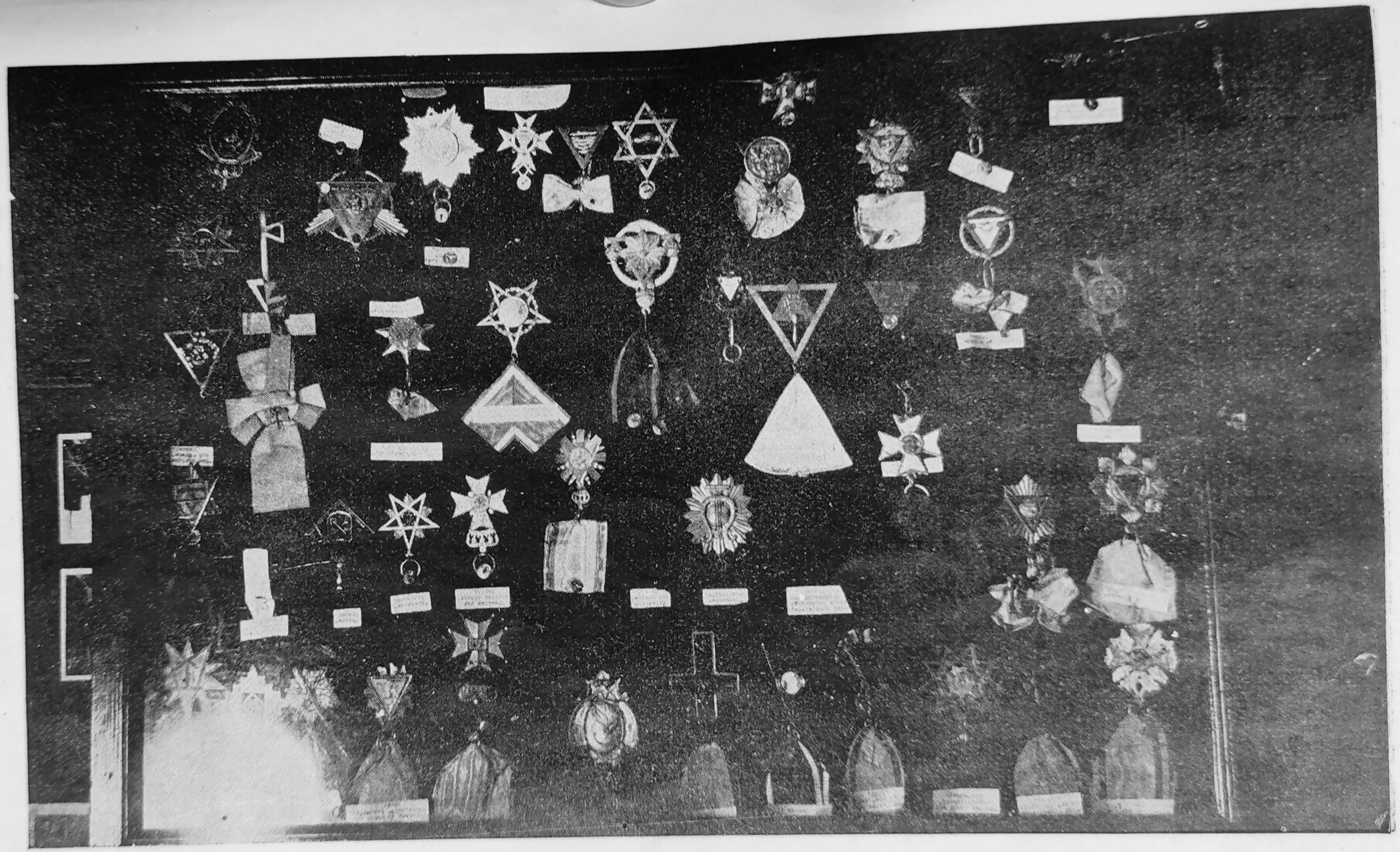

Decorații și insigne între care figurează steaua jidovească

J.·. G.·. M.·. A.·. A.·. U.·.

Decret .·.

Relatif la:
Inaltarea la:
Gradul de S.·. M.·. J.·. G.· 33.·:
membru activ.·. ...
.....
Ill.·. Fr.·. Doctor
C. Angelescu 32.·:
.....

Noi P.·. P.·. Suv.·. Mare Comandor.·. Mare Maestru.·. al Ritului.·. — In urma Sotiei unanime al Supremului Consiliu 33.·. din România, din sedinta de la 24 Noembro 1929 relatif la inaltarea la Gradul de S.·. M.·. J.·. G.· 33.·. a Ill.·. Fr.·. Doctor C Angelescu 32.·.

.....

In virtutea puterilor noua Conferite de Marile Constitutiuni si Regulamentele Ordinului.·.

Am decretat si decretam:

.....

1] - Ill.·. Fr.·. Doctor C. Angelescu 32.·. se înalta la Gradul de S.·. M.·. J.·. G.·. 33.·. ca Membru Activ.·. in Supremul Consiliu 33. din Romania pe Ziua de 24 Noembre 1929 inscriindu-se in controle la ordinea Vechimei cu numerul 33.·. in urma juramintelor respective ce a contractat in fata noastra.

2] - Marele Cancelar - Marele Secretar General este insarcinat cu executarea prezentului Decret.·.

.....

DEUS MEUMQUE JUS

Dat la Val.·. Bucuresti - Astepi 24 Noembre 1929

Suv.·. Mare Comandor.·. Mare Maestru.·. Mare Cancelar.·. Mare Secretar General.·.

33°

„Fratele" Dr. Angelescu avansat la gr. 33 pentru meritele de a fi transformat Ministerul Educației Naționale într'o loje a educației anti-naționale

1927

Aniversarea R.·.L.·. „Steaua Dunării"

a 70 ani de viață masonică .·.

Jidanii si masonii sărbătoresc 70 ani de activitate masonică la dinamitarea Neamului și Statului Român

1927

Aniversarea R.·.L.·. „Steaua Dunării"

a 70 ani de viață masonică ·.

Venerabil ·. ..... Colonel I.T. Ulie ·. 33 ·.

I. Supraveghetor ·. ..... ·. 9.

II. Supraveghetor ·. .....

Orator ·. .....

Secretar ·. .....

Trezaurar ·. .....

Primul Expert ·. .....

Expertul cenzor ·. .....

Maestru de ceremonie ·. .....

Ospitalier ·. .....

Bibliotecar ·. .....

Port-drapel ·. .....

Arhivar ·. .....

Acoperitor ·. .....

Jidanii si masonii sărbătoresc 70 ani de activitate masonică la dinamitarea Neamului și Statului Român

5-6 Octombre 1929

Equinoxiul de Toamnă.

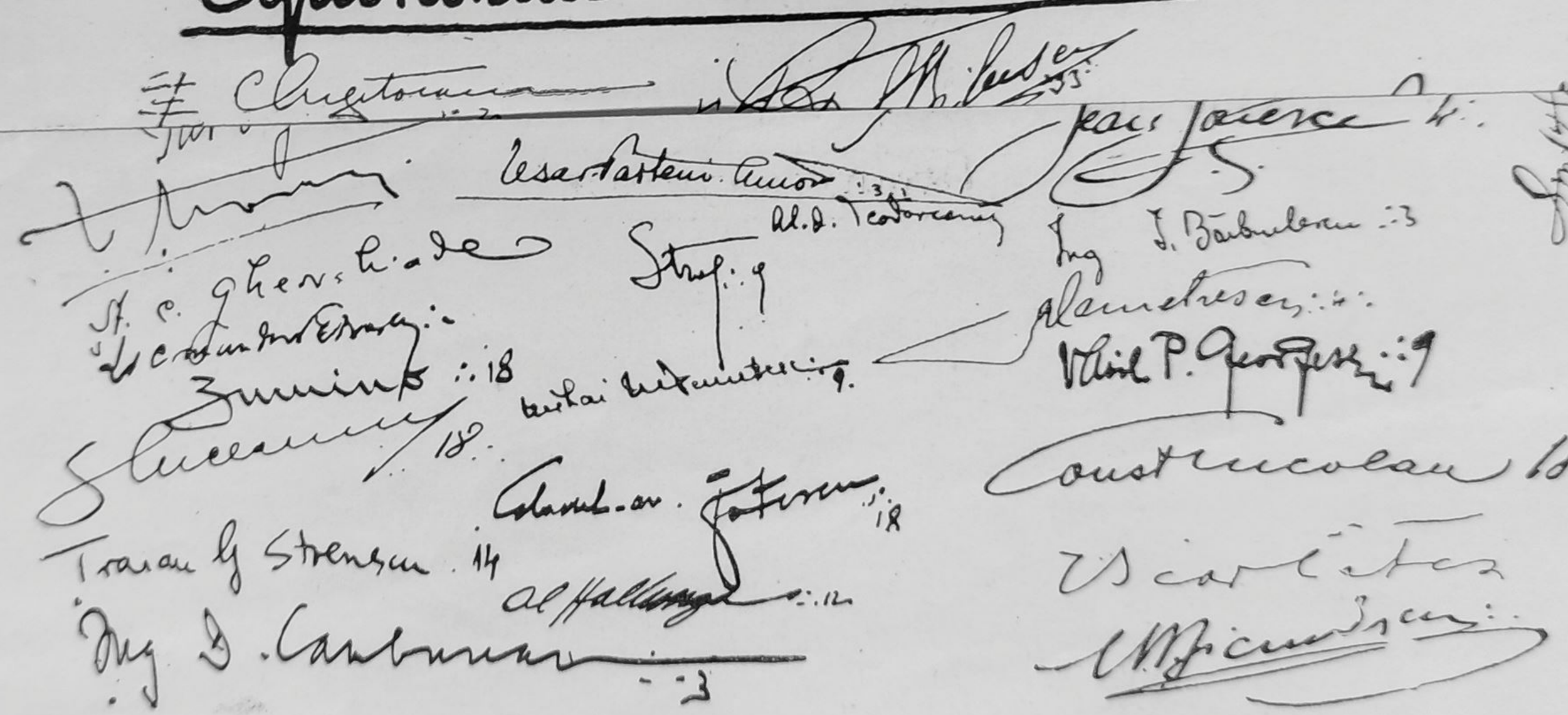

Lista de frecvență dela reuniunea loiei zise naționale

5-6 Octombre 1929

Equinoxiul de Toamnă.

Lista de frecvenţă dela reuniunea lojei zise naţionale

Inaugurarea Noului Templu ::

11 April 1930

Zi.

...masonic din str. Câmpineanu,
închis pentru totdeauna de regimul militar de autoritate și rezistență națională

Masoneria .·. Națională Română

1880 — 1930

A 50-a Adunare Generală

o altă listă de prezență

Or. Bucuresti 20 Aprilie 1930.

Sedinta Extr. Ordinară pentru receptia a-
Excelentei Sale Lord Lloyd :: 18.: fost Vice-Rege in India si Egypt.-

Lodge.

April 28. 930.

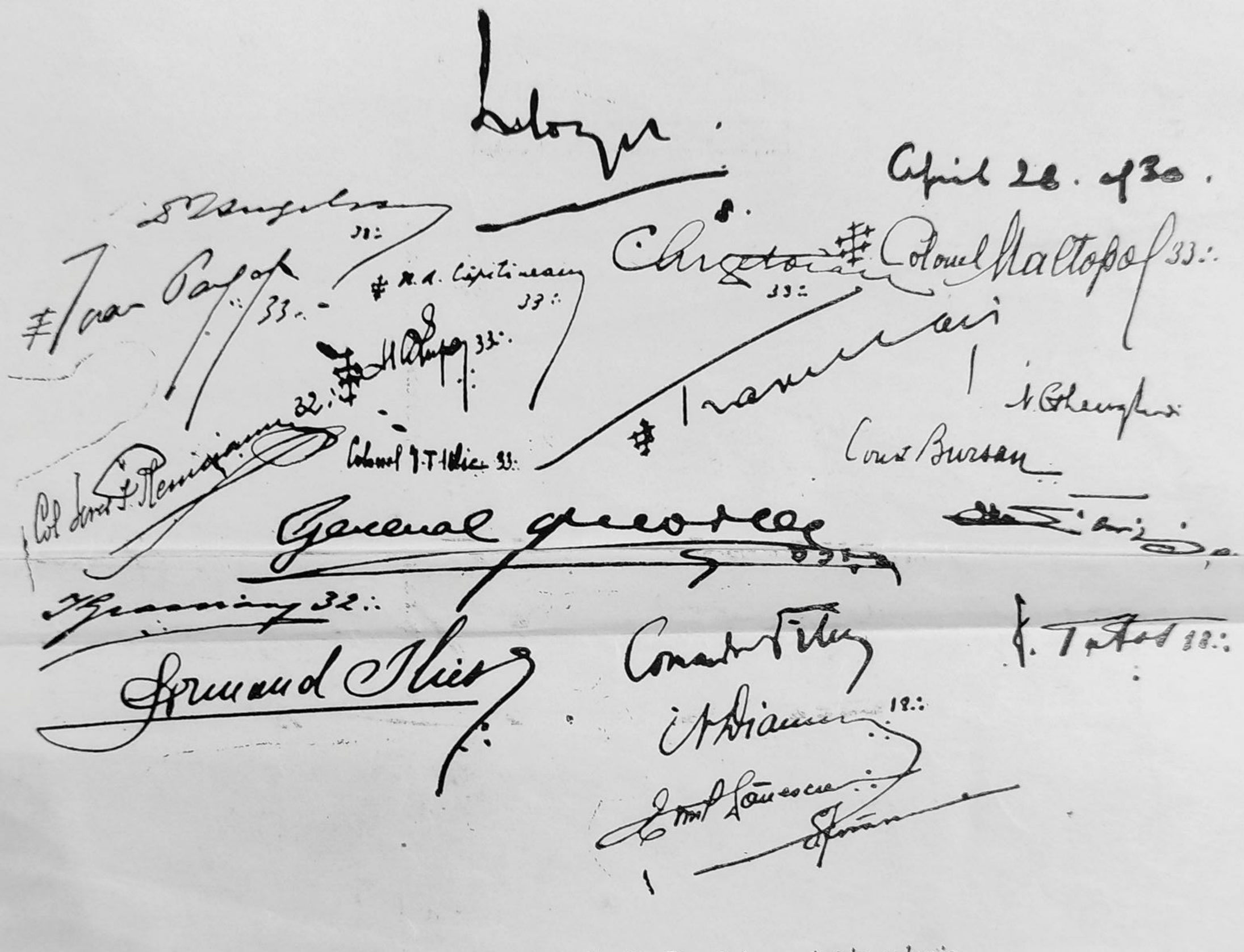

...venit în inspecție la lojile din România, ca într'o colonie...

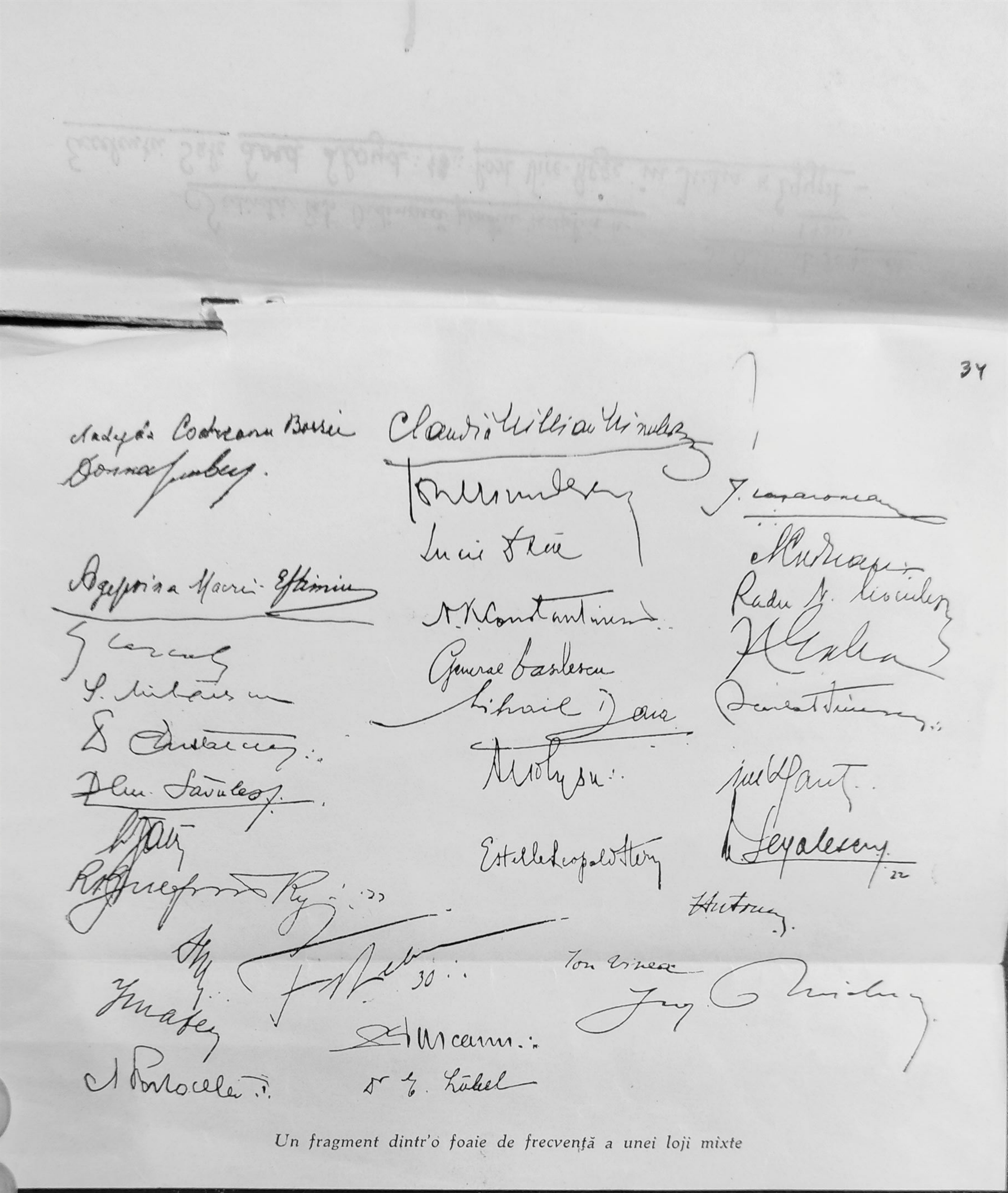

Un fragment dintr'o foaie de frecvență a unei loji mixte

Instalarea Marelui Patron .·.

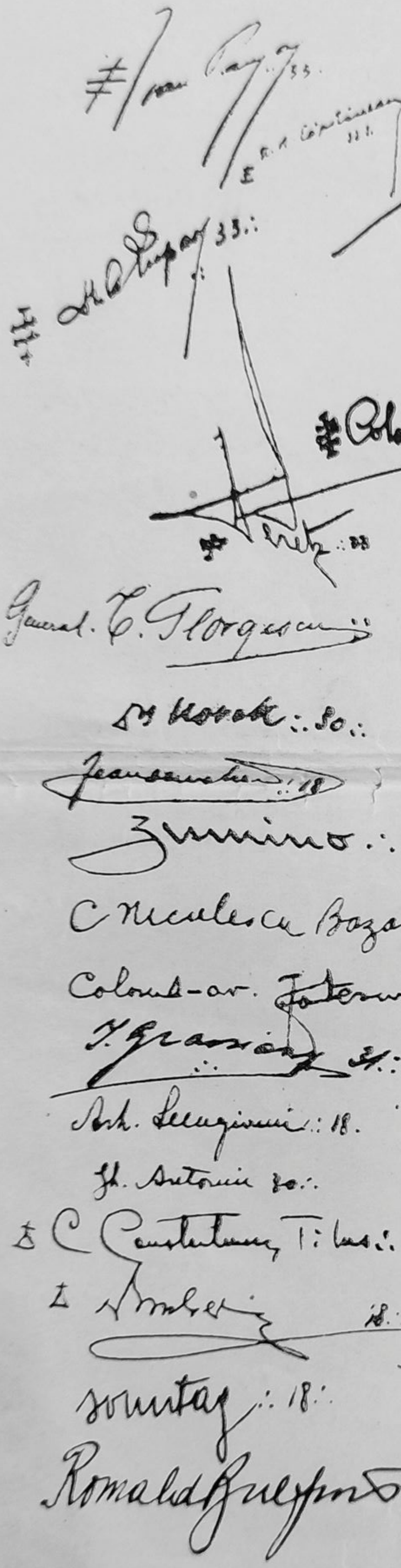

... și mare pontif al masoneriei românești C. Argetoianu

Imprimeriile
„FRAȚIA ROMANEASCA"
Telefon 5.89.00

EDIȚIA II-a

PREȚUL LEI 60